

தமிழ் ஆவண மாநாடு

Tamil
Documentation
Conference

2013

மாநாட்டு முன்மொழிவுக் கோவை

NOOLAHAM
FOUNDATION

நூலக நிறுவன வெளியீடு

**தமிழ் ஆவண மாநாடு
2013**

மாநாட்டு முன்வொழிவுக் கோவை

**NOOLAHAM
FOUNDATION**

நூலக நிறுவன வெளியீடு

Copyright © 2013 by Noolaham Foundation

All text within this publication is available under the Creative Commons Attribution - NonCommercial - NoDerivs license.

For more Information, Visit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/>

COVER IMAGE CREDITS

Karagattam : S. Siva Saravanan
Old books on shelves : Adam Woolfitt/Corbis
Manuscript : Vignesh Rana
Paddy Field : Sudipto Sarkar
Farmer : Prashanth Baradwaj

Cover & Inner Separation Pages designed By : E. Arjunar

மாநாட்டு நிகழ்ச்சி நிரல்

அரங்கு - ஆவணப்படுத்தலும் தொழினுட்பமும்

மண்டபம் - சங்கரப்பிள்ளை மண்டபம், கொழும்பு தமிழ் சங்கம்

27-04-2013 : மு.ப 10.00 - ப.ப 12.00

அரங்கத்தலைமை : பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன்

இணைப்பாளர் : செந்தூரன் ஸ்ரீகந்தராஜ்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

1. தமிழ்ச்சூழலில் ஐவியங்களை ஆவணப்படுத்தலும் பேணியபாதுகாத்தலும்
- முனைவர் ந. சீவலட்சுமி (பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம்)
2. *Significance of digitization in protecting endangered documents*
- முனைவர். ந.சீவலட்சுமி (பிரெஞ்சு ஆய்வு நிறுவனம், புதுச்சேரி)
3. மனித சமூக வரலாற்று ஆவணங்களைப் பாதுகாப்பதில் முக்கியப் பங்கு வாய்ந்த பங்களியும்
- எம். சந்திரன் (பிரெஞ்சு ஆய்வு நிறுவனம், புதுச்சேரி)
4. பண்டைய கால ஐவிய மரணம் காரணமாக ஆவணங்கள் - பாதுகாத்தலும் பராமரித்தலும்
- டீ.முத்துக்குமார் (பிரெஞ்சு ஆய்வு நிறுவனம், புதுச்சேரி)
5. ஈழத்துச் சித்தமருத்துவ ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பாதுகாத்தலும், ஆவணப்படுத்தலும்
- சி.சிவசண்முகராஜா (விரிவுரையாளர், சித்தமருத்துவப் பிரிவு, யாழ்ப்ப. பல்கலைக்கழகம்)

அரங்கு - வரலாறு, தொல்லியல், மரபுரிமை

மண்டபம் - சங்கரப்பிள்ளை மண்டபம், கொழும்பு தமிழ் சங்கம்

27-04-2013 : ப.ப 1.00 - ப.ப 3.00

அரங்கத்தலைமை : பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன்

இணைப்பாளர் : சிவானந்தராஜா ஆதிரையன்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

1. இலங்கைத் தமிழர் மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல்களும் அவற்றை ஆவணப்படுத்தலும்
- இ.மயூரநாதன் (கட்டிடக்கலைஞர், ஐக்கிய அரபு அமீரகம்)
2. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் டச்சுக்காரர்கள் கால பண்பாட்டுச் செல்வாக்கு - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை
- கலாநிதி, க. அருந்தவராஜா (விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப்ப. பல்கலைக்கழகம்)
3. மட்டக்களப்பு தேசத்தில் கண்டறியப்பட்ட கல்வெட்டுக்களும், கல்வெட்டாய்வின் இன்றைய போக்கும்
- செல்வி. கௌரி புண்ணியமூர்த்தி (தற்காலிக கட்டுரையாசிரியர், வரலாற்றுத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
4. வெல்லாவெளி கிராமத்தின் வரலாறும் தொல்லியல் எச்சங்களை ஆவணப்படுத்தலும்
- பொன்னுத்துரை நிலாந்தினி (தற்காலிக கட்டுரையாசிரியர், வரலாற்றுத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
5. மட்ட / பழகாமத்துச் சாசனங்கள்
- எஸ்.கே.சிவசீவசண்முகராஜா (விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப்ப. பல்கலைக்கழகம்)

அரசங்கு - நாட்டாரியல்

மண்டபம் - சங்கரப்பள்ளை மண்டபம், கொழும்பு தமீழ் சங்கம்

27-04-2013 : பி.ப 4.00 - பி.ப 6.00

அரங்கத்தலைமை : பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு

இணைப்பாளர் : கனகரத்தினம் சரவணன்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

1. கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் கதைகளை ஆவணப்படுத்தல் - நடந்ததும் நடக்க வேண்டியதும்
- லீகா . குகன் (கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
2. மட்டக்களப்பு தேசத்து வழிபாட்டு மரபுகளை நெறியப்படுத்தும் பத்ததிகளை மையப்படுத்திய ஆய்வு
- திரு.வ.குணபாலசிங்கம் (வருகைதருவிரிவுரையாளர் , கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
3. ஈழத்து எழுத்து மரபு சார்ந்த வாய்மொழிப் பாடல்களை ஆவணப்படுத்தல்
- சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம் (விரிவுரையாளர் , மொழித்துறை , கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
4. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வாழுகின்ற தமிழ், முஸ்லிம் பெண்களிடையே நிலவி வரும் நாட்டுப் புறக்கதைகள்
- செல்வி. ம. சுகன்யா
5. நாட்டாரிலக்கியங்களை ஆய்வு செய்தலும் ஆவணப்படுத்தலும் - வாய்ப்புக்களும் சவால்களும்
: கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை மாணவர்களின் ஆய்வுகள்
- பேராசிரியை அம்மன்கிளி முருகதாஸ் (கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)

அரசங்கு - கலை

மண்டபம் - வீனோதன் மண்டபம், கொழும்பு தமீழ் சங்கம்

27-04-2013 : மு.ப 10.00 - பி.ப 1.00

அரங்கத்தலைமை : பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

இணைப்பாளர் : தர்மராஜேந்திரன் சிந்துசன்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

1. கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்கைநெறி ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து இன்றுவரைக்கும் அங்கு நடைபெற்ற நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தல்
- செல்வி. லீவதி கண்ணன்
2. மட்டக்களப்பில் ஆற்றுக்கை செய்யப்பட்ட வீதி நாடகங்கள்
- திரு.கிருபையராஜா திருச்செந்தூரன்
3. 1960களிலிருந்து 2012 வரையான இராவணேசன் வடமோழ நாடகத்தினது ஆடை அணிகலன்களையும், ஒப்பணையையும் ஆவணப்படுத்தல்
- செல்வி.லாவண்யா மகாதீவா

4. கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை நடாத்திய கலைநிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தல்.
(1993-2012ம் ஆண்டு வரை)
- திருமதி. அபிராமி தர்மேந்திரா
5. மட்டக்களப்பில் உருவாக்கம் பெற்ற குறுந்திரைப்படங்களின் விபரங்களினை ஆவணப்படுத்தல்
- திரு. நடேசன் நந்தகுமார்
6. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைத்துறை சார்ந்த சிறப்புப் பட்டநிறு இறுதியாண்டு மாணவர்கள் சமர்ப்பித்த பெரும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் அதன் விபரங்களையும் ஆவணப்படுத்தல்
- பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு (கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)

அழங்கு - சமூகம்

மண்டபம் - வ்னோதன் மண்டபம், கொழும்பு தமிழ் சங்கம்

27-04-2013 : பி.பு 2.00 - பி.பு 5.00

அரங்கத்தலைமை : பேராசிரியர் செ.யோகராசா

இணையாளர் : பிரேமகுமார் லோகபிரசாத்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

1. அரசற்ற தேசங்களினது ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகள் இயங்க வேண்டிய சட்ட வரையறைக்கு முகங்கொடுத்தல் சில அறிமுகக் குறியீடுகள்
- திரு. குமாரசுவாமிநாதன் குருபரன் (விரிவுரையாளர், சட்டத்துறை, யாழ்ப்ப. பல்கலைக்கழகம்)
2. ஆரையம்பதி தமிழ் சமூகம்
- திரு. க. சபாநாதன்
3. யாழ்ப்பாணத்து வைத்திய நூல் வெளியீட்டில் ஐ.பொன்னையா - வரலாற்று ஆய்வு
- ஆவண ஆய்வு- ஸ்ரீ. அன்புச்செல்வி (விரிவுரையாளர்), க. ஸ்ரீதரன் (மருத்துவர்)
4. கவிஞர் சுபத்திரனின் வாழ்க்கை வரலாற்றினையும் கவிதையினையும் கலை, அரசியல் செயற்பாட்டினையும் ஆவணப்படுத்தல்
- திரு. நரேந்திரன் நிருசாந்த்
5. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இந்திய வம்சாவளி தமிழரின் இலங்கை நோக்கிய அசைவியக்கமும் உந்தல், இழுவை காரணிகளின் செயற்பாடும்
- திரு. ரா. நித்தியானந்தன்
6. தமிழ் பேசும் வேடர்களின் வழியாட்டு மரபை ஆவணப்படுத்தல்
- திரு. கு. ரவிச்சந்திரன் (விரிவுரையாளர், நுண்கலைத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
7. இலங்கையின் முதற் தமிழ் பெண் சஞ்சிகையாளர் மாங்களம்மாள் மாசிலாமணி
- சித்திரலீகா மௌனகுரு (ஆய்வு பெற்ற பேராசிரியர், நுண்கலைத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
8. ஆவணப்படுத்தலும் திருகோணமலையும்
- திருமலை நலம் (மூத்த ஊடகவியலாளர்)

அரங்கு - தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும்
மண்டபம் - சங்கரப்பிள்ளை மண்டபம், கொழும்பு தமிழ் சங்கம்
28-04-2013 : மு.ப 9.00 - பி.ப 1.00

அரங்கத்தலைமை : பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்
 இணைப்பாளர் : சண்முகதாஸ் வராகினி

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

1. தமிழில் பதிவாகும் சுவர்க் கவிதைகளும் அவற்றின் ஆவணப்படுத்தலும்
 - திரு.சஞ்சீவி சிவகுமார் (முதுநிலை உதவிப் பதிவாளர், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்)
2. மொழி இலக்கியப் பகிர்வுகள் - ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டிய - ஆவணப்படுத்தத் தவறிய ஆரம்ம கால ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகள்
 - பேராசிரியர். செ. டோகராசா
3. ஈழத்தில் தோன்றிய சதக இலக்கியங்கள் - ஐர் ஆய்வு
 - திருமதி. ஜனகா சிவசுப்ரமணியம்
4. இலங்கையின் யுத்த முடிவுக்கும் பின்னர் ஊடகத்துறையில் சிங்கள, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு படைப்புக்களின் முக்கியத்துவம்
 - திரு. எம். ரிஷான் ஷெரீப் (ஊடகவியலாளர்)
5. மொலநறுவை மாவட்டத் தமிழ் மக்களின் சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்களும் ஆவணப்படுத்தலும்
 - திரு. எஸ். வை. ஸ்ரீதர் (விரிவுரையாளர், மொழித்துறை, சபரகமுவ பல்கலைக்கழகம்)
6. தமிழில் நூலடைவுகள்: அறிதலும் ஆவணப்படுத்தலும்
 - திரு.இரா. தமிழ்செல்வன் (ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம்)
7. இலங்கையில் சட்டங்களை தமிழ்மொழிமூலம் ஆவணப்படுத்தல்: மொழிக்கொள்கையினை மையப்படுத்திய ஆய்வு
 - திரு. நவரத்தினம் சிவகுமார்
 (முன்னாள் உதவி விரிவுரையாளர், அரசறிவியல்துறை, பேராதனை பல்கலைக்கழகம்)
8. இலங்கையில் பணையும் பணைதொடர்பான மொழி வழக்குகளும்
 - திரு. க. இரகுபரன் (முதுநிலை விரிவுரையாளர், தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்)
9. தமிழில் அச்சேறிய முதல் நூல்களும் அவற்றைக் கண்டுபிடித்த துனிநாயகம் அழகனாரின் பெருமுயற்சியும்
 - அருட்திரு தமிழ் நீசன் அடிகளார்
10. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கண வரலாறு
 - கலாநிதி. செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்ரமணியம்
 (முதுநிலை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்)
11. கிழக்கிலங்கை கிறிஸ்தவ இதழ்கள் - தொண்டன், வெட்டாய்பு என்பன குறித்த சிறப்பு ஆய்வு
 - திருமதி. றூபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ்
 (முதுநிலை விரிவுரையாளர், மொழித்துறை, கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்)

அரசங்கு - நூலகவியல்
மண்டபம் - சங்கரப்பிள்ளை மண்டபம், கொழும்பு தமிழ் சங்கம்
28-04-2013 : ப.ப 2.00 - ப.ப 1.00

அரங்கத்தலைமை : பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம்
 இணையாளர் : பாலகுமாரன் சிவரயன்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

1. இலங்கையின் உயர்கல்வித்துறையை சர்வதேச தரத்திற்கு உயர்த்துவதில் நூலகத் தகவல் பரிமாற்ற சர்வதேச வலையமைப்பின் வகியங்கு: ஒருபுதிய எண்ணக்கரு தொடர்பான ஆய்வு
 - திரு. ஐ. பிரதீபன் , திரு.மா. சுவாமிநாதன்
2. யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் ஓர் வரலாற்றாய்வு
 - திரு. கணேசலிங்கம் ஜெயதீஸ்வரன் (வருகைகரு விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப. பல்கலைக்கழகம்)
3. நூல்தேட்டம்: ஓர் மதிப்பீட்டு ஆய்வு
 - அனிதா கிருஷ்ணசாமி (நூலகர், கோண்டாவில் பொது நூலகம்)
 - கல்பனா சந்திரசேகர் (சிரேஷ்ட உதவி நூலகர், யாழ்ப. பல்கலைக்கழகம்)
4. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திலுள்ள கிரந்த வரிவடிவத்திலுள்ள வடமொழி நூல்களை (குறியீடாக இந்துசமய நூல்களை) ஆவணப்படுத்துதல்
 - லதா உமாசங்கர் (சிரேஷ்ட உதவி நூலகர், யாழ்ப. பல்கலைக்கழகம்)
5. இலங்கையின் பொது நூலக முறையை
 - கலாநிதி மைதிலி விசாகரூபன் (உதவி நூலகர், யாழ்ப. பல்கலைக்கழகம்)

அரசங்கு - பண்பாடு

மண்டபம் - ஷீனோதன் மண்டபம், கொழும்பு தமிழ் சங்கம்
28-04-2013 : மு.ப 9.00 - ப.ப 1.00

அரங்கத்தலைமை : முனைவர் செல்வி. திருசந்திரன்
 இணையாளர் : சாருதன் சிவகுருநாதன்

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

1. கலை பண்பாட்டு நினைவுகளும் ஆவணப்படுத்துதலும்
 - திரு. எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம் (முன்னாள் கலாசாரப் பணிப்பாளர் , திருகோணமலை)
2. மருமக்க(ள்) தாய்மும் தாய்வழி முதுசொழும்
 - கவிக்கோ வெல்லுரக்க கோபால் (சீ. கோபாலசிங்கம்)
3. கிறிஸ்தவத்தின் வருகை இலங்கைத் தமிழ்மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்திய பன்முகத்தாக்கம்
 - செல்வி. மெரி வினிஃப்ரீடா சந்திரசேகர்
4. ஆவணப்படுத்துதலின் அத்தியாவசியத்தை அவாவிநிற்கும் உட்புகீ கிராமத்தின் தனித்துவம் மிக்க சித்திரைச் செவ்வாய் சடங்கு நிகழ்ச்சியும் அதன்போது பாடப்புகும் பாடல்களும்
 - திருமதி. தேவகுமாரி சுந்தரராஜன் (விரிவுரையாளர், மொழிகள்துறை, சபரகமுவ பல்கலைக்கழகம்)
5. ஈழத்தில் திரிளபதை வழிபாட்டின் பரம்பல்
 - திரு. பா. சுவன்
6. யாழ்ப்பாண மக்களின் பரம்பரிய உணவு முறைகளும் ஆரோக்கியமான வாழ்வும் - மருத்துவரீதியான ஆய்வு
 - திருமதி. ச. விவியன் (மருத்துவர்)

உள்ளடக்கம்

அராங்கு - ஆவணப்படுத்தலும் தொழினுட்பமும்

1.	தமிழ்ச் சூழலில் ஓவியங்களை ஆவணப்படுத்தலும் பேணிப்பாதுகாத்தலும் - ந. வேலுசாமி.....	03
2.	Significance of digitization in protecting endangered documents - ந.கணேசன்	05
3.	மனித சமூக வரலாற்று ஆவணங்களைப் பாதுகாப்பதில் புகைப்படக்கலையின் பங்களிப்பு - எம் . சந்திரன்	06
4.	பண்டைய கால ஓலை மற்றும் காகித ஆவணங்கள் - பாதுகாத்தலும் பராமரித்தலும் - வீ .முத்துக்குமார்	08
5.	ஈழத்துச் சித்தமருத்துவ ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பாதுகாத்தலும், ஆவணப்படுத்தலும் - சே.சிவசண்முகராஜா	09

அராங்கு - வரலாறு, தொல்லியல், மரபுகை

1.	இலங்கைத் தமிழர் மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல்களும் அவற்றை ஆவணப்படுத்தலும் - இ.மயூரநாதன்	13
2.	யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் டச்சுக்காரர்கள் கால பண்பாட்டுச் செல்வாக்கு - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை - க . அருந்தவராஜா	15
3.	மட்டக்களப்பு தீவரத்தில் கண்டறியப்பட்ட கல்வெட்டுக்களும், கல்வெட்டாய்வின் இன்றைய போக்கு - கௌரி புண்ணியலுரத்தி	17
4.	வெல்லாவெளி கிராமத்தின் வரலாறும் தொல்லியல் எச்சங்களை ஆவணப்படுத்தலும் - மொன்னுத்துரை நிலாந்தினி.....	19
5.	மட்ட/ பழகாமத்துச் சாசனங்கள் - எஸ்.சீ.சிவகணேசன்	21

அராங்கு - நாட்டாரியல்

1.	கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் கதைகளை ஆவணப்படுத்தல் - நடந்ததும் நடக்க வேண்டியதும் - சீமா.சுகன்.....	25
2.	மட்டக்களப்பு தீவரத்து வழிபாட்டுமரபுகளை நெறிப்படுத்தும் பத்திகளை மையப்படுத்திய ஆய்வு - வ.குணபாலசிங்கம்	27
3.	ஈழத்து எழுத்து மரபு சார்ந்த வாய்மொழிப் பாடல்களை ஆவணப்படுத்தல் - சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம்.....	29
4.	மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வாழுகின்ற தமிழ், மூஸ்லிம் பெண்களிடையே நிலவி வரும் நாட்டுப் பழக்ககதைகள் - ம.சுகன்யா	31
5.	நாட்டாரியல்கியங்களை ஆய்வு செய்தலும் ஆவணப்படுத்தலும் வாய்ப்புகளும் சவால்களும் கிழக்குப்பல்கலைக்கழக மொழித்துறை மாணவர்களின் ஆய்வுகள் - அம்மன்கிளி முருகதாஸ்	32

அரங்கு - கலை

1. கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்கைநெறி ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து இன்றுவரைக்கும் அங்கு நடைபெற்ற நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தல்
- ரேவதி கண்ணல்..... 35
2. மட்டக்களப்பில் ஆற்றுக்கை செய்யப்பட்ட வீதி நாடகங்கள்
- கிருமயராஜா திருச்செந்தூரன் 37
3. 1960களிலிருந்து 2012 வரையான இராவணசன் வடமொடி நாடகத்தினது ஆகை அணிகலன்களையும், ஒப்பனையையும் ஆவணப்படுத்தல்
- லாவண்யா மகாதேவா..... 39
4. கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை நடாத்திய கலைநிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தல் (1993-2012ம் ஆண்டு வரை)
- அபிராமி தர்மநதிரா 40
5. மட்டக்களப்பில் உருவாக்கம் பெற்ற குறுந்திரைப்படங்களின் விபரங்களினை ஆவணப்படுத்தல்
- நடேசன் நந்தகுமார் 41
6. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைத்துறை சார்ந்த சிறப்புப் பட்டநெறி இறுதியாண்டு மாணவர்கள் சமர்ப்பித்த பெரும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் அதன் விபரங்களையும் ஆவணப்படுத்தல்
- சி .மௌனகுரு..... 43

அரங்கு - சமூகம்

1. அரசுற்ற தைசங்களினது ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகள் இயங்கி வளர்ந்த சட்ட வரையறைக்கு முகங்கொடுத்தல் சில அறிமுகக் குறிப்புகள்
- குமாரவடிவேல் குருபரன் 47
2. ஆராயல்பதி தமிழ் சமூகம்
- க . சபாநெத்தினம் 48
3. யாழ்ப்பாணத்து வைத்தியநூல் வெளியீட்டில் ஐ.பொன்னையா - வரலாற்று ஆய்வு
- ஸ்ரீ. அன்புச்செல்வி க .ஸ்ரீநரன் 50
4. கவிஞர் சுபந்திரனின் வாழ்க்கை வரலாற்றுகளையும் கவிதையுகளையும் கலை, அரசியல் செயற்பாட்டினையும் ஆவணப்படுத்தல்
- நரேந்திரன் நிருசாந்த் 51
5. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இந்திய வம்சாவளி தமிழரின் இலங்கை தீநாக்கிய அகையியக்கமும் உந்தல், இழவை காரணிகளின் செயற்பாடும்
- ரா.நித்தியானந்தன்..... 53
6. தமிழ் பேசும் பைடர்களின் வழிபாட்டு மரபை ஆவணப்படுத்தல்
- கு.ரவிச்சந்திரன் 55
7. இலங்கையின் முதற் தமிழ் பெண் சஞ்சிகையாளர் மங்களம்மாள் மாசிலாமணி
- சித்திரலேகா மௌனகுரு 56
8. ஆவணப்படுத்தலும் திருக்காணமலையும்
- திருமலை நவம் 57

அரங்கு - தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும்

1. தமிழில் பதிவாகும் சுவர்க் கவிதைகளும் அவற்றின் ஆவணப்படுத்தலும்
- சஞ்சீவி சிவகுமார் 61
2. மொழி இலக்கியப் பதிவுகள் - ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டிய - ஆவணப்படுத்தத் தவறிய ஆரம்ப கால ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகள்
- எசு. யோகராசா 63
3. ஈழத்தில் தீநான்றிய சதக இலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு
- ஜனகா சிவசுப்ரமணியம் 64
4. இலங்கையில் யுத்த முடிவுக்குப் பின்னர் ஊடகத்துறையில் சிங்கள, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு படைப்புக்களின் முக்கியத்துவம்
- எம் . ரிஷான் லெஹீப் 66
5. பொருத்தமைய மாவட்டத் தமிழ் மக்களின் சிறுவர் விகளையாட்டுப் பாடல்களும் ஆவணப்படுத்தலும்
- எஸ். வை . ஸ்ரீதர் 68
6. தமிழில் நூலகையங்கள்: அறிதலும் ஆவணப்படுத்தலும்
- இரா .தமிழ்செல்வன் 70
7. இலங்கையில் சட்டங்களை தமிழ்மொழிமூலம் ஆவணப்படுத்தல்: மொழிக்கொள்கையினை மையப்படுத்திய ஆய்வு
- நவரத்தினம் சிவகுமார்..... 72
8. இலங்கையில் பகையும் பகனதொடர்பான மொழி வழக்குகளும்
- க . இரகுமன் 74
9. தமிழில் அச்சுறிய முதல் நூல்களும் அவற்றைக் கண்டுபிடித்த தனிநாயகம் அடிகளாரின் பெருமுயற்சியும்
- தமிழ் சேசன் 76
10. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கண வரலாறு
- செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்ரமணியம் 79
11. கிழக்கிலங்கை கிறிஸ்தவ இதழ்கள் - தொண்டன், வெட்டாப்பு என்பன குறித்த சிறப்பு ஆய்வு
- றூயி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ் 81

அரங்கு - நூலகவியல்

1. இலங்கையின் உயர்கல்வித்துறையைச் சர்வதேச நரத்திற்கு உயர்ந்துவதில் நூலகத் தகவல் பரிமாற்ற சர்வதேச வலையமைப்பின் வகிபங்கு: ஒருபுதிய எண்ணக்கரு தொடர்பான ஆய்வு
- து. பிரதீபன், திரு.மா. சூபவதனன் 85
2. யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் ஓர் வரலாற்றாய்வு
- கணேசலிங்கம் ஜெயதீஸ்வரன் 87
3. நூல்கீழ்க்: ஓர் மதிப்பீட்டு ஆய்வு
- அனிதா கிருஷ்ணசாமி
- கல்பனா சந்திரசேகர் 90
4. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திலுள்ள கிரந்த வரிவடிவத்திலுள்ள வடமொழி நூல்களை (குறிப்பாக இந்துசமய நூல்களை) ஆவணப்படுத்தல்
- லதா உமாசங்கர் 92
5. இலங்கையின் பொது நூலக முறைமை
- மைதிலி விசாகசூபன் 94

அரங்கு - பண்பாடு

1. கலை பண்பாட்டு நிகைவுகளும் ஆவணப்படுத்தலும்
- எஸ். எதிரமன்னசிங்கம் 97
2. மருமக்க(ள்) தாயமும் தாய்வழி முதுசொமும்
- வெல்லவூர்க் கோபால் (சீ. கோபாலசிங்கம்) 99
3. கிறிஸ்தவத்தின் வருகை இலங்கைத் தமிழ்மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்திய பன்முகத்தாக்கம்
- லேரி வினிஃப்டா சந்திரசேகர் 100
4. ஆவணப்படுத்தலின் அத்தியாவசியத்தை அவாவிநிற்கும் உடப்புக் கிராமத்தின் தனித்துவம் மிக்க சித்திரைச் செவ்வாய் சடங்கு நிகழ்ச்சியும் அதன்஑ொது பாடப்படும் பாடல்களும்
- தேவகுமாரி சுந்தரராஜன் 103
5. ஈழத்தில் திரௌபதை வழிபாட்டின் பரம்பல்
- பா. சமன் 105
6. யாழ்ப்பாண மக்களின் பாரம்பரிய உணவு முறைகளும் ஆரோக்கியமான வாழ்வும் - மருத்துவரீதியான ஆய்வு
- திருமதி. ச .விவியன் 108

ஆவணப்படுத்தலும்
தொழினுட்பமும்

தமிழ்ச் சூழலில் ஓவியங்களை ஆவணப்படுத்தலும் பேணிப்பாதுகாத்தலும்

பேராசிரியர் முனைவர் ந. வேலுசாமி

பரிபூரணக்கலைகளில் காண்போரின் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்வது ஓவியக்கலை. தமிழ் நாட்டு ஓவியங்களை, ஓவியக்கூடங்களை ஆவணப்படுத்தி நமது மரபினருக்கு விட்டுச்செல்வது நம் கடமை.

ஆவணம்

ஆவணம் (Documentation) என்பது பல செய்திகளைப் பதிய வைத்துள்ள, எழுதி வைத்துள்ள பழங்கால ஏடுகள். இது எந்த வடிவத்திலும் இருக்கலாம். ஆவணம் என்ற சொல் கி.பி.12ம் நூற்றாண்டில் சேக்கிழார் இயற்றிய பெரிய புராணத்தில் முதன் முதலாக வந்துள்ளது. இதை களப்பணி என்றும் குறிப்பிடுவர். அறிவியல் வழி ஆவணப்படுத்துதல் (Documentation Science) என்பது இன்று பொருத்தமாக உள்ளது.

இன்னொரு கூறு நிபுணத்துவ ஆவணப்படுத்துதல் (Specializing Documents) இன்றியமையாதது. இதில் பழுது பார்த்தல் (Repair) என்பதும் முக்கியப்பணியாகும்.

ஓவியவகை

ஓவியங்களில் சுதை ஓவியம் (Frescoes), எண்ணெய் ஓவியம் (Oil Paintings) என்ற இரு வகை உண்டு. நீண்ட நாள் இருப்பது சுதை ஓவியங்களேயாகும். ஓவிய அழிவிற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. ஓவியங்களைக்கண்டு பிடித்து வெளிஉலகிற்கு வெளிப்படுத்திய T.A.கோபிநாதராவ், மூவோதுப்பராய், S.K. கோவிந்தசாமி போன்றோர் இன்றில்லாததும், ஆடுமாடு மேய்க்கும் சிறுவர்களின் குறும்புத்தனங்களாலும், ஓவிய ஆர்வலர்களின் அக்கறையின்மையாலும், ஓவிய இருப்பிடங்களைச் சுற்றலாத்தலங்கள் ஆக்கியதும், காலப்பழமையும் இன்றியமையாக்காரணங்கள் ஆகும்.

பாறை ஓவியம்

பாறை ஓவியங்களைப் பொருத்தவரை தமிழ் நாட்டில் மட்டும் ஐநூறுக்கு மேற்பட்ட பாறைகளில் பாறை ஓவியங்கள் உண்டு. மனிதனின் பார்வைக்குத்தப்பி இருந்தவரை பாறை ஓவியத்திற்கு அழிவில்லாமல் இருந்தது. முதலில் சரியான முறையில் புகைப்படம் எடுத்து, சரியான முறையில் பாதிப்புக்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டும். வண்ணங்களில் படிந்துள்ள மாசுகளை அகற்ற வேண்டும். ஓவியங்கள் உரிந்த நிலையில் அல்லது வெடித்து இருந்தால் சரியான பசை கொண்டு ஒட்ட வேண்டும். கடைசியாக 'பாலிவினையல் அசிட்டேட்' பசை கொண்டு மேற்பரப்பை ஒட்டிப்பாதுகாக்கலாம்.

சுவரோவியம்

சுவரோவியங்களிலும் சுற்றுச்சூழல், ஈரம், தூசு, அழுக்கு, மனிதக்கையாளுகை போன்றவற்றால் அழிவு ஏற்படும். இதையும் முதலில் நன்கு ஆய்வு செய்ய வேண்டும். அழுக்கு, உப்புப்படிவங்களை

நீக்கிவிட்டு உடைந்த பகுதிகளில் பிளாஸ்டர் கொண்டு பட்டி வைக்கவேண்டும். உலர்ந்தபின் மென்மையாகத் தேய்த்து வண்ணம் தீட்ட வேண்டும். சீரமைக்கப்பட்டபின் சூரியஒளி படாமல் பாதுகாக்க வேண்டும்.

ஓவிய அழிவுகள்

கோயில்களைப் பண்பாட்டுத்தொட்டிகள் என அழைக்கப்படுவதற்குக் காரணம் அவற்றில் உள்ள ஓவியங்களே. ஆனால் அவை பல்வேறு காரணங்களால் அழிந்து வருவது எதார்த்தமான உண்மை.

1. இந்திய ஆவணக்காப்பாளர் சங்கம்
2. பிரிட்டிஷ் ஆவணக்கழகம்
3. அனைத்துலக ஆவண மன்றம்

ஆகியவை ஆவணம் காக்குளம் அமைப்புகள் ஆகும். ஓவியங்கள் உள்ளிட்ட ஆவணங்களை இயற்கை அழிவிலிருந்தும், செயற்கை அழிவிலிருந்தும் ஓரளவே காக்க முடிகிறது.

திருவெறும்பூர் கோயிலின் சித்திர கூடமும், பிற சித்திர மாடங்களும், எழுதெழில் அம்பலங்களும் செங்கல் கட்டடங்களே. எனவே நெடுங்காலம் நில்லாமல் அழிந்துபட்டன.முதலாம் மகேந்திரவர்மன் காலத்தில் கட்டப்பட்ட சித்தன்னவாசல் குகைக்கோவில் ஓவியங்கள், காலப்பழமையாலும் ஓவிய ஆர்வலர்களின் அலட்சியப்போக்குகளும் பாழ்பட காரணங்களாகும். இதனால் இதைக்காண வருவோர் காணாமலேயே திரும்பிச்செல்லும் அவலநிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

அழியாத ஓவியங்கள்: சில காரணங்கள்

காஞ்சிகைலாசநாதர் கோயிலைக் கட்டுவித்தவன், கலைக்கடல், கலைக்காவலன், அத்தியந்த காமன் என்றெல்லாம் புகழப்பெற்ற இராஜசிம்மன் என்னும் பல்லவ அரசன். அவன் காலத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான ஓவியங்களின் மீது சுதை பூசப்பட்டு சோழர் கால ஓவியம் தீட்டப்பட்டிருந்தது. இவை இந்தியத் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையினரால் அறிவியல் முறைப்படி நீக்கப்பட்டு காலத்தால் பழமையான இராஜசிம்மன் கால ஓவியங்கள் வெளியே கொண்டு வரப்பட்டன என்பது இங்கு பதிவுசெய்யவேண்டிய ஓர் உண்மையாகும்.

மதுரை கூடலழகர் கோயில் கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. பல நூற்றாண்டுகளைக் கடந்தும் மெருகு குலையாமல் காட்சியளிக்கிறது. இதற்குக் காரணம் இவ்வோவியம் தீட்டப்படாதபடி வண்ணங்கள் இயற்கைப்பொருள்களில் இருந்தும், மூலிகைச்சாறுகளிலிருந்தும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். எனவும் அறிகிறோம். இவ்வாறு இயற்கைப்பொருள்களால் வரையப்பட்ட ஓவியத்திற்கு அழிவு இல்லை என்பது புலனாகிறது.

இவ்வாறு ஓவியங்களைப் பொருத்தவரை அவற்றைப் பேணியபாதுகாப்பதே ஆவணப் படுத்தலாகும்.

SIGNIFICANCE OF DIGITIZATION IN PROTECTING ENDANGERED DOCUMENTS

N. Ganeshan

The social history of communities can be traced and understood through past records and documents. These documents recorded on paper, palm-leafs and copper plates are endangered and destined to disappear in the near future due to neglected conditions. These documents have social significance and historic value. Endangered Archive Programme 458 (EAP458 – on-going project in French Institute of Pondicherry, funded by British Library) has provided insights in tracing the social history of Tamil agrarian community through identification and digitization of endangered documents recorded in paper, palm-leafs and copper plates.

These documents relates to social relations, economic transactions, power relations etc. Which reflects the social history of a particular community. Similarly the social history of any community or interface with other community or issues can be traced through identification and digitization of related documents available. Thus the digitization process provides scope for understanding a community or issues of debate through the identified endangered documents.

Digitization has been done for various official records to provide transparency, knowledge-sharing, fast-retrieval and cost-effectiveness. Similarly digitization process can be applied to protect the endangered documents which would contain specific information related to the objective of the project. The value of a digitized records and documents depends on the content, quality of digital image and security measures taken to protect it from tampering and information loss.

The present paper will highlight the process involved in digitization of endangered documents as applied for the EAP458 project which will be useful for replication. The paper will detail the procedures, problems and limitations experienced in the digitization process in terms of identification, collection, classification, organization, digitization and retention.

மனித சமூக வரலாற்று ஆவணங்களைப் பாதுகாப்பதில் புகைப்படக்கலையின் பாங்களிப்பு

பெ.சந்திரன்

உலகத்தின் அனைத்து உயிரினங்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் தான் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளங்களை விட்டுத்தான் சென்று இருக்கின்றன. அவ்வாறான உயிரினங்களில் ஆற்றிவு படைத்த மனித இனமும் தான் வாழ்ந்த தடயங்களை ஆங்காங்கே விட்டுச் சென்றிருக்கின்றன.

அத்தடயங்கள் நடுகல், கல்வெட்டு, கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம் ஓலைச்சுவடிகள், என்றெல்லாம் பல்வேறு நிலைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வாறான தடயங்களைச் சேகரித்திடவும் அவற்றைப் புகைப்படக்கருவிகளைக் கொண்டு ஆவணப்படுத்தும் புகைப்படங்கள் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கும் மாணவர்கள் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் நம் முன்னோர் வாழ்ந்த வரலாற்றைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள பெரும் பாங்காக அமைகிறது.

மனித உடற்பகுதியில் முக்கியமான பாகங்களின் தனித்தன்மை வாய்ந்தது கண். கண்ணுக்கு இணையாக நாம் புகைப்படக் கருவியைக் கூறலாம். கண்ணால் நாம் பார்க்கும் பல காட்சிகளை நம்மால் மட்டுமே நினைத்து மகிழமுடியும். ஆனால் புகைப்படக் கருவி மூலம் நாம் ஆவணப்படுத்தும் புகைப்படம் உலகமே பார்க்கும் வியக்கும்.

பல வரலாறு கடந்த நிகழ்வுகளை இன்றும் நாம் சுவைக்கிறோம் என்றால் அதற்குக் காரணம் புகைப்படக்கருவியே ஆகும். புகைப்படக்கருவி மூலம் நம் முன்னோர் ஆவணப்படுத்தி விட்டுச்சென்ற புகைப்படத்தின் மூலம் இன்றும் நாம் ரசிக்கும் படியாக பல வரலாறுகள் காட்சிகளாக உள்ளன.

1959 ஆம் ஆண்டு வியட்நாம் நாட்டின் மீது அமெரிக்கா போர் தொடுத்தபோது நட்பின் மிகப்பெரிய போராகக் கருதப்பட்டது. அப்போரில் பல குழந்தைகள் அலறிக் கொண்டு ஓடி வர இவர்களுடன் ஒரு பெண் குழந்தையும் ஆடை இல்லாமல் அழகு கொண்டு ஓடி வந்தது. பின்புறத்தில் புகை சூழ்ந்த கலவரக் காட்சியைப் புகைப்படமாக எடுத்து அந்நாட்டுப் பத்திரிகை வெளியிட்டது. அந்தக் காட்சி பார்ப்பவரையெல்லாம் நெஞ்சருக வைத்தது. அப்புகைப்படம் உலக நாடுகளில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இப்போர் முடிவுக்கு வர இப்புகைப்படம் உறுதுணையாக இருந்தது.

தமிழ்நாட்டின் கலைகளைப் பற்றியும் கலாச்சாரத்தைப் பற்றியும் பயிலும் மாணவர்களுக்கு இங்குள்ள கலைகளையும் கோவில்களையும் கலாச்சாரங்களையும் புகைப்படக்கருவியைக் கொண்டு புகைப்படம் எடுத்துதான் மாணவர்களுக்குப் பாடம் நடத்தப்படுகிறது.

இந்தியாவின் பல புகழ் பெற்ற சுவரோவியங்களில் சித்தன்னவாசல் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. ஆனால் அவ்வோவியங்களை இன்று எவராலும் பார்க்க முடியாமல் குகையாக மட்டுமே காட்சியளிக்கிறது.

ஓவியத்தால் புகழ்பெற்ற சித்தன்னவாசல் ஓவியங்கள் இன்று புகைப்படத்தால் மட்டுமே அதன் சிறப்புகளைக் காணமுடிகிறது.

பழங்காலக் கலைப்பொருட்களையும் சிற்பங்களையும் புகைப்படக்கருவி மூலம் ஆவணம் செய்யும் போது அதன் தனிச்சிறப்புகளை மிகத் துல்லியமாக நாம் காண முடிகிறது. பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் செதுக்கப்பட்ட மகாபலிபுர கல்வெட்டுகளும் சிற்பங்களும் கூட இன்று கடல் காற்றால் பொலிவு இழந்து காணப்படுகின்றன. இதுபோல் இலங்கையில் பலவகையான தமிழ் ஆவணங்களும் உள்ளது. அவைகளின் உண்மை நிலையானது புகைப்பட ஆவணங்களின் மூலம்தான் நாளைய சந்ததியினருக்குப் பயன்படப்போகிறது.

நம் முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்றுள்ள வரலாறு, சமூகம் சார்ந்த பல பொருட்கள் நம்மிடையே உள்ளன. அவை ஓலைச்சுவடி, காகிதத்தாள், செப்புப்பட்டயம், கல்வெட்டுகள், ஓவியம், கலைப்பொருட்கள் என்று வகைப்படுத்தலாம். EAP-458 திட்டம் மூலமாக வரலாற்று ஆவணங்களைப் புகைப்படக்கருவி மற்றும் அதைச் சார்ந்த தொழில் நுட்பக் கருவிகள் மூலமாக ஆவணப்படுத்தி இருப்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

காலச்சூழலால் கற்களே கரைந்து வரும் நிலையில் இவைகள் மட்டும் எத்தனை நூற்றாண்டுக்கு இருக்கும் என்று நினைக்க வாய்ப்பு உண்டு. ஆகையால் ஆவணங்களைப் புகைப்படக்கருவி மூலம் ஆவணம் செய்தால் எதிர் வரும் தலைமுறைகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் ஆவணப்படுத்தமுடியும். புகைப்படங்களை மின்னஞ்சல் மூலம் உலகத்தில் உள்ள அனைவரும் இன்று பார்க்க முடிகிறது. இவ்வாறு பல வகையில் புகைப்பட ஆவணம் மனித வாழ்க்கைக்கும், வளர்ச்சிக்கும், பெரும் பங்காக அமைகிறது. எனவே புகைப்படக்கருவி வழியாகத் தமிழர்களின் எஞ்சியிருக்கும் பண்பாட்டுச் சின்னங்களை ஆவணப்படுத்துவோம்.

பண்டைய கால ஓலை மற்றும் காகித ஆவணங்கள் - பாதுகாத்தலும் பராமரித்தலும்

வீ. முத்துக்குமார்

பண்டைய கால மக்களின் நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் பாரம்பரிய கலை வளர்ச்சியையும் ஆன்மிக மற்றும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியையும் சமுதாய சூழல்களையும் பற்றி தெரிவிக்கக் கூடிய அறிவுப் பெட்டகங்களாகப் பழங்கால ஓலை மற்றும் காகித ஆவணங்கள் திகழ்கின்றன. பழங்காலத்தில் அரண்மனைகள், கோவில்கள், சமய மடங்கள், கல்வியாளர்களின் இல்லங்கள், முற்கால அரசு அதிகாரிகளின் இல்லங்கள் முதலிய இடங்களில் காணப்பட்ட பண்டைய ஆவணங்கள் இன்று பாதுகாப்பு கருதி நூலகங்கள் மற்றும் அருங்காட்சியகங்கள் போன்ற இடங்களில் பேணப்பட்டுவருவதைக் காணமுடிகின்றது. இத்தகைய இடங்களில் காணப்படும் பண்டைய ஆவணங்களை இன்றைய தலைமுறையினர் பயன்படுத்திக்கொள்வது மட்டுமல்லாமல் எதிர்கால தலைமுறையினரும் பயன்படுத்தும் வகையில் அவற்றைப் முறையாகப் பேணிப் பாதுகாப்பது என்பது நம் ஒவ்வொருவருடைய தலையாய கடமையாகும்.

ஆவணங்களைப் பாதுகாக்கும் பணியினை மேற்கொள்ளும்போது ஆவணங்கள் எதனால் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதை அறிந்துகொள்வது அவசியமாகிறது. பண்டைய ஆவணங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஆவணங்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றன. பொதுவாகத் தாவர பொருட்களாகக் கருதப்படும் ஓலைச்சுவடிகள் மற்றும் காகிதச் சுவடிகள் பவதீக, வேதிம மற்றும் உயிரியல் காரணிகளால் பாதிப்புக்குள்ளாகின்றன.

ஓலை மற்றும் காகித ஆவணங்களுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் பவதீக காரணிகள், வேதிம காரணிகள், உயிரியல் காரணிகள் இவற்றை வகைப்படுத்துதல்.

ஓலை மற்றும் காகித ஆவண பராமரிப்பில் வழக்கத்திலிருக்கும் பழங்கால மற்றும் தற்கால தொழிநுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி ஆவணங்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்பைத் தடுப்பதற்கான வழிமுறைகளையும், பாதிப்பிற்குள்ளான ஆவணங்களை மேலும் பாதிப்புக்குள்ளாகாத வகையில் தடுத்துப் பராமரிப்பதற்கான வழிமுறைகளையும் கண்டறிதல்.

மேற்கண்ட வழிமுறைகளை விளக்கமாக விவரிக்க முயல்கிறது இக்கட்டுரை.

ஈழத்துச் சித்தமருத்துவ ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பாதுகாத்தலும், ஆவணப்படுத்தலும்

சே. சிவசண்முகராஜா

தமிழ் மருத்துவத்தின் உயிர்நாடியாக விளங்குபவை தமிழ்மருத்துவ ஏட்டுச்சுவடிகளாகும். முற்காலத்தில் சித்தவைத்தியர்கள் சித்தவைத்திய நூல்களையும், மருத்துவமுறைகளையும் ஏடுகளில் எழுதி வைத்ததுடன் அவற்றைக் காலத்துக்குக் காலம் பிரதிபண்ணிப் (படி எடுத்து) பாதுகாத்தும் வந்துள்ளனர். 19 ஆம் நூற்றாண்டில் காகிதப்பாவனை அறிமுகமானதைத் தொடர்ந்து ஏடுமுதும் பழக்கம் படிப்படியாக நின்றுபோய்விட்டது. எனவே, தற்காலத்தில் காணக்கிடைக்கும் ஏட்டுச்சுவடிகள் யாவும் 150 - 200 ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்டவையாகவேயுள்ளன. தற்காலத்தில் ஏடுமுதுவோர் எவரும் இவர். ஏடுகளை வாசிப்போரும் அருமையாகவேயுள்ளனர்.

ஒரு காலத்தில் தமிழ்மருத்துவ ஓலைச்சுவடிகள் பல்லாயிரக்கணக்கில் இருந்தபோதிலும், சித்த வைத்தியர்களின் அசிரத்தை, பிறருக்குக் கொடுக்க விரும்பாத தன்னலப்போக்கு, கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இங்கு நடைபெற்ற உள்நாட்டு யுத்தம் போன்ற காரணங்களினால் தற்போது சில ஆயிரக்கணக்காகக் குறுகிப் போய்விட்டன. அவற்றுள்ளும் கணிசமானவை செல்லரித்தும், முனைமுறிந்தும் சிதிலமடைந்துமுள்ளன.

இவ்வேட்டுச்சுவடிகள் தனிப்பட்டவர்களிடமும், சில நூலகங்களிலும், தனியார் நிலையங்களிலும் சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பெரும்பாலும் காட்சிப் பொருளாகவே இவ்விடங்களில் உள்ளன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பிரதான நூலகத்தில் சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ள 207 ஏட்டுச்சுவடிகளில் 102 ஏட்டுச்சுவடிகள் தமிழ்மருத்துவத்துடன் தொடர்பானவையாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராயுமிடத்து, இலங்கையிலுள்ள தமிழ்மருத்துவ ஏட்டுச்சுவடிகளைப் பின்வரும் மூன்று பிரிவுகளில் அடக்கலாம்

1. ஈழத்துச் சித்தமருத்துவநூல்கள்.
இவை இலங்கையிலுள்ள சித்தவைத்தியர்களால் இயற்றப்பட்ட சித்தவைத்திய நூல்களாகும்
2. தென்னிந்திய சித்தவைத்தியநூல்கள்.
இவை சித்தர்களாலும், தென்னிந்திய வைத்தியர்களாலும் எழுதப்பட்டு, இங்கு வழக்கிலிருந்த நூல்களாகும்.
3. நூற்பெயர் ஏதும் குறிப்பிடப்படாமல் வைத்தியமுறைகள் எழுதப்பட்டுள்ள ஏட்டுச்சுவடிகள்.
இவை இலங்கை, இந்தியச் சித்த மருத்துவநூல்களிலிருந்தும், தமது சொந்த அனுபவங்களிலிருந்தும் எழுதிவைக்கப்பட்டவையாகும். இத்தகைய ஏட்டுச்சுவடிகளே அதிகளவில் உள்ளன.

இவ்வேட்டுச்சுவடிகளில் உள்ள சித்த மருத்துவநூல்களில் அச்சில் வெளியானவையும் உண்டு. இதுவரை அச்சுவாகனம் ஏறாமல் ஏட்டுச்சுவடிகளில் உறங்கிக் கெண்டிருக்கும் நூல்களும் உள்.

ஏற்கெனவே ஏடுகளிலிருந்து அச்சில் பதிப்பிக்கப்பட்ட பரராசசேகர வைத்தியம், செகராசசேகர வைத்தியம் போன்ற ஈழத்துச் சித்த மருத்துவ நூல்கள் பூரணமற்றவையாகவே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அவற்றைப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர்களே ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். (சிவசண்முகராஜா : 1993 : 29) பரராசசேகர வைத்தியநூலானது 12000 பாடல்களையும், செகராசசேகர வைத்திய நூலானது 4000 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளதாக இயற்றப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்ற போதிலும் அவற்றுள் சில ஆயிரம் பாடல்களே அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. அதுமட்டுமன்றி அச்சில் வெளிவந்துள்ள இந்நூல்களில் பல தவறுகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. எனவே, இந்நூல்களின் அச்சில் பதிப்பிக்கப்படாத பல பகுதிகள் இன்னமும் ஏட்டுச்சுவடிகளில் உள்ளன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திலுள்ள 19 ஆம் இலக்க ஏட்டுச்சுவடியில் பரராசசேகர வைத்தியம் - சந்நிரோக நிதானத்தில் பதிப்பிக்கப்படாத பல பாடல்களும், பாலவாகடம் என்னும் தென்னிந்திய வைத்தியநூற்பதிப்பில் காணப்படாத - அந்நூலுக்குரிய சில பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. 102ஆம் இலக்க ஏட்டுச்சுவடியில் செகராசசேகர வைத்திய நூலிற்குரியதும் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படாததுமான பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. 29, 169 ஆம் இலக்க ஏட்டுச்சுவடிகளிலிருந்து, இதுவரை அச்சில் பதிப்பிக்கப்படாத செகராசசேகரம் - சாப்ப சாஸ்திரம் என்னும் ஈழத்துச் சித்த மருத்துவநூல் இக்கட்டுரையாசிரியரால் அண்மையில் உரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

எனவே, சித்த மருத்துவ ஏட்டுச்சுவடிகளைச் சேகரித்து, பாதுகாத்து, ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம் இதுவரை அச்சில் வெளிவந்துள்ள ஈழத்துச் சித்த மருத்துவநூல்களில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து அந்நூல்களைப் பூரணப்படுத்தவும், இதுவரை அச்சில் வெளிவராமல் ஏட்டுச்சுவடிகளில் காணப்படும் ஈழத்துச் சித்தமருத்துவநூல்களை அச்சில் பதிப்பிப்பதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

பல்வேறு இடங்களிலும் சிதறிக்கிடக்கும் தமிழ்மருத்துவ ஏட்டுச்சுவடிகளைச் சேகரித்து, கணனிகளின் உதவியுடன் (ஸ்கான்) அவற்றை அப்படியே பிரதி செய்து முக்கியமான நூலகங்கள் யாவற்றிலும் பார்வையிடக்கூடியவாறு வைத்திருப்பதன் மூலம் அவற்றைச் சிறந்தமுறையில் ஆவணப்படுத்தி வைக்க முடியும்.

இக்கட்டுரையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திலுள்ள ஏட்டுச்சுவடிகள் பற்றிய விபரங்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

வரலாறு
தொல்லியல்
மரபரிமை

இலங்கைத் தமிழர் மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல்களும் அவற்றை ஆவணப்படுத்தலும்

இ. மயூரநாதன்

மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல்கள் (Traditional Built Environment) ஒரு சமுதாயத்தின் தேவைகள், விழுமியங்கள், நம்பிக்கைகள், விருப்பு வெறுப்புக்கள் போன்ற இன்னோரன்ன பண்பாட்டுக் கூறுகளின் பௌதிக வெளிப்பாடாக விளங்குவதுடன், அச்சமுதாயம் எதிர்கொள்ளும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தாக்கங்களுக்கு ஏற்ப அச்சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளன. பண்பாட்டு நினைவுகளைத் தம்முள் நீண்டகாலம் பொதித்து வைத்திருக்கும் தன்மை கட்டிடச் சூழல்களுக்கு உண்டு. இதனால் ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டு வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதில் கட்டிடச் சூழல்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல் என்னும்போது அது மரபுவழியான உயர்குடிக்குரிய செந்நெறிக் கட்டிடச் சூழல்களையும் (Classical Built Environment), சாதாரண மக்களுக்கு உரிய மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல்களையும் ஒருங்கே குறிக்கிறது. மிக அண்மைக்காலம் வரை உலக அளவிலும் கூட, செந்நெறிக் கட்டிடச் சூழல்களே பண்பாட்டுக் கருவூலங்களாகக் கொள்ளப்பட்டு ஆய்வுக்கு உரியனவாகவும், ஆவணப்படுத்தத் தக்கனவாகவும் கருதப்பட்டு வந்தன. இலங்கைத் தமிழர் பகுதிகளில் பழமையான செந்நெறிக் கட்டிடச் சூழல்கள் ஏறத்தாழ இல்லை எனலாம். இதனால் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதில் கட்டிடச் சூழல்களின் பங்கு முற்றாகவே இல்லாமல் இருந்தது. 1960களில் உலகின் பண்பாட்டு வரலாற்றை எழுதுவதில் சாதாரண மக்களுடைய கட்டிடச் சூழல்களின் பங்கு உணரப்பட்டதுடன், இது குறித்த ஆய்வுகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இத்தகைய கட்டிடச் சூழல்களையும் ஆவணப்படுத்த வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது.

இவ்வளர்ச்சி காரணமாக, சாதாரண மக்களுடைய கட்டிடச் சூழல்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த இலங்கைத் தமிழர் சூழலில் பண்பாட்டு ஆய்வுகளில் கட்டிடச் சூழல்களை உட்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டன. ஆயினும் நமது சூழலில் இது போதிய ஆர்வத்தையோ விழிப்புணர்வையோ ஏற்படுத்தவில்லை. ஒரு புறத்தில் உலகமயமாக்கத்தின் கூறான பண்பாட்டு ஓரினமாக்கம், சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் என்பன நமது கட்டிடச் சூழல்களில் வேகமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்க, இன்னொரு புறம் அறியாமை, இயற்கைச் சீற்றங்கள், போர் என்பனவும் நமது மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல்கள் பல சுவடின்றி அழிந்து போவதற்குக் காரணமாயின. பல காரணங்களால் எதிர் காலத்திலும் இத்தகைய அழிவுகளைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் மிகவும் குறைவு. இத்தகைய மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல்களை இனங்கண்டு அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கான வழிமுறைகளும் எதுவும் கிடையாது. இத்தகைய சூழலில், இலங்கைத் தமிழரது மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல்கள் குறித்த ஆய்வுகளை ஊக்குவிப்பதற்கும், தகவல்களை நமது எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கு விட்டுச் செல்வதற்குமான ஒரே வழி அவற்றை ஆவணப்படுத்தல் ஆகும்.

இலங்கைத் தமிழர் சூழலில் கட்டிடச் சூழல்களின் பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதுடன் அவற்றை ஆவணப் படுத்தவேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக் காட்டுவதும், அதற்கான சில வழிமுறைகளை ஆராய்வதுமே இக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

1. உலக அளவில் மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல் குறித்து நமக்குப் பொருத்தமான வளர்ச்சிகள், ஆய்வுகள், முன்னெடுப்புகள்.
2. இலங்கைத் தமிழர் சூழலில் மரபுவழிக் கட்டிடச் சூழல்களின் நிலை.
3. இலங்கைத் தமிழர் கட்டிடச் சூழல்கள் குறித்து முன்னெடுக்கப்பட்ட சில நடவடிக்கைகள்.
4. இலங்கைத் தமிழர் கட்டிடச் சூழல்களும் அவை தொடர்பான மரபறிவுத் தகவல்களும்.
5. கட்டிடச் சூழல்களை ஆவணப்படுத்துவதில் நமக்குப் பொருத்தமான சில எளிய வழி முறைகள்.
6. எதிர் நோக்கக்கூடிய சில இடர்ப்பாடுகள்.
7. கட்டிடச் சூழல்கள் குறித்த மரபறிவுத் தகவல்களின் ஆவணவாக்கம் தொடர்பான சில முன்மொழிவுகள்.

போன்ற அம்சங்கள் கட்டுரையில் விரிவாக எடுத்துக்காட்டுகளுடன் ஆராயப்படும். கட்டுரை பொதுவாக இலங்கைத் தமிழர் கட்டிடச் சூழல்களுக்குப் பொருத்தமாக அமையக்கூடும் ஆயினும், கட்டுரை ஆசிரியரின் பரிச்சயம் காரணமாக எடுத்துக்காட்டுகள் இலங்கையின் வடபகுதி தொடர்பானதாகவே இருக்கும்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் டச்சுக்காரர்கள் கால பண்பாட்டுச் செல்வாக்கு - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

க. அருந்தவராஜா

குறிச்சொற்கள் : பண்பாட்டு எச்சங்கள், கலையழிவுக்கொள்கை, மதப்பரப்புரைகள், பலாத்காரம்.

அறிமுகம்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் பண்பாட்டின் பரம்பரை ஒரு குறிக்கப்பட்ட மக்கள் கூட்டமானது தனது சமூக வரலாற்று வளர்ச்சியினடியாகத் தோற்றுவித்துக்கொண்ட பௌதீகப் பொருட்கள், ஆத்மார்த்தக் கருத்துக்கள், மதநடைமுறைகள், சமூகப் பெறுமானங்கள் ஆகியவற்றினது தொகுதியாகவும். ஒரு கூட்டத்தினரின் தொழிநுட்ப வளர்ச்சி, உற்பத்தி முறைமை, உற்பத்தி உறவுகள், கல்வி, விஞ்ஞானம், இலக்கியம், கலைகள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றின் தொகுதியாகவும் விளங்குகின்றன. இச்சொற் பிரயோகத்தினைப் பலப்படுத்தும் வகையில் முன்வந்த போர்த்துக்கேயர்களைப் போலவே பின்வந்த டச்சுக்காரர்கள்கால பண்பாட்டுச் செல்வாக்கானது யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஒரு காத்திரமான இடத்தினைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் தனித்துவமான வரலாற்றினைக் கொண்ட பிராந்தியங்களில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் ஒன்றாகும். 16ஆம் நூற்றாண்டின் பின்பாகப் போர்த்துக்கேயர்கள், டச்சுக்காரர்கள், ஆங்கிலேயர்கள் போன்ற ஐரோப்பிய இனத்தவர்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் தொடர்ச்சியாக இலங்கை மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முழுவதும் அடிமைப்பட்டுக்கிடந்ததன் பின்னணியில் இப்பகுதிகள் ஐரோப்பியர்களது பண்பாட்டுச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட பிராந்தியமாக மாறிக்கொண்டன.

1653இல் யாழ்ப்பாணத்தினை முற்றுமுழுதாக தங்களின் வசம் கொண்டு வந்த டச்சுக்காரர்கள் அங்கே வணிகத்துடன் மதப் பரப்புரைக்கான செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தனர். அவற்றில் ஓரளவுக்கு வெற்றியும் கண்டனர். இந்துமதத்திலும் இந்துப்பண்பாட்டிலும் ஊறிப்போயிருந்த யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு போர்த்துக்கேயர்களைப் போன்று இவர்களும் கல்வியினையும் சலுகைகளையும் வழங்கியதோடு மட்டுமன்றிச் சில சந்தர்ப்பங்களில் பலாத்காரத்தினைப் பிரயோகிப்பதன் வாயிலாகவும் தங்களது அரசியல் நடவடிக்கையுடன் கூடவே பண்பாட்டுச் செல்வாக்கினையும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஏற்படுத்தினர் இத்தகைய பண்பாட்டுச் செல்வாக்கானது மதம், மொழி, இலக்கியம், கலை, வாழ்க்கைமுறை போன்ற வடிவங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

நோக்கங்கள்

சுதந்திரத்தின் பின்பாக காலத்துக்குக் காலம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் டச்சுக்காரர்கள் காலப்பகுதி தொடர்பாக பல்வேறு வகையான தகவல்கள் கிடைக்கப்பட்டு வந்தாலும் அவை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு அக்காலப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்குத் தொடர்பான விடயங்கள் ஆழமாக ஆராயப்படவில்லை. மேலும் சிதைவடைந்த நிலையில் இன்று காணப்படுகின்ற டச்சுக்காரர்கள்கால கால பண்பாட்டுச் சின்னங்கள்

தொடர்பாகவும் அவற்றின் முக்கியத்துவம் தொடர்பாகவும் இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது. இவை எல்லாவற்றினையும்விட டச்சுக்காரர்களது ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஏற்பட்ட புதிய பண்பாட்டம்சங்களை இனங்காண்பதும் அவை எந்தளவுக்குப் பாரம்பரிய யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின எனவும் அவை தற்காலத்திலும் தொடர்கின்றனவா என்பதனைக் கண்டறிவதும் அவற்றினை ஆவணப்படுத்துவதும் சமுதாயத்தின் கட்டாய தேவையாகும்.

ஆய்வுமுறையியல்

வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வுக் கட்டுரையானது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதல்தரமற்றும் இரண்டாந்தரசு சான்றுகள் இவ்வாய்வுக்கு வலுச்சேர்த்துள்ளன. டச்சுக்காரர்களின் ஆவணங்கள், பிறதொல்லியல் வரலாற்று மூலங்கள். பிற்காலத்தில் டச்சுக்காரர்களின் ஆட்சி தொடர்பாக அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்கள், கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், நேரடி அவதானிப்புக்கள், இணையத்திலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்கள் போன்றன இக்கட்டுரையினைப் பூர்த்திசெய்வதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முடிவுரை

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் டச்சுக்காரர்கள்கால அரசியல் மற்றும் நிர்வாக விடயங்கள் தொடர்பாகப் போதிய சான்றுகள் தேவைப்படுகின்ற அதேநேரத்தில் பண்பாட்டுச் செல்வாக்குத் தொடர்பான ஆதாரங்கள் அவற்றுடன் ஒப்பிடுகின்ற போது அதிகளவிலே அங்கு கிடைத்து வருகின்றமை முக்கியமானதொரு அம்சமாகும். உணவு, உடை, பழக்கவழக்கங்கள், பேச்சு வழக்கு, திருமணம் போன்ற பல விடயங்கள் யாழ்ப்பாண மக்களின் பண்பாட்டில் மாற்றங்களினை ஏற்படுத்தின. புரட்டஸ்தாந்து சமயமானது தலைநிமிர்ந்தது. கல்வி, சமூகம், பொருளாதாரம், இலக்கியம், மொழி, கலைகளில் மாற்றங்கள் பல ஏற்பட்டன. டச்சுக்காரர்களின் காலத்தில் அவர்களால் விதைக்கப்பட்ட பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பின்வந்த காலங்களில் அழிக்கப்பட்டோ அல்லது கவனிக்கப்படாமலோ அல்லது மாற்றமடைந்த நிலையிலோ காணப்பட்டாலும் இன்றுவரை யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்வியலில் அது அதிகளவிலான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

References

- Anthozi, R.G., Dutch in Ceylon, Asian Educational Services, New Delhi.
 Araaratnam,S., The Dutch Power in Ceylon 1658 – 1687), New Delhi, 1958.
 Julius Stein Van Collense., Selection from the Dutch records of the government of Sri Lanka, (Trans Arasaratnam>S.), Ceylon.
 Pieris, P.E., Ceylon and the Hollanders 1658 – 1796, Navrang, New Delhi, 1995.
 பத்மநாதன்.சி., யாழ்ப்பாண இராச்சியம், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2011.

மட்டக்களப்பு தேசத்தில் கண்டறியப்பட்ட

கல்வெட்டுக்களும், கல்வெட்டாய்வின் இன்றைய போக்கும்

கௌரி புண்ணியமூர்த்தி

குறிச்சொற்கள் : மட்டக்களப்பு தேசம், கல்வெட்டுக்கள், பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள்

வரலாற்று மூலங்களில் கல்வெட்டுக்கள் முதன்மையானவை. அவை சமகாலத்து ஆவணங்கள் என்ற வகையில் உண்மையான வரலாற்றை வெளிக்கொணர்வதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலம் முதலாக ஈழத்தில் எழுத்தறிவுமிக்க மனித சமுதாயமொன்று வாழ்ந்தமைக்கு இங்கு கிடைக்கின்ற சாசனங்களே சான்றாகின்றன. இலங்கைத் தமிழர் பூர்வீக காலம் முதலாக செறிந்து வாழ்ந்த பிரதானமான நிலப்பகுதிகளில் மட்டக்களப்பு தேசமும் ஒன்றாகும். இங்கு 'மட்டக்களப்பு தேசம்' என நாம் குறிப்பிடுவது, கிழக்கிலங்கையில் வடக்கில் வெருகலாற்றையும், தெற்கில் குமுக்கன் நதியினையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட தற்போதைய மட்டக்களப்பு, அம்பாறை எனும் இரு நிர்வாக மாவட்டப் பிரிவுகளையுமேயாகும்.

மட்டக்களப்பு தேசத்தில் முழுமையான தொல்லியலாய்வுகள் நடத்தப்படாத போதிலும் தொல்பொருள் திணைக்களத்தினூடாகவும், வரலாற்றுத்துறை சார்ந்தோராலும் கல்வெட்டுக்கள் பல கண்டறியப்பட்டுள்ளன. அவை நூல்களிலும், கட்டுரைகளாக பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. அண்மைக் காலத்தில் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களது தலைமையிலான குழுவினரால் மட்டக்களப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட களஆய்வின் போது மேலும் பல கல்வெட்டுக்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. அவை தொடர்பான தகவல்கள் பத்திரிகையிலும் இணையத்தளத்திலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தேசத்தின் வரலாறு உண்மைத் தன்மையுடன் வெளிக்கொண்டு வரப்படவேண்டிய கட்டாய சூழலில் இத்தகைய முயற்சிகள் வரவேற்கத்தக்கவை. ஆயினும் கல்வெட்டுக்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளும் அவற்றின் அவசியமும் எமது சமூகத்தால் முழுமையாக உணரப்படாத நிலையில் மட்டக்களப்பு தேசத்தில் கல்வெட்டாய்வின் நிலை தொடர்பில் ஆராய வேண்டியது இன்றியமையாதவொன்றாகும். பிரதேசம் ஒன்றின் வரலாற்றை ஆதாரபூர்வமாகக் கூறுவதற்கு இலக்கியச் சான்றுகளை விட, கல்வெட்டுக்களே உறுதியான சான்றுகளாகின்றன.

இவ்வாய்வானது மட்டக்களப்பு தேசத்தின் தொன்மையைத் தெளிவாக்கல், அங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள பிராமிச் சாசனங்களையும் ஏனைய கல்வெட்டுக்களையும் சுட்டிக்காட்டல், அவற்றின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் மட்டக்களப்பின் வரலாற்றம்சங்களை எடுத்துரைத்தல், அண்மைக் கால ஆய்வு முயற்சிகளின் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்கள் மூலம் தெளிவாகும் தேச வரலாற்றினை வெளிப்படுத்தல் ஆகிய நோக்கங்களுக்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

இவ்வாய்வானது மேல்வரும் அமைப்பில் ஆராயப்படவுள்ளது. மட்டக்களப்பு தேசத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள பிராமிச் சாசனங்களை அடையாளப்படுத்தல், பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் மூலம் வெளிக்கொணரப்படும் தேசத்து வரலாற்றுண்மைகளைத் தெளிவாக்கல், பிற்காலக் கல்வெட்டுக்களை அடையாளப்படுத்தலும் அவற்றின் மூலம் தெரியவரும் வரலாற்றுச் செய்திகளை எடுத்துரைத்தலும் என்றவாறாகும். இவ்வாய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பிப்பதற்கு வரலாற்று நூல்கள், ஆவணங்கள், கல்வெட்டுக்கள் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்யும் வரலாற்றாய்வு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நேரடியாக அவதானிக்கப்பட்ட முதன்நிலைத் தரவுகளுடன் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஈழத்தமிழரின் தொன்மைத் தேசமான மட்டக்களப்பில் கோரளைப்பற்று, ஏறாவூர்பற்று, விந்தனைப்பற்று, மண்முனைப்பற்று, வேவகம்பற்று, சம்மாந்துறைப் பற்று, அக்கரைப்பற்று முதலான பகுதிகளில் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. அப்பகுதிகளில் மொத்தம் 166 கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பேராசிரியர். செ.பரணவிதான வெளியிட்ட இலங்கைச் சாசனங்கள் (Inscription of Ceylon) எனும் நூலில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றைவிட இன்னும் பல அண்மைக் கால ஆய்வுகளில் வெல்லாவெளி, பழுவெளி, காயன்குடா, முருக்கன் தீவு முதலான இடங்களில் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட கால கல்வெட்டுக்கள் மூன்று திருக்கோயில் சித்திரவேலாயுதர் சுவாமி கோயிலில் உள்ளன. மற்றும் வெருகல், கொக்கட்டிச்சோலை, பழுகாமம், வீரமுனை, களுதாவளை முதலான பல இடங்களிலும் பிற்காலக் கல்வெட்டுக்கள் பல அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாய்வில் பின்வரும் முடிவுகள் பெறப்பட்டன. ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகளைக் காட்டிலும் அதிகமான பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் மட்டக்களப்பு தேசத்தில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இற்றைக்கு இரண்டாயிரத்து நூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் இப்பகுதிகளில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தமைக்கும், தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருந்தமைக்கும் இச்சாசனங்கள் உறுதியான சான்றுகளாகின்றன. அத்துடன் மட்டக்களப்பில் குறுநில அரசர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றுள்ளது. இந்து சமயம் நிலைபெற்றிருந்தமையும், இந்துப் பிராமணர்கள் வாழ்ந்தமைக்கும் சான்றுண்டு. குறிப்பாக தமிழர் மத்தியில் சமணம், பௌத்தம் ஆகிய சமயங்கள் முற்காலத்தில் நிலைபெற்றிருந்தமைக்கான ஆதாரபூர்வமான சான்றுகளை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது. 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அரசர்கள், வன்னியர், பொதுமக்கள் ஆகியோர் கோயில்களுக்கு மானியங்கள் வழங்கியமை பற்றிய விவரங்களை இடைக்காலக் கல்வெட்டுக்களின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

வெல்லாவெளி கிராமத்தின் வரலாறும் தொல்லியல் எச்சங்களை ஆவணப்படுத்தலும்

பொன்னுத்துரை நிலாந்தினி

புராதன காலம் முதலாக ஈழத்தமிழர் வாழ்ந்த பழம் தேசமாக திகழ்வது மட்டக்களப்பாகும். இத்தேசத்தில் அண்மைக்காலமாக கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு மரபுரிமைச் சின்னங்களையும் தொல்லியல் எச்சங்களையும் ஆவணப்படுத்தும் பணியில் வரலாற்றாய்வாளர்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆங்காங்கே உதிரிகளாக மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளினூடாக வரலாற்றின் தொன்மையான விடயங்களை அறிய முடிகின்றது. இருப்பினும் இவை முழுமை பெறவில்லை. இருள்கூழ்ந்த இத்தேச வரலாற்றில் வரலாற்று அம்சங்களை வெளிக்கொணரும் வகையில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுமுயற்சிகள் மந்த கதியிலே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்தவகையில் தமிழர்கள் வாழ்ந்த பழந்தேசங்களில் ஒன்று வெல்லாவெளிக் கிராமமாகும். இதற்கு இங்குள்ள தொல்லியல் எச்சங்கள் உறுதியான சான்றுகளாக அமைகின்றன. அவற்றினை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியாகவே அவ்வாய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வின் நோக்கம்

- வெல்லாவெளி கிராமத்தின் வரலாறு பற்றி இலக்கியச் சான்றுகளினூடாக ஆராய்தல்
- அங்குள்ள தொல்லியற் தடயங்களை ஆவணப்படுத்தல்
- தொல்லியற் தடயங்களினூடாக அதன் தொன்மையை அறிதல்
- வெல்லாவெளிக் கிராமம் தொன்மைபிக்க ஓர் வரலாற்றுப்பிரதேசம் என்பதை எடுத்தக் காட்டல்.

ஆய்வு அணுகு முறையானது இலக்கியச் சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு களஆய்வு மற்றும் நேர்காணல் என்பவற்றினூடாகப் பெற்ற தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைகின்றது.

வெல்லாவெளி கிராமமானது மாநகரின் தெற்குநோக்கி சுமார் 33கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. அதாவது களுவாஞ்சிக்குடியிலிருந்து பட்டினப்பு பாலத்தினூடாக கோயில் போரதீவுக் கிராமத்தை ஊடறுத்துச் செல்லும் மண்டூர் பாதையில் நாதனைச் சந்தியென நீண்டகாலமாக அழைக்கப்படுகின்ற அம்பிவாந்துறை, பக்கி எல்லை, மண்டூர் சந்தியை மையப்படுத்தியதாக அமைகின்றது.

ஆய்வுப்பிரதேசமானது வடக்கே கோவில் போரதீவுக் கிராம எல்லையினையும் தெற்கே கெருடன் ஆற்றினையும் கிழக்கே மட்டக்களப்பு வாவினையும் மேற்கே தும்பாலை ஆற்றினையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட கிராமமாகும். இக்கிராமத்திலே அம்மன்குளம், நாதனை, கோவில்தீவு, குளத்து வட்டை என நான்கு குடிசனங்களைக் கொண்டதாகக் காணப்பட்டது.

இக்கிராமத்தின் வரலாற்றினை மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம், நாடுகாடுப்பற்று, நாதனைப்பற்று போன்ற இலக்கியக்குறிப்புக்களினூடாக அறிந்து கொள்ளலாம். அத்தோடு மிக முக்கியமாக இக்கிராமத்தின் வரலாற்றினைத் தொல்லியல் எச்சங்களினூடாக ஆவணப்படுத்தல் பொருத்தமானது.

அந்தவகையில் குடவரைக் கல்வெட்டு, தொட்டத்து மலை, நாச்சிமார் கல்லடி, சுவாதியம்மன் குன்று, வதனமார் பாறை, அத்தோடு இக்கிராமத்தின் சிவன்கோயில் அமைந்திருந்த இடமாக கோவில் தீவு காணப்படுகின்றது. இது வெல்லாவெளியின் நடுப்பகுதியாகும். இக்கோயில் போர்த்துக்கேயரால் இடிக்கப்பட்டது. அதன் எச்சங்களாக ஆலய இடிபாட்டின் கற்சிதைவுகள், அழிக்கப்பட்ட கோவிலின் முன்பக்கக் கல்லாலான கதவு, மூலஸ்தானத்து கல்லாலான கதவு, தற்போதுள்ள பிள்ளையார் ஆலயத்தை அலங்கரிக்கின்றன. அது தவிர்ந்த கிடாரம் போட்ட பள்ளம், மரத்துறை, உச்சந்தீவு தீர்த்தக்கரை, ஆணைக்காரன் வெளி, சோமசுந்தரர் இறக்கத்தடி, ஆயிரம் விழுது ஆலமரம், மேற்கு மலைத்தொடரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கற்சிற்பமும் கல்லுரலும் அழிபாடுகளுடன் காட்சியளிக்கும் வன்னியர்வீடு போன்ற தொல்லியற் சான்றுகளை ஆவணப்படுத்தி இக்கிராமத்தின் தொன்மையையும் சமூக பண்பாட்டம்சங்களையும் அறிந்து கொள்ளும் முகமாகவே இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

உசாத்துணை

- நடராசா FXC, மட்டக்களப்பு பூர்வசரித்திரம், மட்டக்களப்பு கலாசாரப்பேரவை, 1998
- பத்மநாதன்.சி, ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், குமரன் பதிப்பகம், 2004.
- கோபாலசிங்கம்.சீ, வெல்லாவெளி வரலாறும் பண்பாடும், வெல்லாவெளி கலைமகள் மகா வித்தியாலய மாணவர் மன்ற வெளியீடு, 2013
- கோபாலசிங்கம்.சீ, மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம், 2005.
- கள ஆய்வும் நேர்காணலும்

மட/ பழகாமத்துச் சாசனங்கள்

எஸ். கே. சிவகணேசன்

மீமது தேசத்தின் மூதாதையரான தமிழர்களின் வரலாற்று இருப்பு தொடர்பிலான ஒரு சில ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. இருந்த போதிலும், இதுவரையும், ஆதி முதல் இன்று வரையான வரலாற்றை உள்ளடக்கிய, ஆவணம் ஒன்று நூலுருப்படுத்தப் பட்டிருக்கவில்லை என்பது வேதனைக்குரியது.

அது ஒருபுறம் இருக்க, மட்டக்களப்பு தேசத்தின் வரலாற்றைப்பதிவு செய்யும் செயற்பாடுகள் இன்னமும் பூச்சிய நிலையில்தான் உள்ளன. அடிப்படை ஆய்வுகள் கூட முன்னெடுக்கப் படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்கதொரு விடயம். வட பாகத்து வரலாற்றைப் பதிவு செய்வதில் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றத்துடன் ஒப்பிட்டால் படு பாதாளத்தில் உள்ளமை தெளிவாகும்.

அதுமட்டுமல்ல, மட்டக்களப்பு தேசத்தின் வரலாறு இதுகாறும் ஒப்பியல் ரீதியில் ஆராய்ந்து எழுதப்படவில்லை. இத்தேசம் முழுவதும் ஆங்காங்கே தொல்லியல் சான்றுகள் புதைந்து மண்ணோடு மண்ணாக மறைந்து கிடக்கின்றன. அவற்றினை வெளிக் கொண்டு வந்து, பாதுகாப்பது தமிழர்களின் பொறுப்பாகும்.

இந்த வகையில் மட்டக்களப்பு நகரில் இருந்து தென் மேற்கே சுமார் 35 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ள பழகாமத்தில் ஐந்து சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. காலத்தின் தேவை கருதி அவற்றினை ஆவணப்படுத்தி பாதுகாத்தல் அவசியமானது.

இந்த சாசனங்கள் 20ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது இவை பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்துக்குரித்தானவை. இச்சாசனங்கள் நவீன காலத்துக்குரித்தானவை என்றாலும் இப்பகுதியில் வாழ்ந்த சாதாரண மக்கள் மத்தியில் செய்திகளை கருங்கற்களில் பொறித்து பாதுகாக்கின்ற வழமை காணப்பட்டுள்ளமை சிறப்பானதாகும்.

இக்காலப்பகுதியல் அறிவியல் துறையின் வளர்ச்சி காரணமாக அச்ச இயந்திரங்கள் போன்ற சாதனங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் செய்திகளை சாசனங்களில் பொறித்து வைப்பதில் அவர்கள் காட்டிய ஆர்வம் வியக்கத்தக்க ஒரு விடயமாகும். இந்த சாசனங்கள் காட்டும் விடயங்களை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துதல், பாதுகாத்தல் மற்றொரு நோக்கமாகும்.

பழகாமத்து வயல் வெளியில் ஆங்காங்கு 5 சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் மூன்று சாசனங்கள் வாசிக்க முடியாத அளவுக்கு சிதைவடைந்து காணப்படுகின்றன. ஏனைய இரண்டு சாசனங்களும் நல்ல நிலையில் உள்ளன. அச்சாசனங்களில், தற்போது நாம் பயன்படுத்துகின்ற

தமிழ் மொழி நடை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் இறப்புச் செய்திகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இந்த சாசனச் செய்திகளை சமகால மட்டக்களப்பு வரலாற்று மரபுகளோடு தொடர்பு படுத்தி ஒப்பியல் ரீதியில் ஆராய்தலும் ஒரு நோக்கமாகும்.

எமது நாட்டை ஆங்கிலேயர் ஆண்ட காலப்பகுதிச் செய்திகள் ஆவணங்களாக (டயறிகள், நூல்கள்....) உள்ள போதிலும் சாசன வடிவில் காணப்படுதல் குறைவானதாகும். காலத்தால் பிந்திய சாசனங்களாக இருந்தாலும் எதிர் காலச் சந்ததியினரின் நன்மை கருதி ஆவணப்படுத்தல் அவசியமானதாகின்றது. சாசனத்தின் வாசகம், அதனைப்பற்றிய வரலாற்று விளக்கம், மொழி நடை பற்றிய குறிப்புக்களும் இவ்வாய்வில் இடம் பெறும்.

இந்த சாசனங்களை ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாப்பதன் ஊடாக எம்மவர்கள் மத்தியில் வரலாற்று ஆர்வத்தை தூண்டி முன்னேற்றகரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும் என நம்புகின்றேன்.

நாட்டாரியல்

கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் கதைகளை ஆவணப்படுத்தல் - நடந்ததும் நடக்க வேண்டியதும்

கோ. சூகன்

நாட்டாரியல் ஆய்வுகள் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வாய்வுகளின் மூலம் உலகில் காணப்பெறும் பல்வேறு இனக் குழுவினரும் தங்களின் பண்பாட்டு வேர்களைத் தேடுகின்றனர். இவ்வகையில் இலங்கையிலும் தமிழர் வாழ் பிரதேசங்களில் இவ்வகை ஆய்வுகள் இன்று பெரு முக்கியத்துவமுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாய்வுகளுக்குச் சவாலாகவிருப்பது முறையான ஆவணப்படுத்தல்களின் போதாமையாகும். முறையான ஆவணப்படுத்தல்களின்றி மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகள் தரமற்றவையாகவும் ஆய்வு முடிவுகள் பலவீனமானவையாகவும் அமையும் என்பதைப் பல ஆய்வாளர்களும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இவ்வகையில் கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் கதைகள் குறித்த அறிவியல் ஆய்வுகளுக்கு முதல் தேவையாக அமையக் கூடிய விதத்தில் நாட்டார் கதைத் தொகுப்பின் அவசியம் உணரப்படுகின்றது. அத்தொகுப்பு ஆய்வாளனுக்குத் தேவையான அனைத்து விபரங்களையும் வழங்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அவ்விபரங்கள் நம்பிக்கைக்குரியவையாக இருக்க வேண்டும். பிறரால் சிதைக்கப்படாமலும் மாற்றப்படாமலும் ஆய்வாளருக்குக் கிடைக்கும் தகவல்கள் நம்பிக்கைக்குரியவையாகும்.

கிழக்கிலங்கை, வரலாற்றுக் காலம் தொடக்கம் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை என்ற இரு நிர்வாக மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதாகவிருந்தது. 1961 இல் மட்டக்களப்பின் ஒரு பகுதி, அம்பாறை எனப் பிரிக்கப்பட்ட பின்பு மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, திருகோணமலை எனும் மூன்று மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியதாகக் கிழக்கிலங்கை உள்ளது. இங்கு தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தமிழரும் முஸ்லிம்களும் பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்றனர். இவர்கள் சமய, சமூக, பண்பாட்டு ரீதியான தனித்துவங்களைக் கொண்டுள்ளனர். அதேநேரம் அருகருகே அமைந்த கிராமங்களில் ஒற்றுமையாகக் கூடி வாழ்ந்தவர்களாகவும் உள்ளனர். எவ்வாறெனினும் இவ்வாய்வு இவ்விரு சமூகங்களையும் கருத்திற்கொள்கிறது.

கிழக்கிலங்கையை மட்டும் முழுமையாக உள்ளடக்கிய பூரணமான நாட்டார் கதைத்தொகுப்பு இதுவரை வெளிவரவில்லை. எனினும் மட்டக்களப்பு மாநில உபகதைகள், இலங்கை நாட்டார் கதைகள், ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள், இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் வாய்மொழிக் கதைகள் என்னும் தொகுப்புக்களில் இப்பிரதேசம் சார்ந்த சில கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தவிர சில சிறு சஞ்சிகைகள் சில நாட்டார் கதைகளைப் பிரசுரித்துள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை ரசனை நோக்கிலானவை. கதை சொன்னவர் விபரம், சொல்லப்பட்ட சூழல், சொல்லப்பட்ட நேரம், சொல்லப்படும் பண்பாடு என்ற நுணுக்க விபரங்களற்றவையாகக் கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதனால் வெறும் பாடங்களை மட்டும் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய நிலைமை உள்ளது. இது அறிவியல் ஆய்வுக்குப் பொருந்தாது. விதிவிலக்காக ஈழத்துத் தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள் என்ற தொகுப்பு

கதை சொன்னவர் விபரம், மொழிநடை, சமூக நடைமுறைகள் என்பவற்றையும் பதிவு செய்துள்ள விதத்திலும் இலங்கைக் கிராமத்து முஸ்லிம்களின் வாய்மொழிக் கதைகள் என்ற தொகுப்பு கதை சொன்னவர் விபரம், மொழிநடை என்பவற்றைப் பதிவு செய்துள்ள விதத்திலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. எனவே இவை மட்டும் இப்பிரதேசத்து நாட்டார் கதைகள் குறித்த அறிவியல் ஆய்வுக்குப் போதுமானவை அல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உலகமயமாதல், நவீனமயமாதல், திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை, நவீன கல்வி முறை, பழமை போற்றாத பண்பு, பிற பண்பாட்டு ஊடாட்டம், ஊடக ஆதிக்கம் போன்ற பல காரணங்களால் நாட்டார் வழக்காறுகள் வழக்கிழந்து வருகின்றன. இது நாட்டார் கதைகளுக்கும் பொருந்தும். எனவே கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் கதைகள் பற்றி ஆய்வு செய்கின்ற ஆய்வாளருக்கு அடிப்படை மூலமாக அமையக்கூடிய நாட்டார் கதைகளையும் தகவல்களையும் இதுவரை வெளிவந்த தொகுப்புகள் முழுமையாக வழங்க முடியாமையும், நாட்டார் கதைகள் அருகிக்கொண்டு வருகின்ற தற்காலத்தில் இயற்கைச் சூழலில் கள ஆய்வு செய்து தகவல்களைச் சேகரிக்க முடியாமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிலையில் இதுவரை கிழக்கிலங்கையில் வெளிவந்த நாட்டார் கதைத் தொகுப்புகளின் குறைநிறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதும் அறிவியல் ஆய்வுக்கு அடிப்படையாக அமையத்தக்க விதத்தில் ஒரு நாட்டார் கதைத் தொகுப்பை காலந்தாழ்த்தியேனும் இன்றைய சூழலில் எவ்வாறு உருவாக்கலாம் என்று ஆராய்வதும் இவ்வாய்வின் நோக்கங்களாகும். இவ்வாய்வின் மூலம் அறிவியல் நிலைப்பட்ட ஆவணப்படுத்தலின் அவசியத்தையும் அறிவியல் ஆய்வின் அடிப்படைகளையும் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

மட்டக்களப்பு தேசத்து வழிபாட்டு மரபுகளை நெறிப்படுத்தும் பத்ததிகளை மையப்படுத்திய ஆய்வு

வ. குணபாலசிங்கம்

இலங்கையின் இந்துப் பண்பாட்டுமரபில் வழிபாட்டுமரபுகளுக்கும் சமுதாயவழமைகளுக்கும் முக்கியத்துவமுண்டு. இலங்கைத் தமிழரிடையே பயில்நிலையிலுள்ள வழிபாட்டுப் பாரம்பரியங்கள் பல.

அவற்றுள் ஆகமசிற்பசாத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வழிபாடுகள், ஆகம வரையறைக்குள் அடங்காத பத்ததி வழிபாடுகள் பாரம்பரியங்களையும் சமுதாய வழமைகளையும் இணைத்துக் கொண்டு இயற்றப்படும் வழிபாடுகள் என்பன பிரதானமானவை. இவ்வகை வழிபாடுகளில் செல்வாக்குள்ள (Dominate) வழிபாடாக கருதப்படுவது, ஆகம சிற்ப சாத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வழிபாடுகள் ஆகும்.

இங்கு ஏனைய வழிபாடுகளின் பிரசித்தம் குறைவு. ஆனால் மட்டக்களப்பு தேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்நிலை சற்று வித்தியாசமானது. ஆகம விதிக்குட்படாத பத்ததி வழிபாடுகளே இங்கு பிரசித்தமானவை. இப்பத்ததிகளை ஆவணப்படுத்துவதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மட்டக்களப்பு தேசத்தவர்களின் இந்துப் பண்பாட்டு வழமைகளில் மரபுசார் வழிபாடுகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவ் வழிபாட்டிற்குரிய பூசை விதி முறைகளையும் அதற்கான மந்திரங்களையும், பாவனைகளையும் தொகுத்துக் கூறும் ஆவணமே பத்ததி எனப்படும். பத்ததி என்பதை பத்தாசி எனவும் அழைப்பர். பத்தாசி எனும் சொல் மட்டக்களப்பு மக்கள் மத்தியில் பயில் நிலையில் உள்ள பிரதேச வழக்காற்றுச் சொற்பதமாகும். பத்ததிகள் தமிழ் மொழியில் அமைந்துள்ள மந்திர ஏடுகளாகும். வசதி கருதி இங்கு பத்ததி எனும் சொல்லே எடுத்தாளப்படுகின்றது.

பத்ததிகள் பெரும்பாலும் எத்தெய்வத்தின் பூசைவிதிமுறைகளை கூறுகின்றனவோ அத்தெய்வத்தின் பெயராலேயே அழைக்கப்படுகின்றன. மாரியம்மனுக்குரிய வழிபாடுகளை கூறுகின்ற பத்ததி மாரியம்மன் பத்ததி எனவும் காளியம்மனுக்குரிய வழிபாடுகளை கூறுகின்ற பத்ததிகாளியம்மன் பத்ததி எனவும், பேச்சியம்மனுக்குரிய வழிபாடுகளை கூறுகின்ற பத்ததி பேச்சியம்மன் பத்ததி எனவும், கண்ணகையம்மனுக்குரிய வழிபாடுகளை கூறுகின்ற பத்ததி கண்ணகையம்மன் பத்ததி எனவும், கடலாச்சியம்மனுக்குரிய வழிபாடுகளை கூறுகின்ற பத்ததி கடலாச்சியம்மன் பத்ததி எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பு தேசத்தில் இயற்றப்படுகின்ற பாரம்பரிய வழிபாடுகளுக்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்ற பத்தாசிகள் பெரும்பாலும் பின்வரும் விடயங்களை உள்ளடக்கியனவாக காணப்படுகின்றன. வழிபாட்டிடம் அமைக்கும் முறை, மண்டபம் காவல் செய்யும் முறை, அம்மனுக்கு அடுக்குச் சாத்தும் முறை, அம்மனை கும்பத்தில் வைத்தலும்

அவைகளுக்கான மடைப்பிரிவுகளும், அம்மனுக்கு இணை, துணை, பரிவாரத் தெய்வங்களை நிறுத்தும் இடம் பற்றியவையும் அவைகளுக்கான மடைப் பிரிவுகளும் மந்திரயந்திரங்களும், அம்மனை ஆராதிக்கும் முறைகள், பூசைசெய்பவர் கைக்கொள்ள வேண்டிய அனுட்டான முறைகள் முதலிய விதிகளும் பிறவும் அடங்கும்.

பத்ததி வழிபாடுகள் காலம்காலமாக சமூக வாழ்வியலில் ஒருபகுதியாக இங்கு கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவதனால் அவற்றை ஒருவாழும் பண்பாடாகவே கருதவேண்டும். சமூகவாழ்வியலில் பல்வேறு விழுமியங்களையும் தாங்கிய பத்ததி வழிபாடுகள் சமகால சமூகச் செயற்பாட்டில் தமது முக்கியத்துவத்தை இழந்து வருகின்றன. பத்ததிகள் ஆரம்பகாலம் முதல் வாய்மொழி மரபாகவே பயிலப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. தம் பரம்பரை சாராத ஏனையோருக்கு போய்ச் சேரக் கூடாது என்ற எண்ணம் காரணமாக இவைகள் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. வெளியுலகிற்கு அவைபற்றிய தெளிவும், விளக்கமும் இல்லை. இவ்வாறான ஒரு சூழலில் அவைகளின் முக்கியத்துவம் வெளிக்கொணரப்படுதல் வேண்டும். வெளிக்கொணரப்படுதலுக்கு இவைகளை ஆவணப்படுத்துவது அவசியமாகும்.

மட்டக்களப்பு தேசத்தின் வழிபாட்டுக் குரிய பத்ததிகள் ஆரம்பகாலத்தில் வாய்மொழிமரபாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. பின்னர் அவைகளில் சில ஏடுகளில் எழுதிவைக்கப்பட்டன. கால வோட்டத்தில் இப்பத்ததிகள் உருக்குலைந்து போகலாயின. பாரம்பரிய வழிபாடுகளின் பொக்கிசமாக விளங்கும் பத்ததிகளை

1. கையெழுத்துப் பிரதிகள்
2. செப்புப்பட்டயப் பதிவுகள்
3. அச்சுப் பிரதிகள்
4. ஒலிநாடாப் பதிவுகள்
5. இறுவட்டுப் பதிவுப் பிரதிகள்
6. இணையத்தளப் பதிவுகள்

முதலிய முறையியல்களில் ஆவணப்படுத்தலாம்.

இவ்வாறு பத்ததிகள் ஆவணப்படுத்தப்படும் போது பத்ததிகளின் வகைமைகளை அறிந்து கொள்ளலாம். இப்பத்ததிகளுக்கு இடையேயான பொதுமைகளையும், தனித்தன்மைகளையும் இனங்காணலாம்.

அத்துடன் பத்ததிகளின் உப பிரிவுகளை அடையாளம் கண்டுகொள்ளலாம். பத்ததிகளின் மொழிப்பயன்பாடு, அமைப்பு, ஓசை, வித்துவத்தன்மை முதலியவைகளையும் கண்டுதெளியலாம்.

சமூகமாற்றத்திற்கேற்ப பண்பாடுகளும் மாறும் இயல்பினது. மட்டக்களப்புதேசத்தின் இந்துப்பண்பாட்டிற்கும் இது பொருந்தும். எனவே மாறும் பண்பாட்டில் பத்ததிகள் நிலைத்திருக்கும் என்பது நிச்சயம் அல்ல. இந்நிலையில் பத்ததிகளின் ஆவணப்படுத்தல் முக்கிய செயற்பாடாகின்றது.

ஈழத்து எழுத்து மரபு சார்ந்த வாய்மொழிப் பாடல்களை ஆவணப்படுத்தல்

சின்னத்தம்பி சந்திரசேகரம்

நீமிழில் இதுவரை இலக்கியமும் இலக்கிய வரலாறும் வாய்மொழி, எழுத்து மொழி என்ற மேலோட்டமான இரு வகைப்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே நோக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

ஆனால் எழுத்து மரபின் பண்புகளும் வாய்மொழி மரபின் பண்புகளும் கலந்ததும் இரண்டிற்கும் இடைப்பட்டதுமான மொழியாடல் முறையுள்ள பாடல் மரபொன்று நீண்ட காலமிருந்து நிலவிவந்துள்ளது.

பேராசியர் வானமாமலை இவ்வாறான பாடல்களை வாய்மொழிப் பாடல்களின் வளர்ச்சியாகக் கருதும் அதேவேளை அவற்றை வாய்மொழிப் பாடல்களாகவே கொள்கின்றார்.

ஆனால் வாய்மொழிப் பாடல்கள் என்று நாம் ஏலவே வரையறை செய்துள்ள தொகுதியின் முதன்மையான சில பண்புகளில் இருந்து இவ்வகைப் பாடல்கள் வேறுபட்டு நிற்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முக்கியமாக, எழுத்திலே உருவாக்கப்படுதல், ஆசிரியரின் பெயர், உருவான காலம் என்பவற்றைக் கொண்டிருத்தல், தனிமனித உணர்வுகள், அன்றாட நிகழ்வுகள் என்பன முக்கியம் பெற்றுள்ளமை போன்ற விடயங்களைக் குறிப்பிடலாம். எனவே இப்பாடல்கள் வாய்மொழிப் பாடல்களின் ஒரு வளர்ச்சிநிலையாகவே அமையும் அதேவேளை வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தில் தனியானதொரு பகுதியாகவும் அமைந்துள்ளன. இத்தகைய வாய்மொழிப் பாடல் மரபு ஈழத்தில் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய பிரதேசங்களில் வலுவானதொரு மரபாக இன்றுவரை நிலவி வருவதை வெளிப்படுத்துவதாகவே இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

இத்தகைய பாடல்களை சற்று எழுத்தறிவுள்ள கிராமியப் புலவர்கள் எழுதிப் பாடுகின்றனர். அவர்கள் தம் பாடல்களை கையெழுத்திலோ, சிறு அச்சுப் பிரதிகளாகவோ ஆக்குகின்றனர். அச்சுப் பிரதிகளை மக்கள் முன்னே பாடி விற்பனை செய்தும் வருகின்றனர். இவ்வாறு எழுத்திலே உருவாக்கப்படுகின்ற போதும் அவை வாய்மொழி மரபில் காலான்றியவையாகவே அமைகின்றன. பயில்நிலையில் அவை பெரும்பாலும் வாய்மொழியாகவே கையளிக்கப்படுகின்றன. இப்பாடல் மரபிலே அளிக்கை என்பது மையமாக அமைகின்றது. அளிக்கைக்காகவே அவை எழுதப்படுகின்றன. அளிக்கையிலேயே அவை முழுமை அடைகின்றன.

இத்தகை கிராமியப் புலவர்களையும், அவர்களது பாடல்களையும் பற்றிய தகவல்கள் 19 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கின்றன. இந்நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வேலாப்போடியார், பக்கீர் புலவர்,

தம்பிலெவ்வை அண்ணாவியார், வேட்பிள்ளை, கந்தப்புலவர், காத்திகேசுப் புலவர் போன்ற சிலரது பாடல்கள்பற்றி அறியமுடியினும் அவற்றில் அதிகமானவை வேணப்படவில்லை.

எவ்வாறாயினும் 20ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியிலேயே இத்தகைய பாடல் மரபு இம்மக்கள் மத்தியில் அதிக செல்வாக்குற்று நிலவியிருக்க வேண்டும் என்பதனைக் கள ஆய்விலே கிடைக்கப்பெற்ற தகவல்கள் நிரூபிக்கின்றன. அதிகமான புலவர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் அறியப்பட்ட போதும் பலரது பாடல்கள் அழிந்துவிட்டன. சில அரைகுறையாக வாய்மொழி மூலம் நிலவுகின்றன. இந்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த பல புலவர்களது அச்சு, கையெழுத்துப்பிரதிகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. சிதம்பரப்பிள்ளை, மா.பொன்னன், வே.சின்னத்தம்பி முதலான புலவர்கள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

தற்போது வாழ்பவர்களில் இரு தலைமுறைக் கவிஞர்களை அடையாளப்படுத்தலாம். இதில் முதலாவது பிரிவினர் மூத்த தலைமுறையினர். இவர்களது பாடல்கள் முற்றிலும் இப்பாடல்களின் மரபுத்தன்மையைப் பேணுபவை. ஆனால் நடைமுறை வாழ்வியல் அம்சங்களையும் உட்கொண்டவை. மீராஉம்மா, றஹ்மத்தும்மா, றசியா உம்மா, கேதாரபிள்ளை, கதீர்காமத்தம்பி எனப் பலரை இவ்வகையில் குறிப்பிடலாம். அடுத்தது இரண்டாவது தலைமுறைக் கவிஞர்களாகும். இவர்களில் சிலர் வாய்மொழி இலக்கிய ஆக்க, அளிக்கை முறைகளைப் பின்பற்றியபோதும் பலரும் சினிமாப் பாடல்களின் தாக்கத்துக்கு உட்பட்டவர்களாக உள்ளனர்.

முஸ்லிம்கள் மத்தியில் வாழ்கின்ற கிராமியப் புலவர்களில் பலர் பெண்களாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கள் முக்கியமாக கிராமியக் 'கவி' வடிவத்தில் பாடல்களை எழுதவும் பாடவும் வல்லவர்களாக உள்ளனர். 85 வயதையுடைய மருதமுனையைச் சேர்ந்த றஹ்மத்தும்மா என்பவர் பல கவித் தொகுதிகளைப் பாடியுள்ளார். இவற்றில் 'அஷ்ரப் ஒப்பாரி' என்ற கவித் தொகுதி 149 கவிகளைக் கொண்டது. இவை துன்பியல் உணர்வுகளை மிக உருக்கமாக வெளிப்படுத்துவனவாகும். இறக்காமம் றசியா உம்மா என்பவர் குடும்பப் பிரச்சினைகள், அரசியல் என்பன பற்றிய பல கவித்தொகுதிகளைக் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக ஆக்கியுள்ளார். அவ்வாறே அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த மீராஉம்மா என்பவர் நினைத்தமாதிரித்தே கவிகளையும் ஏனைய கிராமியப் பாடல் மெட்டுப் பாடல்களையும் பாடவல்லவராக உள்ளார்.

எனவே இப்பாடல்கள் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய பிரதேசங்களில் செழிப்பானதும் தொகையில் அதிகமானதுமான பாடல் மரபாக நிலவிவந்துள்ளன. இவற்றின் படைப்பாக்க அழகியல் கூறுகளும், அவற்றின் அளிக்கை நோக்கும் சிறந்த இலக்கியப் போக்கினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. எனவே இப்பாடல்களை கிராமிய மக்களின் கவிதை ஆக்கங்களாகக் கொண்டு நமது இலக்கிய வரலாற்றிலே பதிவுசெய்யவேண்டும். இதற்கு முதலில் இப்பாடல்கள் அனைத்தும் ஆவணப் படுத்தப் படவேண்டும்.

மேலே குறிப்பிட்டவர்களின் பாடல்கள் ஆவணப்படுத்தல் முறையியலை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆவணப்படுத்தப்படும்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வாழுகின்ற தமிழ், முஸ்லீம் பெண்களிடையே நிலவி வரும் நாட்டுப் புறக்கதைகள்

ம.சுகன்யா

நவீன கலை இலக்கியம் என்பது ஆண்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டதாகவே இருந்து வந்துள்ளது.இத்தகையதொரு சூழலில் பெண்கள் தங்களுக்கான ஆசைகளை எதிர்பார்ப்புகளை உணர்வுகளைத் தாங்களே பொது வெளியில் நின்று அவற்றைத் தங்களின் மொழிகளினூடாக வெளிப்படுத்தவும் முனைந்தனர்.இதன் விளைவு ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து எண்பதுகளின் பின் சமூகப்பரப்பில் பெண்ணிய நோக்கிலான கருத்தியல்களைக் கொண்ட கலை இலக்கியங்கள் தோன்ற வழி வகுத்தது.

இதன்படி இலங்கையிலும் பெண்ணியம் சார்ந்த கருத்தியல்களை உள்வாங்கிக்கொண்டு அனேக கலை இலக்கியங்கள் வெளி வரலாயின. இத்தகையதொரு பின்னணியில் பெண்களின் இருப்பு சார்ந்தும் அவர்களின் ஆற்றல்கள், உணர்வுகள், திறமைகள், அவற்றினை அவர்கள் வெளிப்படுத்துகின்ற விதம் சார்ந்தும் பேசுவது என்பது அவசியமாகும். இதற்கு சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களில் ஒன்றாக அமைபவை பெண்களிடையேநிலவி. வருகின்ற நாட்டுப்புறக் கதைகளாகும். இதன்படி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் தமிழ், முஸ்லீம் பெண்களிடம் வழங்கி வருகிற நாட்டுப்புறக்கதைகள் பற்றி அறிதலும், அவற்றினை ஆவணப்படுத்தலும் இக் கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது

மட்டக்களப்பு பிரதேசமானது தமிழ், முஸ்லீம்,பரங்கி இன மக்கள் சேர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்ற இயற்கை சூழலைத்தன்னகத்தே கொண்ட இடமாகக் காணப்படுகிறது. இங்கே ஆண்கள் சமூகத்தளத்தில் அதிகாரம் கொண்டவர்களாக இருப்பினும் பெண் தலைமைத்துவத்தைக் கொண்ட குடும்பங்கள் அநேகம் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்மொழியினைப் பேச்சுமொழியாகக் கொண்ட இவர்கள் தங்கள் வெளிப்படுத்தல்களையும் இம்மொழியின் வழியாகவே செய்கின்றனர் இவற்றிலே பெண்களின் பேச்சுமொழியின் வெளிப்பாடாக அமைகிற நாட்டுப்புறக் கதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. பெண்கள் வீட்டினுள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு விடை அளிப்பதாக பெண்களின் மதி நுட்பத்தினையும் புத்தி சாதூர்யத்தையும் ஆற்றல்களையும் திறமைகளையும் பறை சாற்றுவதாக இந்த நாட்டுப் புறக் கதைகள் அமைகின்றன இவற்றின் வழியாக வெளிப்படுத்தப்படுகிற விடயங்களும் கருத்துகளும் ஆச்சரியம்மிக்கனவாகவும் அதிசயம் கொண்டனவாகவும் வியந்துகூறத்தக்கவகையிலும் அமைந்திருக்கின்றன.

பெண்களை அறிவில்லாதவர்களாகவும், பயந்தவர்களாகவும், அடிபணிபவர்களாகவும் முடிவெடுக்க முடியாதவர்களாகவும் சித்திரிக்கின்ற சூழ்நிலையில் பெண்களின் சுயாதீனமான ஆற்றல்களை, திறன்களை, உரியவகையில் அவர்கள் தம் கருத்துக்களை முன்வைப்பதை இந் நாட்டார் கதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆவணத்தொகுப்பு முறையியலுக்கு இயைய இவை தொகுக்கப்படும்.

நாட்டாரிலக்கியங்களை ஆய்வு செய்தலும் ஆவணப்படுத்தலும் வாய்ப்புகளும் சவால்களும் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை மாணவர்களின் ஆய்வுகள்

அம்மன்கிளி முருகதாஸ்

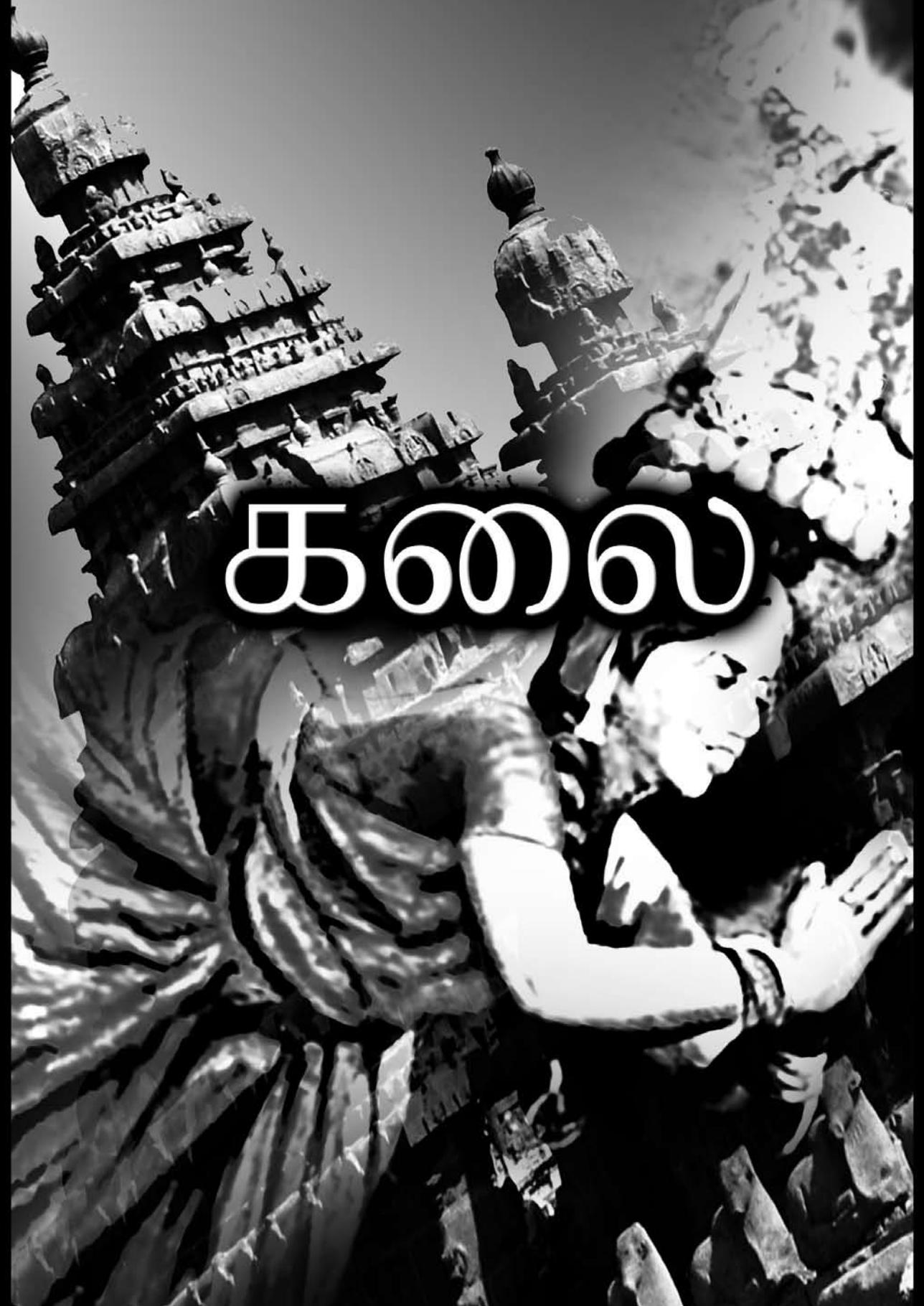
நாட்டாரிலக்கியங்களை ஆய்வு செய்தலென்பதும் பதிவு செய்தலென்பதும் அச்சமூகத்தின் தேசிய அடையாளங்களைக் கண்டுபிடித்தலின் ஒரு பகுதியாகும். அந்தவகையில் முதன்முதலாக தமிழில் நாட்டாரிலக்கியங்களைப் பதிவுசெய்தலும் ஆய்வுசெய்தலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்றது.

1. ஆங்கிலேயர் சுதேச சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கான ஒரு சாதனமாக அவற்றைக் கருதியமை
2. சுதேசிகளின் தேசிய அடையாள ஈர்ப்பு
3. சுதேசிகளில் ஆங்கிலம் படித்தோரின் ஆசை ஆகியன அவற்றை ஆவணப்படுத்தவும் ஆய்வு செய்யவும் காரணமாயின.

ஐரோப்பிய தேசியவாதத்துக்கும் ஐரோப்பிய நாட்டார் கதைகளின் தொகுப்பு முக்கிய இடம் பெற்றது என்பதை ஸ்ரூவட் பிளக்மான் எடுத்துக் காட்டுவார். பிரித்தானியாவில் தொடங்கப்பட்ட நாட்டாரியற் கற்கை இந்தியாவில் பரவத்தொடங்கியது. 1878 இல் லண்டனில் தொடங்கப்பட்ட நாட்டாரியற் கழகம் முக்கியமான சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டது. சென்னையிலிருந்த புலமையாளர்கள் இதனுடன் தொடர்பு கொண்டு தமது ஆராய்ச்சிகளை வெளியிட்டனர்.

இலங்கையில் முதலில் தனிமனித முயற்சிகளாக இருந்த நாட்டாரிலக்கியப் பதிவுகளும் ஆய்வுகளும் பல்கலைக்கழகங்கள் தோன்றியதும் வரன்முறையான பல்கலைக்கழக முயற்சிகளாயின. பேராதனை பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகங்களில் நாட்டாரியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு தமிழ்சிறப்பு மாணவர்களால் ஆவணப்படுத்தலுடன் ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்சிறப்புக் கற்கை 1993/1994 கல்வியாண்டில் (முதல்தொகுதி மாணவர்கள் 1996 இல்வெளியேறினர்) தொடங்கி தமிழாய்வின் பல்வேறு அம்சங்களையும் தழுவியவை எனினும் நாட்டாரிலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகள் கணிசமானவை. இக்கட்டுரையில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறையில் மாணவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வுகள் இங்கு பதிவு செய்யப்படும்.

കുടൈല

**கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்றைகள்
நிறுவகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்கைநெறி ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து
இன்று வரைக்கும் அங்கு நடைபெற்ற நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தல்**

ரேவதி கணேஸ்

இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்திலுள்ள உயர்நிறுவனங்களில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சுவாமி விபுலானந்த அழகியற்கற்கைகள் நிறுவகமும் முக்கியமான ஒன்றாக திகழ்கின்றது. 1982இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சுவாமி விபுலானந்த இசை நடனக்கல்லூரியே இன்று சுவாமி விபுலானந்த அழகியற்கற்கைகள் நிறுவகமாக உள்ளது. இம்மாற்றமானது 2005 இல் அரங்கேறியதுடன் இந்நிறுவகத்திலே இசை, நடனம், நாடகமும் அரங்கியலும், கட்டிடமற்றும் தொழில்நுட்பக்கலைகள் என நான்கு கற்கைநெறிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது

இந்நான்கு கற்கைநெறிகளும் நடன நாடகத்துறை, இசைத்துறை, கட்டிடத்துறை என்ற மூன்று நிர்வாகப் பிரிவுகளின் கீழ் இயங்குகின்றது. ஒவ்வொரு கற்கைநெறிக்கும் தலா 50 மாணவர்கள் வீதம் ஒவ்வொரு கல்வியாண்டுக்கும் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவினால் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர்.

இவர்கள் ஒரு கற்கைநெறியை சிறப்புப்பாடமாக கற்று நுண்கலைப் பட்டதாரியாக வெளியேறுகின்றனர். சுவாமி விபுலானந்த அழகியற்கற்கைகள் நிறுவகத்தின் சிறப்பம்சம் யாதெனில் கற்கைநெறிகள் ஒவ்வொன்றும் கோட்பாட்டுரீதியாக மட்டுமன்றி அதிகளவிலான செயன்முறைகளுக்கூடாகவும் கற்பிக்கப்படுவதாகும்.

அதுமட்டுமன்றி இங்குள்ள கற்கைநெறியினர் பலநிகழ்வுகளையும் ஒழுங்குபடுத்தி நடத்திவருகின்றனர். இந்நிகழ்வுகள் மாணவர்களின் கல்விசார் நடவடிக்கைகளுக்கு மட்டுமன்றி இந்நிறுவகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் சிறப்புக்கும் பயனுள்ளதாக உள்ளது. அந்தவகையில் ஒவ்வொரு கற்கைநெறியும் பல நிகழ்வுகளை நடத்தியிருக்கின்றது. எனினும் இங்கு நடன நாடகத்துறையின் நிகழ்வுகளையே ஆவணப்படுத்தும் நோக்குடன் இக்கட்டுரை அமைகின்றது. இது இந்நிறுவகத்தையும் அது நடாத்திய நிகழ்வுகளையும் உலகறியச் செய்வதற்கும் இந்நிறுவகம் பற்றியும் அதன் செயற்பாடுகள் பற்றியும் ஏனையோருக்கும் புரிதல் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாக அமையும்.

சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவக நடனநாடகத் துறையானது பல்வேறு நிகழ்வுகளை இன்று வரை நடத்தியுள்ளது. இதில் நாடகக்கற்கை நெறியினர் நடாத்திய நிகழ்வுகளே இங்கு ஆவணப்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது நாடக நிகழ்வுகள், கூத்துக்கள், நினைவுதின விழாக்கள், நினைவுப்பேருரைகள், ஆய்வரங்குகள், பயிற்சிப்பட்டறைகள், நூல் வெளியீடுகள், பிறமொழி பேசும் கலைஞர்கள், பிறநாட்டு அறிஞர்களுடனான சந்திப்புகள், கள ஆய்வுகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள்,

நாடகப்போட்டிகள், புதன்கிழமை ஆற்றுகைகள் எனப் பலதரப்பட்ட நிகழ்வுகள் பற்றிய ஆவணங்களே இங்கு ஆவணப்படுத்தப்படுகிறது.

இந் நிகழ்வுகளானது கலை, கலாச்சார பாரம்பரிய அம்சங்கள் பொருந்தியதாகவும் உள்ளது. அத்தோடு இந்நிகழ்வுகள் வெளியுலகிற்கு சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தின் சிறப்பை எடுத்துச்செல்லும் காவிகளாகவும் உள்ளன. எனவே இந்நிகழ்வுகள் வரலாற்றில் பதியப்பட வேண்டியவை. அதற்கு ஆவணப்படுத்தல் அவசியமாகும். இதன் பொருட்டு இவ் ஆவணக்கட்டுரையை சமர்ப்பிக்க விளைகிறேன்.

பெறப்பட்ட தகவல்கள் அனைத்தும் பின்வரும் முறைகளின் கீழ் ஆவணப்படுத்தப்படும்.

1. இறுவெட்டுக்கள்
2. ஒளிப்பதிவுகள்
3. ஒலிப்பதிவுகள்
4. புகைப்படங்கள்
5. வாய்மொழித்தரவுகள்
6. நூல்கள்
7. சஞ்சிகைகள்
8. நாடகப்பிரதிகள்
9. துண்டுப்பிரசுரங்கள், விளம்பரங்கள்

மட்டக்களப்பில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்ட வீதி நாடகங்கள்

கிருபைராஜா திருச்செந்தூரன்

மட்டக்களப்பின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் அநேகமான வீதிநாடகங்கள் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டுள்ளன. அவைபற்றி முழுமையான விபரங்கள் அடங்கலாக ஆவணப்படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும்.

- ❖ இப்பிரதேசத்தில் நவீனநாடகங்களின் வருகைக்குப்பின்னர் வீதிநாடகங்களின் செயற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இன்றுவரை பல்வேறு தேவைகளுக்காக ஆற்றுகை செய்து வருகின்றனர்.
- ❖ பொதுவாக இந்நாடகங்களில் சிறுவர், பெண்கள், சுகாதாரம் போன்ற சமூக விழிப்புணர்வு விடயங்கள் பேசுபொருளாகக் காணப்படும்.
- ❖ பல்கலைக்கழக, பாடசாலை மாணவர்களும், தனிநாடகக் குழுக்களும் இதரசமூக அமைப்புக்களும் இதனை ஆற்றுகை செய்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.
- ❖ இந்நாடக தயாரிப்புக்களை அரசசார்பற்ற தொண்டர் நிறுவனங்களும், சில அரச நிறுவனங்களும், பல்கலைக்கழக நாடகத்துறையினரும் மேற்கொள்கின்றனர்.
- ❖ குறிப்பாக மட்டக்களப்பினைப் பொறுத்தவரையில் வீதிநாடகங்கள் மக்கள்மத்தியில் பாரிய செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

ஆவணப்படுத்துதலின் அவசியம்

- ❖ நடைபெற்ற ஒவ்வொரு நாடகங்களையும் ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம் வீதி நாடக வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிக்கு சிறந்த ஆதாரங்களாகக் காணப்படும்.
- ❖ இத்துறையில் வேலைசெய்வோருக்கும், பயில்வோருக்கும், ஆய்வுகளை மேற்கொள்வோருக்கும் இவ் ஆவணப்படுத்தல் துணைபுரியும்.
- ❖ இந்நாடகங்களின் ஆற்றுகைமுறை, கருப்பொருள் போன்றன பார்வையாளர் மத்தியில் எவ்வாறான தாக்கத்தினை செலுத்தியுள்ளது என்பதனை அறிய உதவும்.
- ❖ நாடகத்தில் ஈடுபட்டவர்கள்பற்றி அறிய உதவுவதோடு அவர்களின் செயற்பாட்டுக்கான பதிவுகளாகவும் இவ் ஆவணப்படுத்தல் இருக்கும்.

ஆற்றுகை செய்யப்பட்ட நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் கீழ்க்காணும் தலைப்பின் கீழ் விரிவாக ஆராய்ந்து அவை பற்றிய தகவல்களோடு ஆவணப்படுத்துதல்.

- ❖ நாடகத்தலைப்பு
- ❖ கருப்பொருள்
- ❖ கதை
- ❖ நாடகப்பிரதி
- ❖ நெறியாள்கை
- ❖ தயாரிப்பு
- ❖ பாங்குபற்றிய கலைஞர்கள்
- ❖ ஆற்றுகை செய்த இடம்
- ❖ காலம்
- ❖ உடை, ஒப்பனை, இசை
- ❖ ஆற்றுகைச்செழுமை
- ❖ நாடகத்தின் தாக்கம்

ஆவணப்படுத்தும் முறை சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்கள் அனைத்தும் பின்வரும் முறைகளில் ஆவணப்படுத்தப்படும்.

- ❖ இறுவெட்டுக்கள்
- ❖ புகைப்படங்கள்
- ❖ வாய்மொழித்தரவுகள்
- ❖ துண்டுப்பிரசுரங்கள்
- ❖ சஞ்சிகைகள்
- ❖ பத்திரிகைக்குறிப்புக்கள்
- ❖ அழைப்பிதழ்கள்
- ❖ நூல்கள்
- ❖ செய்திமடல்கள்
- ❖ விளம்பரங்கள்

1960களிலிருந்து 2012 வரையான இராவணேசன் வடமோடி நாடகத்தினது ஆடை அணிகலன்களையும், ஒப்பனையையும் ஆவணப்படுத்தல்

லாவண்யா மகாதேவா

இராவணேசன் நாடகத்தின் ஆடை அணிகலன்கள், ஒப்பனையானது காலமாற்றத்தினையும், நாகரீக வளர்ச்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு கடந்த 50 வருடகாலத்திற்கு மேலாக எவ்வகை மாற்றங்களுக்கு உள்ளானது என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டே இவ் ஆவணப்படுத்தல் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஈழத்து சிங்கள நாடகமரபில் மனமே, சிங்கப்பாக ஆகிய இரு நாடக மரபுகள் எவ்வாறு சரச்சந்திர விலிருந்து தலைமுறை தலைமுறையாக இன்றும் இளம் தலையினரால் பின்பற்றி ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வருகின்றதோ அதேபோன்று ஈழத்து தமிழ் நாடகமரபில் இராவணேசன் வடமோடி நாடகம் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு ஆகியோரிலிருந்து 1960கள் தொடக்கம் 2012 வரை இளம் தலைமுறையினரால் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிட்டு கூறக்கூடிய அம்சமாகும். இராவணேசன் நாடகமானது 1960 தொடக்கம் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனினால் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வந்த வடமோடி சார்ந்த கூத்து வடிவமாகும். கூத்துப் புத்தாக்கம் என்று அழைக்கப்பட்டே இது ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வந்தது. அதாவது ஆரம்பகாலத்தில் 1960களில் கூத்தின் ஒரு சில அம்சங்களை உள்ளடக்கி நாடகவடிவிலே பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்கள் மேடையேற்றினார். இதனைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் மௌன குருவினால் இன்றுவரை இந்நாடக செயற்பாடானது முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

50 வருடங்களுக்கு மேலாக ஆற்றுகை செய்யப்படுகின்ற இந்நாடகத்தின் வெற்றிக்கு காரணமான ஒன்றாக ஆடை அணிகலன்களையும், ஒப்பனையையும் கூறமுடியும். ஆடல்பாடல், நடப்பு என்பன இராவணேசனில் எவ்வாறு முதன்மைக் காரணிகளாக விளங்குகின்றதோ அதே அளவுபங்கினை ஆடை அணிகலன்களும், ஒப்பனையும் கொண்டுள்ளது. எளிமையான வடிவமைப்பு, கவர்ச்சியானவண்ணங்கள், நேர்த்தியான வண்ணக்கலப்பு, மூலப்பொருட்களை கையாள்வதன் உத்திகள் என்பனவே இந்நாடகத்தின் வெற்றிக்கு காரணமாக அமைகின்றது என்று கூறமுடியும்.

1960களில் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் தொடக்கம் 2012 ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு வரை மேடையிடப்பட்ட இராவணேசன் வடமோடி நாடகத்தின் ஆடை அணிகலன், ஒப்பனை என்பன வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தவிதம், அவை மேற்கொள்ளப்பட்ட மூலப்பொருட்கள் இவற்றிற்காக பயன்படுத்தப்பட்ட வண்ணங்கள், வண்ணக்கலப்புக்கள், கையாளப்பட்ட உத்திகள், காரண விளக்கங்கள் பற்றியும் காலமாற்றத்திற் கேற்ப ஆடை அணிகலன், ஒப்பனை ஆகியன மாற்றத்திற்கு உள்ளான விதம் பற்றியும் இவ் ஆவணப்படுத்தல் சுட்டிநிற்கின்றது.

ஆவணப்படுத்தல் முறை

1. புகைப்படங்கள்
2. இறுவெட்டுக்கள்
3. ஒளிப்பதிவுகள்
4. நூல்கள்
5. சஞ்சிகைகள்
6. இணையம்
7. நேர்காணல்கள்

கிழக்குப்பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை நடாத்திய கலை நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தல் (1993-2012ம் ஆண்டுவரை)

அபிராமி தர்மேந்திரா

கிழக்கிலே உள்ள உயர்கல்வி நிலையங்களில் கிழக்குப்பல்கலைக்கழகமானது மிகவும் முக்கியமானதொன்றாகும். இது 1981 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்றுவரை வீரியமாக இயங்கி வருகின்றது. இதில் ஒரு அங்கமாக திகழ்வதே கிழக்குப்பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறையாகும். நுண்கலைத்துறையானது 1991இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் பலகலைச் செயற்பாடுகள் இன்று வரை முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதாவது கிழக்கிலே காணப்படும் கலைகளையும், தமிழர்பாரம்பரியத்தையும் அத்தோடு ஈழம் முழுவதுமான கலை வடிவங்களையும் பாதுகாக்கின்றதும் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதுமான பலநிகழ்வுகளை இத்துறை இற்றைவரை முன்னெடுக்கின்றது.

நுண்கலைத் துறையினரின் கலை நிகழ்வுகள் என நோக்குகையில் பல்வேறு பரிமாணங்களில் அதன் நிகழ்த்துகைகள் இடம் பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. நாடக நிகழ்வுகள், பாரம்பரிய நிகழ்வுகள், ஓவியக் கண்காட்சிகள், கருத்தரங்குகள், ஆய்வுகள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். அத்தோடு விரிவுரையாளர்களின் முயற்சியினால் உருவாக்கப்படும் புத்தாக்க வெளிப்பாட்டு உள்ளடங்குகின்றன.

கலை சார்ந்த பல நிகழ்வுகளை நடாத்தி வருகின்ற நுண்கலைத்துறையினது கலை நிகழ்வுகள் யாவும் தொகுத்து ஆவணப்படுத்தவேண்டிய ஒன்றாகும். பெறப்படும் தகவல்கள் அனைத்தும் பின்வரும் முறைகளின் கீழ் ஆவணப்படுத்தப்படும்.

ஆவணப்படுத்தும்முறை

1. கலைநிகழ்வுகள் தொடர்பான இறுவெட்டுபதிவுகள்
2. அழைப்பிதழ்கள்
3. பத்திரிகைக்குறிப்புக்கள்
4. சஞ்சிகைகள்
5. புகைப்படங்கள்
6. நூல்கள்

மட்டக்களப்பில் உருவாக்கம் பெற்ற குறுந்திரைப்படங்களின் விபரங்களினை ஆவணப்படுத்தல்

நடேசன் நந்தகுமார்

01. முன்னுரை

நீவீன தொழில்நுட்பத்தின் விருத்தியும் அவற்றின் விரிவாக்கம் பார்வையும் பல்வேறு மட்டங்களில் நிகழ்கால நோக்கில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இந்தியச்சினிமாவின் உருவாக்கம் மற்றும் அவற்றினுடைய தாக்கம் இலங்கையிலும் பரவலாக்கமடைய அதனுடைய தொடர்ச்சி ஈழத்து தமிழ் பிரதேசங்களுக்கும் ஊடுருவி நிற்கின்றன. இச்சூழலில் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் உருவாக்கம் பெற்ற குறுந்திரைப்படங்கள் கவனிப்பிற்குரியவை அரசின் எந்த ஆதரவுகளும் இன்றி தனிப்பட்டவர்களின் தனிப்பட்ட முயற்சியின் அடிப்படையிலும் எவ்வித இலாபத்தினையும் நோக்காது மட்டக்களப்பின் வாழ்வியலையும் மட்டக்களப்பு சமூகமக்களின் பிரச்சனைகளினையும் வெளிப்படுத்துவதில் முக்கிய நோக்காக கொண்டுள்ள குறுந்திரைப்படங்களினை அறியச்செய்தலும் அவற்றின் விபரங்களினை ஆவணப்படுத்தல் முக்கியமாக அமைகின்றது.

02. தலைப்பு

மட்டக்களப்பில் உருவாக்கம் பெற்ற குறுந்திரைப்படங்களின் விபரங்களினை ஆவணப்படுத்தல்.

03. ஆவணப் படுத்தலுக்கான காரணம்

சினிமாவின் வருகையும் அதனுடாக குறுந்திரைப்படங்களின் உருவாக்கமும் பல்வேறு விடயங்களினை பேசுவதற்கும் மக்கள் மத்தியில் இலகுவாக கொண்டுசெல்வதற்கும் குறுந்திரைப்படங்கள் முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றன. இந்நிலையில் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் காத்திரமான குறுந்திரைப்படச்செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றுவரும் நிலையில் அவற்றின் விபரங்களினை ஒரு பொதுநிலைப்பட்ட நோக்கில் அறியச்செய்தலும் அவை எவ்வாறான பயணித்தலோடு இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதை அறிதலும், தன் காரணங்களாக கொள்ளலாம். அத்துடன் இவற்றின் வெளிப்பாடுகளை கலை ஆர்வலர்களும் கலைச் செயற்பாட்டாளர்களும் அறிந்துகொள்வதோடு ஏனையவர்களும் இதனை அறிந்து கொள்வதற்கு இது முக்கியப்பங்கு வகிக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை. இனிவரும் தலைமுறையினர் இவற்றினை உள்வாங்கி செயற்பாட்டாளர்களாக உருவாகுவதற்கும் இவை பற்றிய அறிதலும் ஆவணப்படுத்தலும் இதன் காரணங்களாக அமைகின்றன.

04. நோக்கங்கள்

ஒரு பிரதேசத்தின் இருப்பை இன்னொரு பிரதேசம் அறியாத சூழலில் மட்டக்களப்பு பிரதேச குறுந்திரைப்படச்செயற்பாட்டினை மட்டக்களப்பு பிரதேசம் அறியாத சூழலிலும் ஏனைய

பிரதேசங்களும் முற்றுமுழுதாக அறியாத நிலையிலும் அதன் விபரங்களினை ஆவணப்படுத்தி அறியச்செய்தல் இதன் முக்கிய நோக்கமாக அமைகின்றது.

மட்டக்களப்பு பிரதேசமானது பல்வேறுபட்ட பண்பாட்டுருவாக்கத்தின் அடிப்படையில் அமையப்பெற்றதோடு காலவோட்டத்தில் அரசியல் பொருளாதாரம் பண்பாடு என்பவற்றிற்கு ஏற்ப குறுந்திரைப்படங்களை தேவை கருதிய நிலையிலும் அவற்றின் பேசுபொருள் அடிப்படையிலும் இலங்கை மற்றும் சர்வதேச அடிப்படையில் தன்னை அடையாளப்படுத்திய குறுந்திரைப்படங்கள் மட்டக்களப்பில் வெளிவந்துள்ளன எனவே இவற்றினை பிறரும் அறியச்செய்யும் வகையில் ஆவணப்படுத்தல் காலத்தின் தேவையாகும்.

இதுவரைகாலமும் வெளிவந்த குறுந்திரைப்படங்களை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம் இனிவரும் காலங்களில் எவ்வாறான குறுந்திரைப்படங்கள் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திற்கு தேவையாக உள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ளவும் அவற்றினை முன்னெடுத்துச்செல்வதற்கான ஒரு சிந்தனையை கொடுப்பதாகவும் இச்செயற்பாடு அமையும்.

05. ஆவணப்படுத்தல் முறையியல்

இவ் ஆவணப்படுத்தல் முறையியல் குறிப்பாக இரண்டு தன்மைகளுக்குள் உள்ளடங்கப்படுகின்றது.

1. முதல்நிலைத் தரவுகளாக நேர்காணல்கள் மூலமாகவும் குறுந்திரைப்படங்கள் மூலமாகவும் தகவல்கள் பெறப்படும்.
2. வழிநிலைத்தரவுகளாக சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், நூல்கள் போன்றனவும் இதற்கு பயன்பாடுடையதாக அமையும்.

**கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் நுண்கலைத்துறை சார்ந்த சிறப்புப் பட்டநெறி
இறுதியாண்டு மாணவர்கள் சமர்ப்பித்த பெரும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும்
(Dissertation) அதன் விபரங்களையும் ஆவணப்படுத்தல்**

சி.மௌனகுரு

1986 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் நுண்கலைத்துறையின் செயற்பாடுகள் 1992 இலிருந்து ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. நுண்கலையில் விசேட கற்கைநெறிகள் 1992 இலிருந்து ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. பின்னாளில் நாடகமும் அரங்கியலும் என்ற பாடத்தில் விசேட கற்கைநெறி ஆரம்பிக்கப் பட்டது.

விசேட கற்கை நெறியைப் பின்பற்றும் மாணவர்கள் தமது இறுதி ஆண்டில் தட்டச்சு வடிவில் 100பக்கத்திற்குக் குறையாத ஒரு பெரும் ஆய்வுக்கட்டுரை (Dissertation) சமர்ப்பிக்க வேண்டும். நுண்கலைத்துறையில் விசேட கற்கைநெறி பயின்ற முதல் தொகுதி மாணவர்கள் 1997இல் வெளியேறுகின்றனர்.

1997 இலிருந்து 2012 வரை ஏறத்தாழ 70க்கு மேற்பட்ட பெரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் மாணாக்கரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வுக்கட்டுரைகளில் 90 விகிதமானவை குறிப்பாக இலங்கை தமிழர் பண்பாட்டிலும், சிறப்பாக கிழக்கு மாகாணத் தமிழர் பண்பாட்டிலும் செய்யப்பட்டவையாகும்

இவ்வாய்வுகள் ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடம், அவைக்கு ஆற்று கலைகள், (நாடகம், இசை, நடனம்), கிராமியக் கலைகள், சடங்குகள், கோவில்கள், வழிபாட்டு முறைகள், விளிம்பு நிலை மக்கள் கலைகள் போன்ற பல்வேறு பொருள்களில் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வின் ஆரம்பநிலையில் உள்ளனவாயினும் முறையியலுக்கூடாக ஆய்வு செய்யப்பயிற்றப்பட்ட மாணவர்களினால் செய்யப்பட்டமையினால் பெறுமதிமிக்க தரவுகளைக் கொண்டுள்ளன. இத்தரவுகள் இத்துறையில் மேலும் ஆய்வு செய்பவர்க்கு மிகுந்த துணைபுரிவன.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரைகளை ஆவணப்படுத்தலும் அறிமுகப்படுத்தலும் மிக அவசியமாகும். ஆவணப்படுத்தல் முறையியலுக்கு இயைய, இவை ஆவணப்படுத்தப்படும்.

சமூகம்

அரசற்ற தேசங்களினது ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகள் இயங்க வேண்டிய சட்ட வரையறைக்கு முகங்கொடுத்தல் சில அறிமுகக் குறிப்புகள்

குமாரவழுவேல் குருபரன்

குறிச்சொற்கள் : அரசற்ற தேசங்கள், அரசற்ற தேசத்தினது ஆவணப்படுத்தல் முயற்சி,
புலமைத்துவச் சொத்துரிமைச் சட்டம், ஈழத் தமிழர்

அரசற்ற தேசங்கள் தாம் வாழும் அரசின் சட்டதிட்டங்களிற்குட்பட்டு காரியமாற்ற வேண்டியுள்ளது. குறிப்பாக அவ்வரசிற்குள் தமக்கு சுயமானவெளியோ அரச அதிகாரமோ இல்லாதவிடத்து இப்பிரச்சனை கூர்மையானதொன்றாகின்றது. மேலும் குறிப்பிட்ட அரசற்ற தேசமானது அது தான்வாழும் அரசின் ஏற்புடைத்தன்மைக்கு சவால் விடுக்குமொரு தேசமாக இருக்குமிடத்து அது சட்டரீதியாக இயங்கக் கூடிய வெளியும் முடக்கப்படுகின்றது. சட்டம் மூலமாக, அரசற்ற தேசங்களினது தனித்துவத்தை தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்களை, அரசின் மேலாண்மைத் தேசம் இல்லாதொழிக்கத் தொடர்ச்சியாகச் செயலாற்றும். இத்தகைய சூழலில் ஆவணப்படுத்தலும் ஆவணப்படுத்தலைப் பேணுவதும் சட்ட ரீதியாக முடக்கப்படும் விடயங்களாகின்றன.

வெளிப்படையாகவும் உத்தியோக பூர்வமாகவும் உதாசீனம் செய்தல் என்பதற்கப்பால் பல்வேறு வழிகளில் நேரடியாகவும் அரசின் மேலாண்மைத் தேசம் அரசற்ற தேசங்களினது ஆவணப்படுத்தல் முயற்சியை இல்லாதொழிக்க முயற்சிக்கும். ஈழத் தமிழ் தேசத்தினது போராட்டத்தின் வரலாற்றில் மேற்சொன்னவைக்கு பல உதாரணங்கள் உண்டு.

அவ்வகையில் இக்கட்டுரையானது ஈழத் தமிழ் தேசத்தினது ஆவணப்படுத்தல் முயற்சிகள் இயங்க வேண்டிய சட்ட வரையறையைப் பற்றிய சிறிய அறிமுகத்தை முன்கொணர முயற்சிக்கின்றது. இக்கட்டுரை இவ்விடயம் சார்ந்து இலங்கையின் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்திலிருந்து இலங்கையின் புலமைத்துவச் சொத்துரிமைச் சட்டம் வரை எங்ஙனம் ஓர் மேலாண்மைத் தேசம் ஓர் அரசற்ற தேசத்தினது ஆவணப்படுத்தல் முயற்சியை மட்டுப்படுத்த முயற்சிக்கின்றது என்பதற்கு அறிமுகக் குறிப்பொன்றை வழங்குகின்றது. மேலும் ஆவணப்படுத்தல் செயற்பாட்டாளர்கள் இச்சட்டங்களுக்கு எவ்வாறு முகங்கொடுக்கலாம் என்பதனைப் பற்றியும் முற்குறிப்பிட இக்கட்டுரை முயற்சிக்கின்றது.

ஆரையம்பதி தமிழ் சமூகம்

க . சபாரெத்தினம்

தமிழ் பேசும் நல்லுலகில் ஈழத்தின் வகிபாகம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாகும். அதிலும் அதன் வடக்கு, கிழக்கு மாநிலங்கள் தொன்மையாலும் பண்பாட்டு வளங்களாலும் அதி சிறப்புற்ற பிரதேசங்கள் ஆகும். இங்கே தமிழர்களும், தமிழ் பேசும் இனமான முஸ்லிம்களும் பெரும் பான்மையினராக வாழ்ந்து வருகின்றனர். தமிழர்கள் மத்தியில் குலங்கள் , கோத்திரங்கள், வருணங்கள் என்று பல பிரிவினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களில் சிலர் இலங்கையின் பூர்வீககுடிகளாக தோற்றம் பெற்ற இயக்கர், நாகர் என்போரின் வழித்தோன்றல்களாகவும் வேறும் சிலர் தென்னிந்திய நாட்டு மன்னர்கள் இலங்கையை கைப்பற்றி ஆட்சி செய்து வந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யவந்தவர்களாகவும் படைவீரர்களாகவும் இங்கே வந்து தங்கிவிட்டோரின் பரம்பரையினராகவும் இருக்கின்றனர். இவ்வாறான குலவிருதினர்களில் சிலர் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள போதிலும் வேறும் சிலர் அவர்களது பூர்வீக சுய அடையாளம் சரியாக வெளிப்படுத்தப்படாத நிலையில் இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்வாறான சமூகத்தை சேர்ந்தோர் சனத்தொகையில் குறைவானவர்களாகவும் ஏனையவர்களால் வேண்டும் என்றே மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றை கொண்டிருப்பவர்களாகவும் இருந்து வருவதனால் இவர்கள் சரியாக அடையாளம் காணப்பட்டு அறிக்கை ஆவணப்படுத்தவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இராவணன் ஆட்சி நிறைவடைந்த பின்னர் இலங்கையில் இயக்க வம்சத்தில் வந்த குவேனி அரசு செய்துகொண்டிருந்த காலம் கி.மு.543இல் இந்தியாவின் வங்காளதேசத்தில் இருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்ட விஜயன் தன் தோழர்கள் 700 பேருடன் பாய்க்கப்பல் மூலமாக இலங்கையின் தம்ப வன்னியை வந்தடைந்தான் என்பது வரலாறு.

இதன்பிறகு கி.மு.2ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி.12ம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியில் தென் இந்திய தமிழ் அரசர்களும் படையெடுப்பு அடிக்கடி இடம்பெற்று வந்ததோடு அவர்கள் இலங்கையில் அரசதானிகளை அமைத்தும் சிற்றரசர்களுக்கு முடிசூட்டிவிட்டு தாயகம் திரும்பி சென்றுள்ள வரலாறுகளவேறு கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

தமிழ் அரசதானிகள் அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டபோது யுத்தத்தில் தோற்றோடிச்சென்ற சிங்கள மன்னர்கள் தஞ்சம் புகுந்த இடமாக மாகம போன்ற தென் பகுதி நகரங்கள் விளங்கின இங்கிருந்து பொலன்னறுவை, அனுராதபுரம் ஆகிய இடங்களை சென்றடைவதற்கு அப்போது அவர்களுக்கு தாழ் சமவெளியான மட்டக்களப்பு மாநிலம் சிறந்ததொரு பாதை ஊடகமாக அமைந்திருந்தது.

இதனால் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் வாவினயை அண்மித்த நீர் நிலை பகுதிகளான ஆரையம்பதி, கல்லாறு அமிர்தகழி ஆகிய இடங்களில் தென் இந்திய சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்களால் பாதுகாப்பு கருதி 'இருமுனை ஆற்று காவற்படை' நிறுவப்பட்டு அங்கே கடமையில் ஈடுபட்டுகொண்டிருந்த காவற்படையினர் காலப்போக்கில் அவ்விடங்களிலேயே நிரந்தரமாக தங்கி தமது வாழ் விடமாக்கிகொண்டனர் (ஆதாரம் மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டைய வரலாற்று அடிச்சுவடுகள் - ஈழத்துபுராடனார்).

இலங்கையின் பூர்வீக குடிகளை சாராமலும் இடைநிலை சிங்கள வம்சத்தை சாராமலும் மற்றும் ஒரு தனித்துவமான குழுமமாக தொடர்ந்து வாழ்ந்துவந்த இவர்கள் ஆற்றோரம் தங்கள் குடியிருப்புகளை ஏற்படுத்தி கொண்டிருந்தாலும் அவர்களது மூலவரலாற்று பின்னணி தெரியாததனால் ஏனையோரால் வெறுமனமே 'கரையார்' என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தனர் பின்நாளில் கரையார் என்ற பதம் : 'மீனவர்' என்ற பொருள் வெளிப்பாடடைந்ததாக அமைந்துவிட்டது ஆயினும் மட்டக்களப்பு மான்மீகம் போன்ற கிழக்கின் வரலாற்றை உணர்த்தும் நூல்களில் இவர்கள் ஏனைய குடி வம்சத்தாரிலும் பார்க்க உயர்வான இடத்தையே அளித்து கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

இத்தகையதொரு சமூகத்தின் இருப்பையும் அதன் பூர்வீக வரலாற்றையும் வேண்டிய ஆதாரங்களுடன் மெய்பிப்பதே இவ் ஆய்வுகட்டுரையின் நோக்கமாகும். இதனை "சமூகத்தை ஆவணப்படுத்துதல்" என்ற உப தலைப்பின் கீழ் ஆய்வு செய்யமுடியும்

யாழ்ப்பாணத்து வைத்தியநூல் வெளியீட்டில் ஐ. பொன்னையா - வரலாற்று ஆய்வு

டீ. அன்புச்செல்வி

க. டீ. தரன்

ஐயாழ்ப்பாணத்தின் கிழக்குப்பகுதியிலே சித்தவைத்தியர் ஐயம்பிள்ளை அவர்களின் சிரேஷ்ட புத்திரனாக பிறந்தவர் பொன்னையா அவர்கள். இவர் ஏழாலை ஏழு கோவிலடியில் உள்ள சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் கல்விகற்று சுன்னாகம் முருகேசு பண்டிதரிடமும், குமாரசாமிப்புலவரிடமும் தமிழிலக்கியம், இலக்கணங்களை ஐயம்திரிபுறக் கற்று கல்விமானாக உருவாகினார். அதுமட்டுமன்றி தனது தந்தையாரிடம் சித்த வைத்தியத்தை கற்றுத்தேர்ந்தார். இவர் சித்த வைத்தியம், ஆன்மிகம் இரண்டையும் அடிப்படையாக வைத்தே செயற்பட்டு வந்தார். சமயம், பிரசங்கம், கட்டுரை ஆக்கம், கவி புனைதல், ஆயத்தொண்டு, புராணபடலம், கூட்டுப்பிராத்தனை முதலிய செயற்பாடுகள் மூலம் ஆன்மிகச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டுவந்தார். வைத்தியப்பணி, வைத்தியநூல்களைப்பதிப்பித்தலுக்கு அச்சுஇயந்திரம் தேவைப்பட்டது. 1930 இல் திருஞானசம்பந்தர் அச்சுயந்திரசாலையை அமைத்து கலாவல்லி எனும் சஞ்சிகையை சிறந்த ஆக்கங்களுடன் வெளியிட்டார். இக்காலத்தில் அருளானந்தசிவம் எனும் தீட்சாநாமம் பெற்றுக்கொண்டார். இவர் இலங்கையில் சித்தவைத்திய நூல்களைப் பதிக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு முழுவதும், வன்னிப்பிரதேசத்திலும் தேடி ஏடுகள், கையெழுத்துப்பிரதிகளை பெற்றுக் கொண்டு சித்தவைத்தியத்துறையில் மிகுந்த பற்றும், சமூகநோக்கும் கொண்டு இவற்றை சித்தவைத்திய நூல்களாக வெளியிடத்தொடங்கினார். யாழ்ப்பாணத்து வைத்திய நூல் வெளியீடு என்று ஆரம்பித்து பதின்மூன்று வைத்தியநூல்களை வெளியிட்டார். இவர் பதிப்பித்த நூல்களாவன 1927 இல் இருபாலைச்செட்டியாரால் இயற்றப்பட்ட வைத்தியவிளக்கம் எனும் அமிர்தசாகரம், பதார்த்தகூடாமணி, 1930 இல் வைத்தியத்தெளிவு (அனுபந்தத்துடன்) 500 செய்யுட்களைக் கொண்ட இந்நூலில் 202 செய்யுள்களே பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்ததால் அவற்றைப் பாதுகாக்கும் நோக்குடன் பதிப்பிக்கப்பட்டது. 1932 இல் வைத்தியசிந்தாமணி, 1933 இல் சொர்க்கநாதர் தன்வந்திரியம், 1936 இல் அங்காதிபாதம், 1938இல் வைத்தியபூரணம் - 205, பரராசசேகரம் எனும் நூலானது 1930ஆம் ஆண்டு முதல் 1936ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் ஏழு பாகங்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. முதலாம் பாகம்- சிரரோகநிதானம், இரண்டாம் பாகம் - கெரப்பரோக நிதானம், மூன்றாம் பாகம் - சத்திரோகநிதானம், நான்காம் பாகம் - வாதிபித்தசிலேற்பனரோக நிதானம், ஐந்தாம் பாகம் - மேகரோகம், பிளவைரோகம், பவுத்திரரோக நிதானம், ஆறாம் பாகம்- உதரரோக நிதானம், ஏழாம் பாகம் - மூலம், அதிசாரம், கிரகணி, கரப்பான், கிரந்தி, குட்டரோக நிதானங்கள் ஆகும். இவர் 1948 இல் தை மாதம் 30ஆந் திகதி இறைபதம் எய்தினார். நூல்களை உருவாக்குவதில் பல நூலாசிரியர்கள் சிரமங்களை எதிர்கொண்டு ஒரு நூல் வெளியீட்டுடன் நிறுத்தியிருந்த வேளையில் ஐ.பொன்னையா அவர்கள் பல இடையூறுகளுக்கு மத்தியிலும் யாழ்ப்பாணத்து வைத்திய நூல் வெளியீடு என்று ஆரம்பித்து பதின்மூன்று வைத்திய நூல்களை வெளியிட்டார். இது சித்தமருத்துவ வரலாற்றில் ஒரு மைக்கல்லாகும். இவரின் முயற்சியை அடுத்து தற்போது பல நூல்கள் வெளிவரத்தொடங்கியிருப்பதும் அவருடைய எண்ணம் தற்போது நிறைவேறியிருக்கிறது.

கவிஞர் சுபத்திரனின் வாழ்க்கை வரலாற்றினையும் கவிதைபினையும் கலை, அரசியல் செயற்பாட்டினையும் ஆவணப்படுத்தல்

நரேந்திரன் நிருசாந்த்

கவிஞர் சுபத்திரன் அவர்களின் வாழ்க்கை ஓட்டம் மிக சுறுசுறுப்பானதும் சுவாரஸ்யமானதுமாகும். அறுபதுகளின் ஆரம்பம் வரக்கப்போராட்டம் உச்சம் அடைந்து புரட்சி எழுந்தகாலப் பகுதியாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் 1960களில் நடைபெற்ற தீண்டாமைக்கெதிரான வெகுஜனப் போராட்டத்தில் கவிஞர் சுபத்திரன் படைத்த கவிதைகள் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களின் புரட்சி விதைகளாக எல்லா இடமும் வேர்விட்டு எழுச்சியூட்டின. சுபத்திரன் 1935 இல் மட்டுநகரில் பிறந்து 1979ம் ஆண்டு வாழ்வில் ஏற்பட்ட விரக்தியால் நஞ்சருந்தி தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

இவர் வாழ்ந்த காலப்பகுதி இலங்கையின் மிகமுக்கிய அரசியல், சமூகமாற்றங்களையும் நெருக்கடிகளையும் கண்ட ஒருகால கட்டமாகும். ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக உலகில் பல விடுதலைக்குரல்கள் கிளர்ந்து இலங்கையிலும் மாற்றங்களை உருவாக்கியது.

இவரது அரசியல் வாழ்வின் ஆரம்பத்தில் தமிழரசுக்கட்சியின் பால் ஈடுபாடு காணப்பட்டது. அக்கட்சிக்காய் தீவிரபிர்ச்சாரத்திலும் ஈடுபட்டார். அப்போது சுதந்திரன் பத்திரிகையிலும் இவரது சில கவிதைகள் வெளிவந்தன. ஒடுக்குதலுக்கு உள்ளாகும் மக்களின் விடுதலைக்கு நேர்மையுடன் செயற்பட முனைந்த சுபத்திரன் அவர்களின் கொள்கையோடு முரண்பட்டு அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் கம்யூனிஸ்டுடன் இணைந்து கொண்டு பல தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். சிற்சில முரண்பாட்டால் 1971ல் உருவான சோசலிஷ்ட்புரட்சி பற்றிய சிறுசிறு இயக்கங்களுக்கு தூரத்து அனுதாபியாக வாழ்ந்தார்.

சிங்கள, தமிழ் அரசியல் பேதவெறுபாட்டைவிட்டு இணைந்து செயற்பட்டு இந்த நாட்டின சிறந்த ஒருதேசமாக கட்டியெழுப்ப வேண்டும் எனப்பல கனவு கண்டவர். அதற்காக பாடும் பட்டவர். இறுதியில் தனது கனவுகள் கலைந்து போனதும் தனது சொந்த வாழ்வில் ஏற்பட்ட விரக்தியும் அவரது வாழ்வை முடிவுக்கு கொண்டு வந்துவிட்டது. இவரது வாழ்வு தீவிரப் போக்குடைய ஒரு மனிதனின் வாழ்வே ஆகும். இலங்கையில் சோசலிஷ்ட்புரட்சி வரும் எல்லோரும் சமம் என்ற நிலை தோன்றும் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கைவைத்து அதற்காக தன் வாழ்வை அற்பணித்த சற்றும் தன்னலமில்லாத மனிதர்.

ஒடுக்கப்பட்ட, மக்களின் வாழ்விற்காகவும் சாதிக் கொடுமைக்கெதிராகவும் இவரது கவிதைகள் குரலெழுப்பின. உழைப்பவர், ஒடுக்கப்படுபவர்களின் உரிமைக்குரல்களாக இவைகள் ஒலித்தன. குறிப்பாக 'நடை', 'பாழ்ப்பட்ட சாதிவெறி', 'சிறுமைகொல்ல', 'சங்காணை மண்ணே உனக்கு வணக்கம்', 'இரத்தக்கடன்' இக்கவிதைகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வலியினை உலகுக்கு பறைசாற்றுவதாக உள்ளது. இவரது கவிதைகள் 'இரத்தக்கடன்' எனும் பெயரில் சிறுதொகுப்பாக அவரின் நண்பர்களால் வெளியிடப்பட்டது. 1997இல் கவிஞர் சாமுதரி தொகுத்த 'சுபத்திரன் கவிதைகள்' மற்றும் பேராசிரியர் மௌன குரு அவர்களால் தொகுப்பட்ட கவிதைத் தொகுப்பு என

இவரது கவிதைகளும் இவரைப்பற்றிய சிலைகவல்கள் ஆங்காங்கே வெளியிடப்பட்டபோதும் இவரைப்பற்றிய முழு ஆவணப்படுத்தல் இன்னும் முழுமையாக தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதே உண்மையாகும். இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றினையும், கவிதையினையும், கலைஅரசியல் செயற்பாட்டினையும் ஆவணப்படுத்தல் என்பது இக்காலத்தில் முக்கியமானதொன்றாகும்.

வேகமான கால ஓட்டம் பல உண்மை மனிதர்களின் வாழ்க்கை நினைவுகளை நம்மில் இருந்து மறைத்து சென்று விடுகிறது. சுபத்திரனை இன்றைய தலைமுறையினர் அறியார். அவரோடு பழகியவர் நினைவில்தான் அவர் வாழ்கிறார். இவர் வாழ்ந்தகாலத்தில் மட்டக்களப்பில் இருந்த அரசியல் பேச்சாளர்கள் போல் இல்லாமல் அன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகக் கருதப்பட்ட நகரசுத்திசெய்வோர், சீவல் தொழிலாளர்கள், சலவைத்தொழிலாளர்கள் போன்ற எல்லோருடனும் பழகி கலந்துரையாடி அவர்கள் வாழ்க்கையை புரிந்து கொண்டு அவர்களுக்காக குரல்கொடுத்த மனிதர். இப்படிப்பட்ட மக்களுக்காகவும் அவர்களின் வாழ்க்கைக்காகவும் தன்வாழ்க்கையை காணிக்கையாக்கிய சுபத்திரனின் ஆளுமைகள் ஆவணப்படுத்தப்படல் மிக அவசியமாகும். பெறப்படும் தகவல்கள் அனைத்தும் பின்வரும் முறைகளின் கீழ் ஆவணப்படுத்தப்படும்.

1. சுபத்திரனின் அரசியல் கலை வாழ்வை குடும்ப உறவினர்களிடம், நேர்காணல் மூலம் பதிவுகள் பெறல்
2. சுபத்திரனின் கவிதைகளைத் தொகுத்தல்
3. சுபத்திரனின் கவிதைகளுக்கூடாக பேசப்பட்ட விடயங்கள்
4. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடனான சுபத்திரனின் வாழ்வு
5. சுபத்திரன் தொடர்பு கொண்ட மக்கள் அவர்களின் பின்னணிகள்
6. சுபத்திரன் தொடர்பு கொண்ட அரசியல் இயக்கங்கள், அரசியல் பிரமுகர்கள்
7. சுபத்திரன் சம்பந்தமாக வந்த பத்திரிகைத் துணுக்குகள்
8. சுபத்திரனுடைய நெருக்கமான நண்பர்கள்

19ஆம் நூற்றாண்டின் இந்திய வம்சாவளி தமிழரின் இலங்கை நோக்கிய அசைவியக்கமும் உந்தல், இழவை காரணிகளின் செயற்பாடும்

ரா.நித்தியானந்தன்

இதுவரை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் இலங்கை நோக்கிய வருகை அல்லது குடியேற்றம் வரலாற்றுத் தகவல்களாக ஆராயப்பட்டுள்ளதேயன்றி கோட்பாட்டுத்தளத்தின் அடிப்படையில் ஆராயப்படவில்லை. அக்குறைப்பாட்டை நீக்கும்முகமாக இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் இலங்கை நோக்கிய வருகை இழவை உந்தற் காரணிகளின் (pull & Push Theory) அடிப்படையில் ஆராயப்படவுள்ளது.

கீழைத்தேயத்தை நோக்கிய ஆங்கிலேயரின் வருகையே இந்திய வம்சாவளி தமிழர் இலங்கைக்கு வரவும், ஓர் இனக்குழு என்ற வகையில் இங்கு தோற்றம் பெறவும் அவர்களின் வாழ்வாதார பிரச்சினைகள் புதிய பரிமாணங்களைப் பெறவும் காரணமாகியது. கீழைத்தேயத்தை நோக்கிய ஐரோப்பியர் வருகை முதல், இந்தியத் தொழிலாளர்கள் குடியேற்ற நாடுகளை நோக்கி பரவிச் சென்றமை வரை இம்மக்கள் வாழ்வில் ஏற்பட்ட பல்வேறு தோற்றங்களும், மாற்றங்களும் இழவை, உந்தற்காரணிகளின் செயற்பாடுகளினால் நிகழ்ந்த சமூக நிகழ்வுகளாகும்.

காலனி ஆட்சியாளர் முதலாளித்துவத்தின் அடிப்படையிலான வர்த்தகப் பயிர்ச்செய்கை போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டமை மனித உழைப்புக்கான தேவைகளை இந்நாடுகளில் அதிகரிக்கச் செய்தது. மறுபுறம் தமது உற்பத்தியை மேம்படுத்தவும், தமது நிகர இலாபத்தை ஈட்டவும் இந்தியா போன்ற குடியேற்ற நாடுகளின் சுதேச உற்பத்தி பொருட்களின் ஏற்றுமதி தமது நோக்கத்துக்குத் தடையாக இருக்கின்றதென அவர்கள் உணர்ந்தனர். எனவே இதற்கெதிரான இரு வகையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். அதே சமயம் தாம் கைப்பற்றிய குடியேற்ற நாடுகளில் பணப்பயிர் உற்பத்திகளை மேற்கொண்டபோது அதற்கு தேவையான தொழிலாளர்களை பெறுவதில் உள்ளக ரீதியாக பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கினர். எனவே அத்தொழிலாளர்களின் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய இந்திய விவசாயிகளை தொழிலாளர்களாக நாடு கடத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்ட போது செயற்கையாக பல உந்தற் காரணிகளை வலிந்து உருவாக்கினர்.

1. குடியேற்ற நாடுகளின் உள்ளக சுய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு முற்றாகத் தடை விதித்தல்

2. செயற்கையாகவேனும் வறுமையை உருவாக்கி, தொழிலாள வர்க்க சந்தையொன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளல் இதனால் குடியேற்ற உற்பத்தி செய்த நாடு என்ற நிலையிலிருந்து மூலப்பொருட்களை விநியோகிக்கும் நாடு என்ற நிலைக்கு இந்தியா தள்ளப்பட்டது. இவ்வாறாக, இந்தியத் தமிழர் குடியேற்றம் பிரித்தானியரின் வலிந்த எதிர்முகமான உந்தற் காரணிகளின் செயற்பாட்டினால் இடம் பெற்றன. குறிப்பாக அவை,

வரியை செயற்கையாக அதிகரித்தல்

வறுமையை செயற்கையாக உருவாக்குதல்

ஆங்கிலேயரின் நிலவரிக் கொள்கையும், தூண்டற்காரணியும்

உணவுப்பஞ்சமும், குடியகல்வும்

நில கூறாக்கற் கோட்பாடு

சாதிக் கொடுமைகள்

என்பன புவியியல் ரீதியான 'இட அமைவு' என்பவற்றுடன், இலங்கைக்கு வருகை தந்த இந்திய வம்சாவளி தமிழரின் வாழ்வியல் என்பன இழுவை காரணிகளின் அடிப்படையில் இங்கு ஆராயப்படவுள்ளன

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இந்தியதமிழரை இலங்கைக்கு அழைத்துவர ஏஜன்டுகளாக செயற்பட்டவர்கள் கங்காணிகள். அவர்கள் சில ஓழுங்கு முறைகளின் அடிப்படையில் செயற்பட்டு தமிழர்களை இங்கு குடியமர்த்தினர்.

இதற்கேற்ப கோப்பி பயிருக்கான சர்வதேச ரீதியான கேள்வியும், தொழிலாளர் அடிமை முறை நீக்கப்பட்டமையும், பண ரீதியான கொடுக்கல் வாங்கல் என்பன எவ்வாறு இழுவை காரணிகளாக செயற்பட்டன என்பதும் இங்கு ஆராயப்படவுள்ளன.

அடுத்து இவ்வாறு வருகை தந்த தொழிலாளர் சமூகத்தின் குடி இருப்பும் அதன் உள்ளக சமூக அசைவியக்க மாதிரிகள் இங்கு ஆராயப்படும். இதில் 1. பெருந்தோட்டம் சார்ந்த சமூகம் 2. பெருந்தோட்டம் சாராத சமூக மாதிரிகள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டு ஆராயப்படும்.

குடியரிமை பிரச்சனை இந்திய வம்சாவளி தமிழர்களின் சமூக அசைவியக்கத்தில் பெரும் மாற்றங்களைக்கொண்டு வந்தன. அவையும் 20பதுகளிலும் பின்னர் 70பதுகளிலும் எவ்வாறான மாற்றங்களைக்கொண்டு வந்தன என்பது இங்கு ஆராயப்படவுள்ள காரணிகளாகவுள்ளன.

பெருந்தோட்ட சேவையாளர் தரத்திலான பெருந்தோட்டம் சார்ந்த தமிழர்களின் சமூக இருப்பு தனியான ஆய்வாக இங்கு கொள்ளப்படும்.

எழுபதுகளுக்கு பின்னரான அசைவியக்கத்தில் உள்ளக அசைவானது பெருமளவு இனத்துவ அரசியல் காரணிகள் ஞும் செல்வாக்கு செலுத்திவந்துள்ளது. எழுபத்து ஐந்துகளுக்கு பின்னர் குறிப்பாக என்பதுகளில் அதன் பின்னர் சமூக அசைவியக்கத்தில் சமூக அந்தஸ்த்து என்ற காரணி எவ்வாறு செல்வாக்கு செலுத்தின என்பது இங்கு ஆராயப்படவுள்ளன.

இது போல இழுவைக் காரணிகளாக இலங்கைக்கு அண்மையில் தமிழ்நாடு அமைந்துள்ளமை, நாட்கூலி, இதமான காலநிலை, கங்காணிமாரின் கவர்ச்சிகரமான பேச்சு, பணத்தை சிறிதளவேனும் சேமித்துக் கொள்ளக் கூடியவாய்ப்பு, உறவுமுறைகளை பிரிய முடியாமல் உடன்வருதல் எனப்பல காரணிகளைக் கூறலாம்

இவ்வடிப்படையில் இவ்வாய்வில் கருதுகோளாக இந்திய தமிழர்களின் வருகையானது உந்தல், இழுவை காரணிகளின் செயற்பாட்டினால் உருவானது. இதுவே இதன் பிரதான கோட்பாட்டுத் தளமாகும். இங்கு சமூக அசைவியக்கத்தை இரண்டு காரணிகளின் செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் அடையாளம் காணலாம். ஒன்று இந்திய தமிழர்களில் இலங்கை நோக்கிய அசைவியக்கம் சமூக பொருளாதார பகைப்புலம் காரணிகளாக அமைவதுடன் மிக பிரதான பெருங்காரணியாக பொருளாதாரமும், மற்றும் சமூக பெறுமானமும் இங்கு ஆராயப்படும்.

தமிழ் பேசும் வேடர்களின் வழிபாட்டு மரபை ஆவணப்படுத்தல்

கு.ரவிச்சந்திரன்

மட்டக்களப்பு சமூக அமைப்பு மிகப் புராதன வரலாற்றுப் பின்புலத்தைக் கொண்டுள்ளது. இதன் ஒரு பகுதியினரே இங்கு வாழும் தமிழ் பேசும் வேடர் இனம். இவர்கள் ஈழத்தில் மிகவும் புராதன குடிகளுள் ஒருவரான இயக்கரின் எச்சங்களாகவும், அவர்களின் வழிபாட்டு முறைகளை இன்றும் வைத்திருப்பவர்களாகவும் உள்ளனர்.

இவர்கள் மட்டக்களப்பில் முறுந்தானை, கோங்கனை, பொண்டுகள் சேனை, வாகனேரி, களுவன்கேணி, போன்ற இடங்களில் வாழ்கின்றனர். தமக்கேயுரிய மொழி, பண்பாடு, வழிபாடு கொண்ட இம் மக்கள் சிங்கள, தமிழ் மக்களுடன் இணைந்து சிங்களம் பேசும் வேடராகவும், தமிழ் பேசும் வேடராகவும் இன்று மாறிவிட்டனர். சிங்களம் பேசும் வேடர்பற்றிய ஆய்வுகள் நிறைவாக வெளிவந்து விட்டன. தமிழ் பேசும் வேடர்கள் பற்றிய ஆய்வு நூல்கள் மிகக் குறைவு. 'பாராண்ட பரம்பரை இன்று காடாண்டு கிடக்கின்றன' என கா.தா.செல்வராஜகோபால் அவர்களும் 'வேடர்களின் சமூக அசைவியக்கம் கலாநிதி. யு.வி.தங்கராசா அவர்களும் 'மந்திரவாதியே தெய்வமாக அபிநயக்கும் சமயசடங்கு' என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் சி.மௌனகுருவும் ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளனர்.

இவர்கள் ஒரு குழுவாக கூட்டமாக வாழ்வதனாலும் தொழில் நிமிர்த்தம் இடங்களை மாற்றிக் கொள்வதனாலும், இதுவரை காலமும் இவர்களைப் பற்றிய ஆவணப்படுத்தல்கள் நடாத்தப்படாமல் இருந்திருக்கலாம். எனவே இவர்களை ஆவணப்படுத்தல் மிக அவசியமாகும்.

விளிம்பு நிலை மக்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் பிரதானநெறியாக மேற்கிளம்பி உள்ள இக்கால கட்டத்தில் இத்தகைய ஆய்வுகள் ஆவணப்படுத்தல்கள் மிக அவசியம் என உணரப்படுகின்றது. இத்தகைய ஆய்வின் மூலம் மட்டக்களப்பு சமூக அமைப்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ் பேசும் வேடர்களின் வழிபாட்டு மரபு பற்றியும் பண்பாடு பற்றியும் குறிப்பாக குமர தெய்வச் சடங்கு பற்றியும் தெளிவாக ஆராயப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்படும்.

இலங்கையின் முதற் தமிழ் பெண் சஞ்சிகையாளர் மங்களம்மாள் மாசிலாமணி

சித்திரலேகா மௌனகுரு

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலிருந்து தென்னாசிய நாடுகளில் சமூக ஜனநாயக இயக்கங்களில் பல பெண்கள் ஈடுபட்டு உழைக்கத்தொடங்கினர். பெண்கள் சமூக அரசியல் வாழ்வில் ஈடுபடுவதைக்கட்டுப்படுத்திய வைதீகக் கருத்துகளுக்கு எதிராகக் குரல்கொடுத்தனர். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இந் நிலைமையை ஒரு பொதுப்போக்காகக் காணலாம். இப்பெண்கள் தமது செயல்வாதத்தின் ஒரு பகுதியாகபெண்களுக்காக சஞ்சிகைகளைஆரம்பித்தனர். இப் பின்னணியிலேயே 'தமிழ் மகள்' எனும் பெயருடன் ஒரு சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கியது. இதனை ஆரம்பித்து அதன் ஆசிரியையாகச் செயற்பட்டவர் மங்களம்மாள் மாசிலாமணி. தமிழ் மகள் பற்றியும் அதன் ஆசிரியையான மங்களம்மாள் பற்றியும் முழுமையான தகவல்களும் அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆராய்ச்சிகளும் இதுவரை வெளிவரவில்லை. தமிழ் மகள் சஞ்சிகையின் சகல பிரதிகளையும் இலங்கையில் பெற முடியவில்லை. 1969ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் மங்களம்மாள் இறந்துவிட்டார். அவரது இறப்புக்குப் பின்னர் 1970 – 71 எனத் திகதியிட்டு வெளிவந்த இதழே இச் சஞ்சிகையின் இறுதி இதழாகும்.

இவ்விதழில் கூட்டாசிரியைகள் என மா.மங்களம்மாள். தி.புவனேசுவரிதேவி எனும் பெயர்கள் தரப்பட்டுள்ளன. புவனேசுவரிதேவி மங்களம்மாளின் இளைய புதல்வியாவார்.

தமிழ் மகள் பற்றிய குறிப்புகள் 1920களிலும் 30களிலும் இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்களில் வெளிவந்த தமிழ் பத்திரிகைகள் சிலவற்றிலும் தமிழ் நாட்டில் பிரசுரமான பெண்கள் சஞ்சிகைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மேலும் மங்களம்மாள் தமது காலத்தில் வெளிவந்துகொண்டிருந்த பத்திரிகைகள் சிலவற்றிலும் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த காலத்திலும் அங்கிருந்து தமிழ் மகள் வெளிவந்துள்ளது. இலங்கையில் வெளியாகிய முதல் பெண்கள் சஞ்சிகை என்ற வகையிலும் அக்காலத்தில் சமூக,அரசியல்தளங்களில் பெண்கள் பற்றிய முற்போக்கான கருத்துக்களை முன்வைத்தது என்ற வகையிலும் இச் சஞ்சிகை முக்கியம் வாய்ந்தது.

அது மாத்திரமன்றி தமிழ் நாட்டில் இத்தகைய செயல் பாடுகளில் ஈடுபட்ட பெண் சஞ்சிகையாளருடனும் தமிழ் மகளும் அதன் ஆசிரியையும் வலைப்பின்னல் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். இவ்வகையில் இச் சஞ்சிகையையும் அதன் ஆசிரியையின் எழுத்துக்களையும் தேடி ஆவணப்படுத்துவது அவசியமானது.இந்த ஆவணப் படுத்தலுக்கு ஆதாரமாக சஞ்சிகை, இதழ்கள், ஏனைய பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் அமையும்.

ஆவணப்படுத்தலும் திருகோணமலையும்

திருமலை நவம்

கோணேஷ்வரர் ஆலயப் பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றியே திருகோணமலையின் புராண இதிகாசங்கள் பிறப்பெடுத்தன.

இவற்றின் தொன்மங்கள் கல்வெட்டுக்கள், சுவடிகள் ஆங்காங்கு சொல்லப்பட்ட புராண, இதிகாசங்களில் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட அடையாளங்கள் அனைத்தும் பல்வேறு புராணங்கள் வாயிலாகவே பதிவு வகை பெற்றுத் திகழத் தொடங்கின.

உதாரணம்:-

- கைலாசபுராணம்
- கோணேசலபுராணம்
- கோணேஷர் கல்வெட்டு

18ம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததாக ஆதாரப்படுத்தப்படும் திருக்கரசைபுராணம், சித்திவேலாயுதர் காதல், கோணமலை அந்தாதி என்பன இரண்டாம் காலக் கட்டப் பதிவுகளாக பேசப்படுகின்றன.

மறுமலர்ச்சி நூற்றாண்டு எனக் கூறப்படும் 19ம் நூற்றாண்டில் நவீன இலக்கியங்களை ஆக்கிகள் உருவாகத் தொடங்குகிறார்கள் இதில் காலத்தின் கருத்தோட்டம் கருதி நவீன வடிவங்கள் என்று பேசப்பட்ட நாவல், சிறுகதை நாடகம், மரபுவகை சங்கீதம் மெல்லிசை, நடனம் கலை ஓவியம் என்ற வடிவங்கள் துறை ரீதியாக விருத்தி பெற புதிய அச்சு வடிவங்களும், அதையொட்டிய ஆங்கில கல்வி, விருத்தியும் அடிபுண்ட காரணங்களாகின்றன.

இலங்கையின் மூத்தநாவல்கள் பிறப்பெடுத்த பிரதேசமாக திருகோணமலைப் பிரதேசம் காணப்பட்டதை பல ஆய்வாளர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களும் ஆய்வுகளும் எடுத்துக்காட்டி நிற்பதை பதிவுகளும், வரலாறுகளும் காட்டுகின்றன.

நவீன மறுமலர்ச்சிக் கவிதை மரபொன்று மரபுகளை மீறி உடைத்துக் கொண்டுவளர்ந்து, விரிவு பெறுவதையும் இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசவளர்வுடன் சமச்சீர் பெற்று வளர்ந்துவந்துள்ளமை வெளியீடுகள் மூலம் ஊர்ஜிதப்படுத்தப்படுகிறது.

இவை போன்ற சிறுகதை நவீன நாடக வளர்ச்சி, என்பனவும் கிளைகொண்ட வளர்ச்சியாக வளர்ந்து இலங்கையின் ஏனைய பிரதேச வளர்ச்சியுடன் போட்டி போட்டுக் கொள்கிறது.

பாரம்பரியமான இசைவளர்ச்சி, கோணேசர் கோவிலுடன் தொடர்பு பட்டதாக காணப்படுகிறது. இது போன்றே நடன வளர்ச்சியும் காணப்படும் நிலையில் இது பற்றி கோணேசர் கல்வெட்டும்,

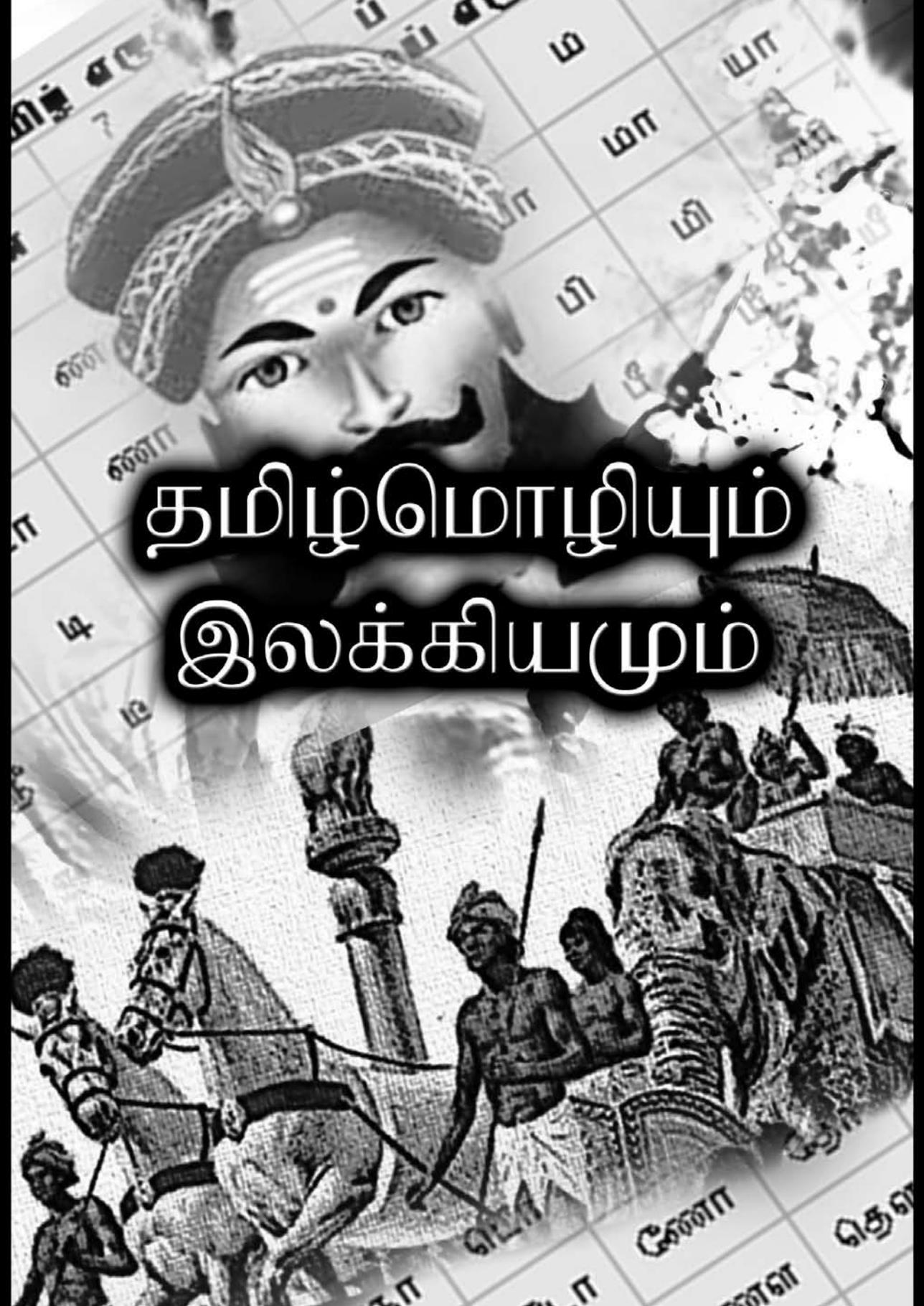
பல்வேறு தலபுராணங்கள், தேவாரப்பதிவுகள் பெரிய வளமைப்பத்து போன்றவற்றில் பேசப்படுகின்றன. இது நிறுவனமயப்பட்ட வகையில் 1945ம் ஆண்டுக்குப்பின் பல்வேறு சபைகள் மூலம் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மெல்லிசை என்ற ஒரு வடிவம் 1960 களைத் தொடர்ந்து – வளர்ச்சிப் படுத்தப்படுகிறது. பல இசை அமைப்புக்கள் நிறுவனவகையில் வளரமுற்பட்டவை. வேறு பிரதேசங்களுடன் ஒப்பிடும் வகையில் மெல்லிசை, நவீன நாடகம், என்பன பலமான நிறுவனத் தன்மை கொண்டவளர்ச்சியை எட்டி நிற்கின்றன.

இஸ்லாமிய சமூக அமைப்புக்களையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் ஒட்டிய தனித்துவமான நேரோடிய வளர்ச்சியொன்று இணைந்து வளர்ந்த மாவட்டமாகக் காணப்படுகின்றது. போர்வகை இலக்கியங்கள் இப்பிரதேசத்தில் 1971ம் ஆண்டு சேகுவரா போராட்டம் காரணமாக முளை கொள்ளத் தொடங்கி கடந்த மூன்று தசாப்தகால யுத்த முஸ்தீபுக்களிலும் அடையாளப்படுத்தக் கூடிய போரிலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளன. இருந்தபோதிலும் இவை தேசிய பதிவுகளையோ அங்கீகாரத்தையோ பெறவில்லையென்பது குறைபாடு.

பொதுவாகவே திருகோணமலை மாவட்ட ஆக்க இலக்கியங்களாயினும் சரி, கலை, வடிவங்களாயினும் சரி முறைப்படுத்தப்பட்ட ஆவணப்பதிவுகள் பெற முடியவில்லையென்பது பேசப்படும் குறைபாடு.

தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும்

தமிழில் பதிவாகும் சுவர்க் கவிதைகளும் அவற்றின் ஆவணப்படுத்தலும்

சஞ்சீனி சிவகுமார்

இலக்கியங்கள் மனித உணர்வுகளின் வடிவங்கள் எனப் பொதுவாகக் கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் தமிழ்க் கவிதைச் சூழலின் பாடுபொருள் போக்குகள் குறித்து ஆராய்ந்தால் காலவொழுங்கில் அதன் போதுமையம் மாறுபட்டுச் செல்லும் போக்கைக் காணமுடியும். அந்த ஒழுங்கு உள்ளதை உள்ளவாறு சொல்லுதல் என்பதில் இருந்து, சமூக சீர்திருத்த கருத்தியல், கொள்கை அரசியல் வெளிப்பாடு, உணர்வு நிலைப்பாடு என வகைப்படுத்தக் கூடியதாய்ச் செல்லும். எது எவ்வாறாயினும் கவிதை இலக்கியத்தில் மேலோங்கி நிற்பவை, தன்னிலை உணர்வுகளான ஏக்கங்கள், சஞ்சலங்கள், அடக்கமுடியாத ஆசைகள், மகிழ்ச்சிப் பூரிப்பு, பரபரப்பு, அறிவார்ந்த கருத்தியலை வெளிப்படுத்தும் அவா முதலானவற்றில் வெளிப்படுத்தல்களேயாகும்.

இத்தகைய உணர்வு நிலைப்பாடுகளை மனிதன் எழுத்தறிவு இல்லாத காலத்தில் வாய்மொழி இலக்கியங்களாகப் பரவவிட்டான். எழுத்தறிவைப் பெற்றபோது அவை ஏட்டில் பதிவுசெய்யப்பட்டன. ஆயினும் எழுத்திலக்கியம் அதன் எழுத்துரு வடிவம் காரணமாக எப்பொழுதும் உணர்வுகளின் வடிவங்களாக அமைந்துவிட முடிவதில்லை. அதாவது நினைத்த போதெல்லாம் ஏட்டுக் கவிதைகளாகப் பதிவுசெய்துவிட முடியாத போது கைவசப்பட்ட இடத்தில் அதாவது உவரிவோ, மதகிலோ அல்லது மேசையிலோ பதிவு செய்வது அல்லது வாய்விடுச் சொல்லிவிடுவது தான் வசதியாகின்றது. இவ்வாறு பதிவுசெய்கின்ற கவிதைகள் அல்லது காற்றில் சொல்லப்படுகின்ற கவிதைகள் எதிர்கால சந்ததிக்கு ஆவணமாகாமல் ஆக்கப்பட்ட இடத்திலேயே வறிதாகி போயும் விடுகின்றன.

இவ்வாறு அங்கிங்கு என சுவர்கள், மதகுகள், பாடக்கொப்பிகளின் பின்புறம், வகுப்பறை, மலசலகூடச் சுவர்கள், விடுதிச் சுவர்கள், நூலகமேசைகள் எனப் பல்வேறு இடங்களிலும் எழுதப்படும் கவிதைகள் பொதுநோக்கு வசதி கருதி இவ்வாய்வில் சுவர்க்கவிதைகள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய கவிதைகளை ஆவணப்படுத்தல் நோக்கில் தொகுத்துக் கொள்ளுவதும், இக்கவிதைகளின் வெளிப்படுத்தல், பாடுபொருள், சமூக நோக்கு என்பன பற்றி ஆராய்வதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கங்களாகும்.

இத்தகைய சுவர்க்கவிதைகள் பற்றிய முழுமையான ஆய்வு தமிழ்ச் சூழலில் முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்டமைக்கான ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் ஆங்கிலமொழியில் மலசல கூடங்களில் எழுதப்படும் கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் உள்ளன. சிங்களத்தில் பங்கர் கவிதைகள் என பதிவாகி உள்ளதாக அறிய முடிகின்றது.

இவ்வாவணப்படுத்தல் இலங்கையின் கிழக்கு மற்றும் வடக்கு மாகாணங்களில் குறித்த சில இடங்களில் எதேட்சையாக திரட்டப்பட்டவை. காதல், மன உழைச்சல், இயற்கை இரசிப்பு,

தன்நிலைப்பாடு, நகைச்சுவை அல்லது கிண்டல், வெளிப்படையாகக் காட்டப்படமுடியாத எதிர்ப்பு அல்லது கோபம் எனப்பல்தரப்பட்ட பாடு பொருட்களைக் கொண்டு காணப்பட்டன. வெளிப்படுத்தல் தன்மையில் சமகாலக் கவிதைச் செல்நெறிகளின் தாக்கம் காணப்படுவதுடன் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் உறவும் காணப்படுகின்றது. இவற்றில் பல விதந்து நயங்கூற முடியாத அளவுக்கு விரச உணர்வினையும், பொதுத்தளத்தில் பதிவு செய்ய முடியாத அளவுக்கு தூசணை வார்த்தைகளைக் கொண்டதாகவும் காணப்பட்டன. கிடைக்கப்பட்ட கவிதைகளில் பல இத்தகையவை. இவை எழுதுபவரின் மன வக்கிரத்தையும் உளநடத்தைப்பாங்கையும் காட்டுவன. சில திருக்குறள் முதலான நன்குஅறியப்பட்ட இலக்கியங்களின் சந்தங்களுக்கு அமையவும் எழுதப்பட்டிருந்தன. இவற்றுள் சில சொல்ல வந்த விடயத்தை எந்தவொரு மறைப்புமின்றிப் பச்சையாகக் கூறுவன. ஆயினும் அவற்றுள் அகப்பட்டுள்ள கருத்தியல் முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கருத்தக்கவை. சில சமூகத்தில் மேலோங்கி நிற்கும் ஆதிக்கத் தன்மைக்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்பவையாக இருந்தன.

சுவர்க்கவிதைகள் தொடர்ந்து நடைப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு ஆக்கப்பதிவு முயற்சி. இதன் தேடலும் ஆவணப்படுத்தலும் சமூகத்தின் மற்றொரு வெளிப்படைத்தன்மையான முகத்தை நமக்குக் காட்டும். சமூகத்தின் உணர்வுகளை போலித்தனத்திற்கும் அழுத்தங்களுக்கும் வெளியில் நின்று காண்பதற்கு சுவர்க்கவிதைகள் சிறந்த ஊடகமாகும்.

மொழி இலக்கியப் பகிர்வுகள் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டிய - ஆவணப்படுத்தத் தவறிய ஆரம்பகால ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகள்

செ. யோகராசா

ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி நுணுக்கமாக நோக்கும் போது குறிப்பாக ஆரம்ப கால இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய பல தகவல்கள் இன்றுவரை அறியப்படாதிருப்பது புலப்படுகின்றது. இவற்றுள் முக்கியமானவை சில பற்றி விரிவாக எடுத்துரைப்பதும் தொடர்ந்து கவனிக்கப்பட வேண்டிய சில விடயங்கள் பற்றி கவனஞ் செலுத்துவதும் ஈழத்து நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்தில் இவற்றின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுவதும் இவ்வாய்வின் நோக்கங்களாகின்றன.

மேற்கூறிய ஆய்விற்கு இக்கட்டுரையாளர் தேடிப்பெற்றுள்ள ஆக்கங்களும் பிற ஆய்வாளர்கள் அபூர்வமாக ஆங்காங்கு தெரிவித்துள்ள குறிப்புகளும் மூல ஆதாரங்களாகின்றன.

சஞ்சிகைகள் என்ற விதத்தில் மண்டூரிலிருந்து வெளிவந்த 'பாரதி', திருகோணமலையிலிருந்து வெளிவந்த 'மாதர் மதிமாலிகை' ஆகியன முக்கியம் பெறுகின்றன.

நாவல் என்ற விதத்திலே 'அனிச்ச மலரின் காதல்' கவனிப்பிற்குள்ளாகின்றது.

சிறுவர் இலக்கியம் என்ற விதத்திலே மா. பீதாம்பரம் அவர்களது சிறுவர் பாடல்கள் கவனிப்பிற்குள்ளாகின்றன.

நவீன பிரபந்தங்கள் என்ற விதத்திலே சு. பொன்னம்பலப்பிள்ளை எழுதிய சதாசிவலீலா சரித்திரம் கவனிக்கப்படுகின்றது.

கவிதைகள் என்ற விதத்திலே திருநெல்வேலி வித்தியாவல்லி அம்மாள், மயிலிட்டி சி.ஞானாம்பிகை ஆகியோரே கவனிக்கப்படுகின்றனர்.

நாட்டார் இலக்கியங்கள் என்ற விதத்திலே கண்டி அரசன் ஒப்பாரி, பூசணியாள் கதை ஆகிய சுவைப் பாடல்கள் கவனிப்பிற்குள்ளாகின்றன.

ஆய்வாளர் என்ற விதத்திலே தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் 'தமிழ்பாலை' நூல் கவனிக்கப்படுகின்றது.

விமர்சகர் என்ற விதத்தில் நாவற்குழியூர் நடராசனின் கட்டுரைகள் முக்கியமானவை.

கட்டுரையாளர்கள் என்ற விதத்திலே வ. சிவசுப்பிரமணியம், சாரதா ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன.

அமைப்புகள் என்ற விதத்திலே திருகோணமலை மாதர் சங்கம் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

மேலும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய, தேடலுக்குரிய சஞ்சிகைகளாக தமிழ் மகள், எரிமலை, உதயன், நவஜீவன் ஆகியவை முக்கியம் பெறுகின்றன. சிறுகதை எழுத்தாளர் என்ற விதத்திலே புலோலி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, ஆனந்தன், பாணன் ஆகியோர் கவனத்திற்குரியவர்களாவர்.

ஈழத்தில் தோன்றிய சதக இலக்கியங்கள் - ஓர் ஆய்வு

ஜனகா சிவசுப்பிரமணியம்

ஆய்வின் அறிமுகம்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே சதக இலக்கியங்களுக்கென்று தனித்துவமான சிறப்பு உண்டு. சதக இலக்கியங்களில் தலை சிறந்த கருத்துக்களும் அத்தியாவசியமாக கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்காறுகளும் அறிய முடியாத பல வரலாற்றுச் செய்திகளும் உள்ளன. ஆயினும் தூரதிஷ்டவசமாக இச்சதகங்களை இன்று பலர் அறியாத நிலையில் உள்ளனர். பிற்பட்ட கால இலக்கண நூல்களாகிய முத்துவீரியம், பிரபந்த தீபம், சதுரஅகராதி, பிரபந்த மரபியல் போன்ற இலக்கண நூல்கள் தொண்ணூற்றாறு வகைச் சிற்றிலக்கியங்களில் ஒன்றாகச் சதகத்தினைக் குறிப்பிடுகின்றது. சதக இலக்கியங்களின் தோற்றம் வடமொழியாகக் காணப்பட்டாலும் கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டில் மாணிக்கவாசகருடன் தமிழில் அறிமுகமானது. தமிழ் நாட்டில் முந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட சதக இலக்கியங்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்ற போதிலும் ஈழத்தில் ம.கதிரவேற்பிள்ளையின் ஈழமண்டலச் சதகம், அருள்மிகு இராஜ இராஜேஸ்வரிசதகம், யேசுநாதர் திருச்சதகம், சந்நிதிச் சதகம், ஆகிய சதகங்களே இன்று நிலை பெற்றுள்ளன. ஈழத்துச் சதகங்கள் தமிழர்களின் வரலாற்று பூர்வமான இருப்பியல்புகளை எடுத்துக் காட்டுகின்ற போதிலும் சதக இலக்கியம் பற்றிய அறிமுகம் குறைவாகவே காணப்படுவதோடு ஈழத்துச் சதகங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் ஈழத்தில் இன்றுவரை ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படாமையால் இவ் ஆய்வு ஈழத்தின் பழமை வாய்ந்த வரலாற்றுத் தொன்மையையும் அதி உன்னத கருத்துக்களையும் பலரும் அறிந்து கொள்ளும் நன்னோக்கில் இவ் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

ஆய்வின் எல்லை

தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்றான சதக இலக்கியங்கள் பற்றிய மேலோட்டமான அறிமுகத்துடன் ஈழத்தில் தோன்றிய சதகங்கள் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது. ஈழத்தில் தோன்றிய சதகங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாமையாலும் இவ் ஆய்வின் ஈழத்தில் தோன்றிய சதக இலக்கியங்கள் பற்றி கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது.

ஆய்வு மூலங்கள்

முதன்மை ஆய்வு மூலங்கள்

சதகம் பற்றிய தகவல்களை நேர்காணல் பதிப்புக் காணாத பழைய அச்சுப்பிரதி இவ்விரண்டும் ஆய்வின் முதன்மை மூலங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. பதிப்புக் காணாத பழைய அச்சுப்பிரதியாக வேலாயுதர் கணபதிப்பிள்ளையின் ஈழமண்டலச் சதகம் அமைகின்றது.

துணை ஆய்வு மூலங்கள்

சதக இலக்கியங்கள் தொடர்பாக இதுவரை வெளிவந்த சதகத் திரட்டுக்கள், சதக கட்டுரைகள், இலக்கியத் தொகுப்புகள், ஆய்வேடு, இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள், இணையத்தளம் மூலமாகப் பெற்ற தகவல்கள் ஆகியன இவ் ஆய்வின் துணை மூலங்களாக அமைகின்றன.

ஆய்வு அணுகு முறை

ஈழத்துச் சதக இலக்கியங்களை ஆராயும் இந்த ஆய்வு சதகங்களின் பாடுபொருளை வகைப்படுத்தி பகுப்பாய்வு அணுகு முறையினையும் அவற்றினை விளக்கி உரைக்கும் விளக்கமுறை அணுகு முறையினையும் பின்பற்றப்படுகின்றது. அத்துடன் இப்படைப்புக்கள் பல உத்திகளை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் விரிவான ஆய்வு முறையும் ஏனைய சதகங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்யும் முறையில் ஒப்பாய்வு அணுகு முறையும் இவ்வேட்டில் பயன்படுத்தப்படும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

தமிழ்ச்சதகங்கள் பற்றிய ஆய்வானது தமிழகத்தில் மு.பழனியம்மாள் தமிழில் சதக இலக்கியங்கள் எனும் தலைப்பில் டாக்டர் பட்டத்திற்கான ஆய்வை மேற்கொண்டுள்ளார். இவ்வாய்வில் தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய சதகங்கள் மட்டுமே ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஈழத்தில் இதுவரை ஆய்வு முயற்சிகள் இடம்பெறவில்லை. ஈழத்தில் தோன்றிய சதகங்களே மூல நூலாக கொள்ளப்படுகின்றது.

கருதுகோள்

ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பிலே சதக இலக்கியங்கள் நவீன இலக்கிய வருகையினால் மழுங்கடிக்கப்பட்டுள்ளது. சதக இலக்கியங்களை துணை கொண்டு ஆராயுமிடத்து தமிழர்களின் பண்பாடு, கலை, கலாச்சாரத்தின் வழிவழியாக தனக்கே உரித்தான தனித்துவமான சில அம்சங்கள் சதகங்களில் நிலைத்திருக்கின்றதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஈழத் தமிழர் மரபு வழி இலக்கியங்கள் மக்கள் வாழ்வையும், வரலாற்றையும் நிலை பெறச் செய்ய முயன்றுள்ளன. இந்த அடிப்படையில் இந்த ஆய்வின் கருதுகோள் தகவுடையது என நிரூபிக்கின்றேன்.

ஆய்வின் பயன்

இந்த ஆய்வானது ஈழத்து வரலாற்றுப் பதிவுகளை நிலை நிறுத்த உதவுவதுடன் அடுத்து வரும் ஆய்வாளர்களின் அறிவுத் தேடலுக்கு பங்களிப்பதுடன் எதிர்காலப் பண்பாட்டு பேணற் பணிகளுக்கான திசையினையும் சுட்டி நிற்கும். இந்த வகையில் ஆக்கவியற் பண்பாட்டிற்கும் அறிவியற் பண்பாட்டிற்கும் உறுதுணையாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமையும். ஈழத்துச் சதகங்கள் பற்றி அறிய முன்வருவோருக்கு இந்த ஆய்வு முன்னோடியாக அமையும் எனக் கருதலாம்.

இலங்கையின் யுத்த முடிவுக்குப் பின்னர் ஊடகத்துறையில் சிங்கள, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு படைப்புக்களின் முக்கியத்துவம்

எம். ரிஷான் வெரீப்

இலங்கையில் மூன்று தசாப்தங்களாக நிலவிய யுத்த சூழ்நிலை தற்பொழுது முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இந் நிலைமையில் தற்போது இலங்கையில் நிலவும் சமாதானத்தையும் அமைதியையும் தொடர்ந்தும் தக்க வைத்திருப்பது மிகவும் அத்தியாவசியமாக உள்ளது. இதற்கு இலங்கையில் வாழும் இனங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வும், மொழிகளைப் பற்றிய அறிதலும், சிறந்த தொடர்பாடலும் மிகவும் அத்தியாவசியமாகின்றன.

இதில் மொழிபெயர்ப்பினது பங்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிறது. மொழிகளின் பயன்பாடு அதிகரித்துக் கொண்டு வரும் நிலையில், சமூகத்தில் ஒரு மொழியில் எழுதப்படும் படைப்புக்கள் ஏனைய மொழியினை வாசிக்கும் மக்களுக்கும் போய்ச் சேருவது இன்றியமையாதது. இதற்கு மொழிபெயர்ப்பு முக்கியமான ஒன்று. இந்த ஆய்வின் மூலமாக படைப்பின் மூலங்களும் அவற்றின் உள்ளீடுகளும் ஆராயப்பட்டு, தமிழ் - சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு படைப்புக்கள் குறித்தும், சிங்கள - தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு படைப்புக்கள் குறித்தும் கிரமமாக எழுதப்பட உள்ளது.

அத்தோடு இலங்கையில், மொழி புரிந்துணர்வு இன்மையால் நாளாந்தம் மக்கள் தமது வாழ்வியல் ரீதியாகவும், சமூக, பொருளாதார ரீதியாகவும் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். இப் பிரச்சினைகள் குறித்தும் அவற்றுக்கான தீர்வுகள் குறித்தும் இந்த ஆய்வில் தெளிவுபடுத்தப்பட உள்ளது. அதே போல மக்கள் எதிர்நோக்கும் நடைமுறைச் சிக்கல்களையும், நிகழ்கால சவால்களையும் வெற்றி கொள்வதற்கு மொழிபெயர்ப்பு படைப்புகள் எவ்விதத்தில் அவர்களுக்கு உதவியாக அமையும் என்பது குறித்தும் பல விதங்களில் ஆராயப்படவுள்ளது.

'இலங்கையின் யுத்த முடிவுக்குப் பின்னர் ஊடகத்துறையில் சிங்கள, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு படைப்புக்களின் முக்கியத்துவம்' எனும் தலைப்பிலான எனது ஆய்வுக் கட்டுரையில் எனது கருதுகோள்களை வலுப்படுத்தும் நோக்கிலான சில ஆதாரங்களையும் நேர்காணல்களையும் சேகரித்து சமர்ப்பிக்க உள்ளேன்.

ஆக மொத்தத்தில், கள ஆய்வினை மூலமாகக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள இந்த ஆய்வறிக்கையானது, இரண்டு விதமான தரவுகளைப் பயன்படுத்தி எழுதப்படும்.

1. வெளிக்களத்திலிருந்து பெறப்பட்ட முதல் நிலைத் தரவுகள் (Primary Data)
2. பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் (Secondary Data)

இவற்றுள் முதல் நிலைத் தரவுகள், சிலர் தெரிவு செய்யப்பட்டு, அவர்களிடம் ஒரே மாதிரியான கேள்விக் கொத்துக்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டு அமைந்த தரவுகள் ஆகும். அதேவேளை சிலருடன் நடத்தப்பட்ட கலந்துரையாடல்களின் மூலமும் முதல்நிலைத் தரவுகள் சில பெறப்படும். இம் முதல்நிலைத் தரவுகளைப் பெற்றுக் கொள்ள தமது கருத்துக்களை வழங்குபவர்கள் பலரும் இலங்கையின் பலவிதமான படைப்புக்களோடும் சம்பந்தப்பட்ட முக்கியஸ்தர்களாக இருப்பர். அவ்வாறே, இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையில் நூல்கள், சஞ்சிகைகள் போன்றவற்றிலிருந்தும், இணையத்திலிருந்தும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் பெறப்பட்டு அவை தேவையான இடங்களில் பிரயோகம் செய்யப்படும்.

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையானது, பெரும்பாலும் பண்பு சார்ந்த ஒரு விபரிப்பு அடிப்படையில் அமையவிருக்கின்ற போதிலும், அவ்வப்போது சொல்லப்பட்ட விடயங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூறுவதற்காகவும், அளவை சார்ந்த தரவுகளின் பிரயோகங்கள் இடம்பெறும். அளவை சார்ந்த தரவுகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு, அவற்றின் விளக்கங்கள் ஆய்வில் வெளிப்படுத்தப்படும்.

எனது ஆய்வானது 'இலங்கையின் யுத்த முடிவுக்குப் பின்னர் ஊடகத்துறையில் சிங்கள, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு படைப்புக்களின் முக்கியத்துவம்' என அமைவதால், இலங்கையின் யுத்த காலத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் குறித்தும், அவர்களால் எழுதப்பட்ட படைப்புகள் குறித்தும், யுத்த முடிவுக்குப் பின்னர் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவரும் படைப்புகள் குறித்தும் மட்டுமே ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படும். அத்தோடு இலங்கையில் சிங்களமும், தமிழுமே அதிகளவு பாவனையில் உள்ள மொழிகள் என்பதால், அவை இரண்டிலும் எழுதப்பட்டதும், மொழிபெயர்க்கப்பட்டதுமான படைப்புக்களே இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஆய்வுக்காக தமிழ் மொழி இலக்கியவாதிகள் பலரையும், சிங்கள மொழி இலக்கியவாதிகள் பலரையும் நேரடியாகவும், மின்னஞ்சல் மூலமாகவும் அணுகி அவர்களது கருத்துக்கள் பெற்றுக் கொள்ளப்படும். ஆய்வுத்தலைப்பு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதனால், அதாவது இலங்கையின் மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புக்கள் மாத்திரம் என்பதால், அயல்நாடான இந்தியாவிலிருந்து எழுதப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புகள் குறித்து மட்டுமே இக் கட்டுரை எழுதப்படும். அத்தோடு இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையில், இலங்கையில் பாவனையில் உள்ள மொழிகள் பற்றியும், மொழிபெயர்ப்பு பற்றியும் பூரணமான விளக்கமளிக்க முயல்வேன். இலங்கையில் நிலவிய யுத்த காலப்பகுதியில், ஒழுங்கான மொழி தொடர்பாடலின்மையால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் குறித்தும் ஆராய்ந்து, இலங்கையில் இரு மொழிகளைப் பேசும் சமூகங்களுக்கிடையே ஏற்படக் கூடிய அனுகூலங்களையும், பிரதிகூலங்களையும் உதாரணங்களாக முன்வைத்து, ஆய்வுப் பிரச்சினை அணுகப்படும்.

பொலநறுவை மாவட்டத் தமிழ் மக்களின் சிறுவர் விளையாட்டு பாடல்களும் ஆவணப்படுத்தலும்

எஸ்.வை. ஸ்ரீதர்

இலங்கையில் உள்ள இருபத்தைந்து மாவட்டங்களில் பொலநறுவை மாவட்டமும் ஒன்றாகும். இது 3293 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பை உடையது. இங்கு ஏழு உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளும் 98 கிராம சேவகர் பிரிவுகளுங் காணப்படுகின்றன. இங்கு மொத்தச் சனத்தொகை 359,197 ஆகும். மொத்தச் சனத்தொகையில் 90.3 வீதமான மக்கள் சிங்களவர்கள்; 7.6 வீதமான மக்கள் முஸ்லிம்கள்; 2.0 வீதமான மக்கள் தமிழர்கள். இம்மாவட்டத்தில் இந்தியத்தமிழர், பறங்கியர், மலாயர் போன்றோர் 0.1 வீதமாகவே காணப்படுகின்றனர். இந்த வகையில் பொலநறுவை மாவட்டத்தில் சிங்களமொழியே பெரும்பான்மையினரின் மொழியாகும். தமிழ் மொழியை 9.6 வீதமான மக்கள் பேசுகின்றனர். இங்கு வாழும் 70 வீதத்திற்கும் அதிகமானோர் விவசாயிகளாவர். இவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் கால்நடைகளையும் வளர்க்கின்றனர். இவர்களிடம் காலம் காலமாக நிலவிவந்த நாட்டாரியற் கூறுகளான நாட்டார்பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நாட்டார் பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாடுகள் எனப் பலதன்மைகள் அன்று தொட்டு வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. இந்த நாட்டார்பாடல்களுள் ஒரு வகையே சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்களாகும். இவற்றை சிறுவர்கள் விளையாடும் போது அறிவு, ஆற்றல், சிந்தனை, ஒழுக்கம், கூடிவாழும் மனோபான்மை, இசை, மகிழ்ச்சி என்று இவ் விளையாட்டுக்கள் வழங்கும் கொடைகளைச் சொல்லமுடியாது.

தொன்மம்

பொலநறுவை மாவட்டத்தில் இவ்விளையாட்டுப் பாடல்கள் சிறியோரால் காலங்காலமாகப் பாடப்பட்டும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டும் வந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக ஊஞ்சல் விளையாட்டு, கொத்து விளையாட்டு, பூப்பறித்தல் விளையாட்டு, ஆடு புலி விளையாட்டு, கிட்டிப்புள் விளையாட்டு, கிள்ளிக் கிள்ளிப் புராண்டி விளையாட்டு, சிறுவர் சிறுமியர் துள்ளி விளையாடும் விளையாட்டு, எவடம் எவடம் புங்கம்புளியடி விளையாட்டு, நரி விளையாட்டு, பாட்டன் குத்து விளையாட்டு, குசு விட்டால் விளையாடும் விளையாட்டு, ஆடு மறித்தல் விளையாட்டு, மாடும் கொம்பற விளையாட்டு, ஆலா விளையாட்டு, வட்டக்காய்விளையாட்டு, ஆச்சிவிளையாட்டு, வட்டக்கோடுவிளையாட்டு, தண்ணிக்குட விளையாட்டு, உப்பு விளையாட்டு, ஆடா தோடா மல்லியரே விளையாட்டு என எண்ணிறைந்த பல விளையாட்டுக்கள் இப்பகுதித் தமிழ் சிறுவர்களிடையே நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

பயில்நிலை

ஒடுதல், தாவிப்பாய்தல், குதித்தல், தாண்டுதல், சொற்பயிற்சி, நாப்பயிற்சி, கணக்குப் போன்ற பயிற்சிகளை வளர்ப்பவையாகவும், ஊம்புலன்களுக்கும் ஒருசேர இன்பழுட்டுவனவாகவும் அமைந்திருக்கும் இவ்விளையாட்டுக்களை இன்று விளையாடுவது மிகக்குறைந்து வருவதுடன்

பல சிறுவர்களுக்கு எமது பழைய விளையாட்டுக்கள் பலவற்றைப்பற்றியும் அவற்றின் உள்ளடக்கம், திறன் பற்றியும் தெரியாமல் இருப்பதுடன் எமது முதியவர்களும் தமக்குத் தெரிந்த விளையாட்டுக்களை சிறுவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு முன்வராததனாலும் இந்த விளையாட்டுக்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக விளையாடப்பட்டு மறக்கப்படும் நிலைக்கு வந்துவிட்டன. இச்சிறார்கள் தற்போது தமது பொழுதுபோக்காக கிரிக்கட் அடித்தலையம், தொலைக்காட்சியில் கார்ட்டூன் பார்த்தல் அல்லது படங்களைப் பார்த்தல் என்று தமது பொழுதைக் கழிக்கின்றார்கள்.

பேணுகை

மேற்குறிப்பிட்ட நிலை தொடருமாகவிருந்தால் பொலநறுவை மாவட்டச் சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள் எல்லாம் மறக்கப்பட்டோ அல்லது அழிந்தோ போய்விடும். இதனைக்காப்பாற்ற நாட்டுப்புற ஆய்வாளர்கள் முன்வந்து கள ஆய்வின் மூலம் அனைத்து கிராமங்களுக்கும் சென்று அவற்றைச்சரியாகத் தொகுக்கவேண்டும். பின்னர் அவற்றை பகுப்பாய்வு செய்து சிறுசிறு நூல்களாகவோ அல்லது இறுவட்டுக்களில் ஒளிப்படங்களாகவோ பதிவு செய்து இப்பகுதிப் பாடசாலைகள், ஆசிரியர்கள், சிறார்கள் மற்றும் பெரியவர்களுக்கும் இவற்றை வினியோகிப்பதுடன் இவை பற்றிய பயிற்சிகள், விளக்கங்கள் போன்றவற்றைக் கொடுத்து இவற்றை அழிந்து போகாமல் பாதுகாக்க முடியும்.

தமிழில் நூலடைவுகள் : அறிதலும் ஆவணப்படுத்தலும்

இரா. தமிழ்ச்செல்வன்

உலக மொழிகளில் உள்ள தொன்மை வாய்ந்த மொழிகளுள் முக்கியமான மொழியாக உள்ள தமிழில் புனைகதைகள், கட்டுரைகள், பயண நூல்கள், மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள், புலம்பெயர்ந்த அகராதிகள் எனப் பல இலக்கிய வகைகளிலும் ஆண்டுதோறும் ஏராளமான இலக்கிய ஆக்கங்கள் வெளியாகின்றன. தமிழ் மொழி சார்ந்த இலக்கிய ஆய்வுகளும் பெருகியுள்ளன. அறிவியல், மருத்துவம், சோதிடம், பொறியியல் போன்ற பல்துறைசார் நூல்களும் தமிழில் வெளிவருகின்றன. பல்கிப் பெருகியுள்ள இலக்கிய ஆக்கங்களை, இலக்கிய ஆய்வுகளை, பயன்பாட்டு துறைசார் நூல்களை வகை தொகைப்படுத்துதல் என்பது முக்கியமான ஒன்றாகும். இதற்காக நூலடைவுகளை உருவாக்க வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாகும். மேலும் நூலடைவுகளைக் கணணித் தொழில்நுட்ப உதவியுடன் எண்ணிம (Digital) முறையிலும் ஆவணப்படுத்த வேண்டும். இம்முறையே வாசகப் பயன்பாட்டிற்கு எளிமையாக இருக்கும். மேலும் ஆய்வுத் தேடலின் போது விரைவாகப் பணி முடிப்பதற்கும் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும். அந்த வகையில் இக்கட்டுரை தமிழில் எழுந்த நூலடைவு முயற்சிகளையும், இன்றைய சூழலில் நூலடைவின் தேவையினையும், ஆவணப்படுத்தலின் அவசியத்தையும் மையப்படுத்தி அமைகிறது.

தமிழில் நூலடைவுகள்

தமிழில் நூலடைவுகளை உருவாக்குவதென்பது மிகப்பழமையான ஒன்றாகவே உள்ளது என்பதைத் தொல்காப்பியத்திலிருந்தே அறியலாம். தொல்காப்பியத்தில் நூல், தொகை (தொல்காப்பியம்: 1593, 1597) ஆகிய இரண்டு சொற்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. செம்மொழி இலக்கியங்கள் என்று வகைப்படுத்தப்பெற்றுள்ள எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதிணைன் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் அனைத்தும் தொகைப்படுத்தப்பெற்ற பட்டியலில் அடங்குவனவாகும். தமிழ்க் கையெழுத்துப் பிரதிகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்து 'சீகன்பால்கு' உருவாக்கியப் பட்டியலே தமிழின் முதல் நூற்றொகை (1709) என்று 'அ. தாமோதரன்' அவர்களால் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. (அன்னி தாமசு 1996: 159)

சைமன் காசிச் செட்டியாரின் தமிழ் மொழி நூற்பட்டியல் (1849), கே. கிராலின் தொகை (1853) ஜான் மர்டாக்கின் தமிழ் அச்சு நூல் பட்டியல் (1865), ஜி.யு.போப், எல்.டி. பர்னெட் தொகுத்த, பிரிட்டிஷ் கருவுலத்தில் இடம் பெற்றுள்ள தமிழ் நூல்கள் பற்றிய அட்டவணை (1909) போன்றன தொடக்கக் காலத்தில் எழுந்த நூலடைவு வகை நூல்களாகும். சென்னைக் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத் தமிழ்ச்சுவடிகள் அட்டவணை (1912), தமிழ் இலக்கிய அகராதி (1952), சாமிநாத ஐயர் நூல்திரையைச் சுவடிகளின் விளக்கம் (1962), சரசுவதி மகால் தமிழ் அச்சுப் புத்தக அகர வரிசைப் பட்டியல் (1964), தமிழ்நாட்டு குழந்தை நூற்றொகை (1965), தமிழ் நூல் விவர அட்டவணை (1961-1972), அ. தாமோதரன் அவர்களின் தமிழ் அகராதிகள் பற்றிய நூற்றொகை (1978), ச. சிவகாமி அவர்கள் தொகுத்த மொழிபெயர்ப்பு நூற்றொகை (1983), இந்திய தேசிய நூல் விவரப்பட்டியல் (1981),

சிலப்பதிகார ஆய்வடங்கல் (1973), டாக்டர் மு. வ. கலைக்களஞ்சியம் (1974), பாரதியார் நூற்பெயர் கோவை (1982) எனப் பல்வேறு வகைமாதிரி நூலடைவுப் பிரதிகளும் தமிழில் எழுந்துள்ளன.

நூலடைவுப் பணிகளில் தேக்கம்

தமிழ் ஆய்வுத் தளத்தில் நூலடைவுகளை உருவாக்குவதில் 1980 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு பெரிதும் தேக்கம் ஏற்பட்டது. சான்றாகத் தமிழிலிருந்து பிறமொழிக்கும், பிறமொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த மொழிபெயர்ப்புப் பரிமாற்றங்கள் குறித்த விவரங்களைத் தொகுத்து ச. சிவகாமி அவர்கள் 1983 ஆம் ஆண்டு மொழிபெயர்ப்பு நூலடைவினை வெளியிட்டுள்ளார். இதன் மூலம் பிறமொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கு வந்துள்ள நூல்களின் எண்ணிக்கை 4234 என்றும், தமிழிலிருந்து பிறமொழிகளுக்குச் சென்றுள்ள நூல்களின் எண்ணிக்கை 730 என்றும் அறிய முடிகின்றன. இதற்குப் பிறகு உலக மொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கு வந்துள்ள நூல்கள் (1990 வரை) குறித்த அடைவு ஒன்றினை ந.முருகேசு பாண்டியன் தொகுத்து வெளியிட்டார். த.ஜெகதீசன், ச.முருகேசன் ஆகியோர் முறையே பிரெஞ்சு மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்துள்ள நூல்கள், ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்துள்ள நூல்கள் (1983-2010) ஆகியனவற்றை தொகுத்துத் திறனாய்வு நூலடைவு ஆய்வினை மேற்கொண்டனர் (இவை இன்னும் நூல்களாக வெளிவரவில்லை). சிறிய அளவில் நடந்தேறிய நூலடைவு முயற்சிகள் தவிர்த்து முழுமையான மொழிபெயர்ப்பு நூலடைவு 1983 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு தமிழில் உருவாக்கப்படவில்லை. மொழிபெயர்த்துறையில் மட்டுமன்றி வேறு எந்தத் துறையிலும் குறிப்பிடும்படியான நூலடைவுகள் உருவாகவில்லை.

நூலடைவுகளை உருவாக்குதல்

நூலக நூல்கள்

நூலகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள நூல்களை எண்ணிம முறையில் ஆவணப்படுத்தும் முயற்சிகள் ஓரளவு முறைப்படுத்தப்பட்டு வருவது ஆறுதலான விடயமாக உள்ளது. இருப்பினும் அதனை உலகம் முழுவதும் உள்ளோர் எளிமையாகப் பயன்படுத்தும் அடிப்படையில் உருவாக்க வேண்டும்.

இலக்கிய ஆக்கங்கள்

ஆண்டிற்கு ஒரு முறை தமிழில் வெளிவந்துள்ள இலக்கிய ஆக்கங்களைப் பொருண்மை (Subject), உள்ளீடு (Content) அடிப்படையில் வகைப்படுத்தி நூலடைவு செய்து நூலாக வெளியிட வேண்டும். கணினித் தொழில்நுட்ப உதவியுடன் எண்ணிம முறையிலும் ஆவணப்படுத்த வேண்டும். நூலின் பெயர், ஆசிரியர் பெயர், பதிப்பக முகவரி, வெளிவந்த ஆண்டு, பதிப்பு பற்றிய குறிப்பு ஆகியனவற்றைத் தொகுத்து அகர வரிசையில் நூலடைவினை உருவாக்க வேண்டும். எண்ணிம முறையிலான நூலடைவுப்பதிவு பயன்பாட்டு அடிப்படையில் உலகம் முழுமைக்கும் மிகவும் உதவியாக அமையும்.

இலக்கிய ஆக்கங்களை ஆண்டிற்கு ஒரு முறை அடைவு செய்வதன் மூலம் ஓர் ஆண்டின் முழுமையான இலக்கிய ஆக்கங்களின் நூலடைவினை உருவாக்கலாம். அந்த நூலடைவின் அடிப்படையில் எந்த துறையில் அதிகமான இலக்கிய ஆக்கங்கள் உருவாகின்றன என்பதையும், எந்த துறையில் குறைவாக ஆக்கங்கள் உருவாகின்றன என்பதையும் கண்டறிய இயலும். இதன் மூலம் சமூகப் போக்கினை அறிந்து அதற்கேற்ப நூல்களை உருவாக்க இயலும். மேலும் கவனப்படுத்தப்பெறாத இலக்கிய வகைமைகளில் ஆக்கங்களைக் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சிகளை மெற்கொள்ளலாம். இவ்வகைக் காரணிகளால் நூலடைவினை உருவாக்குதலும் ஆவணப்படுத்தலும் அவசியமாகிறது.

இலங்கையில் சட்டங்களை தமிழ்மொழி மூலம் ஆவணப்படுத்தல்: மொழிக்கொள்கையினை மையப்படுத்திய ஆய்வு

நவரத்தினம் சிவகுமார்

அறிமுகம்

தமிழ் மொழி பேசும் சமூகங்களைச் சார்ந்த பிரபல சட்டவல்லுனர்களும், நீதிபதிகளும் தோன்றிய இலங்கையில், தமிழ் மொழிமூலம் சட்டங்கள் முறையாக ஆவணப்படுத்தப்படாமையே பாரிய குறைபாடாகவே நோக்கப்படுகின்றது. இத்தகையதொரு சூழ்நிலையினை உருவாக்கியதில் பல காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. இலங்கையின் அரசகருமமொழியாக தமிழும் ஏற்கப்படும்வரை சிங்களமொழியே அரசகருமமொழி அந்தஸ்தினைப் பெற்றிருந்தது. 1978 ஆம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பிற்கு கொண்டுவரப்பட்ட சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக தமிழ் மொழியும் அரசகரும மொழி என்ற அந்தஸ்தினைப் பெற்றுக்கொண்டது. எனினும், சட்டங்களை தமிழ் மொழிமூலம் ஆவணப்படுத்துவதில் பல்வேறுபட்ட குறைபாடுகள் தொடர்ந்தும் காணப்படுவதாக சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. இதன் உண்மைத்தன்மையினை அறியும் வகையில் இலங்கையில் தமிழ்மொழி மூலம் சட்டங்கள் ஆவணப்படுத்தப்படுவதில் காணப்படுகின்ற நிலைப்பாட்டினையும், அந்நிலைப்பாட்டில் தாக்கம் செலுத்தக்கூடிய காரணங்களையும் ஆராயவேண்டிய தேவையுள்ளது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

சட்டங்களை தமிழ் மொழிமூலம் ஆவணப்படுத்துவதில் இலங்கையின் மொழிக் கொள்கை பாரிய தாக்கத்தினைச் செலுத்தியுள்ளதாக கூறப்படுகின்றது. 1956ஆம் ஆண்டு யூன் மாதம் 15 ஆம் திகதி தனிச் சிங்கள மொழிச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதன் மூலம் சிங்களம் அரச கரும மொழியாக்கப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் காரணமாக இலங்கை அரசினால் சட்டங்களை தமிழ்மொழிமூலம் வெளியிடுவதில் தடங்கல்கள் ஏற்பட்டன. தொடர்ந்து மொழிக்கொள்கையில் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்கள் காரணமாக தமிழ்மொழிமூலமும் சட்டங்கள் அச்சிடப்பட்டன. எனினும் சட்டங்களை தமிழ்மொழிமூலம் ஆவணப்படுத்தல் செயன்முறையில் குறைபாடுகள் தொடர்ந்தவண்ணமே உள்ளன. குறிப்பாக தண்டனைச் சட்டக்கோவை, குடியியல் நடபடிமுறைக்கோவை, குற்றவியல் நடபடி முறைக்கோவை, சான்றுக்கட்டளைச் சட்டம் 2 போன்றனவற்றினை தமிழ்மொழியில் பெறுவதில் சிரமங்கள் காணப்படுகின்றன. இத்தகையதொரு நிலைப்பாட்டினை தோற்றுவித்ததில் இலங்கையின் மொழிக்கொள்கை மாத்திரம் தாக்கம் செலுத்தவில்லை. மாறாக வேறும் காரணிகளும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன என்ற வாதமும் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய வாதத்தரப்பினர், சட்டங்களை தமிழ் மொழி மூலம் ஆவணப்படுத்துவதில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும் காரணிகளாக பின்வருவனவற்றை அடையாளப்படுத்துகின்றனர். தமிழ்மொழி மூலம் சட்டங்களை ஆவணப்படுத்துவதில் தமிழ் மொழி பேசும் சட்டவல்லுனர்கள் ஆர்வம் காட்டாமை, சட்டத்துறையில் ஆங்கில மொழி செலுத்துகின்ற செல்வாக்கு, சட்டம் தொடர்பான நூல்களை தமிழில் வெளியிடுகின்ற போது சந்தைப்படுத்தல் வாய்ப்பு பரந்து காணப்படாமை.

மேலும், தற்போது ஊக்குவிக்கப்படும் மும்மொழிக்கொள்கையானது சிறந்த முறையில் அமுல்படுத்தப்படுகின்றபோது, தமிழ்மொழிமூலம் சட்டங்களை ஆவணப்படுத்துவதில் காணப்படும் ஒரு சில குறைபாடுகளும் நிவர்த்தி செய்யப்படலாம் எனவும் வாதிடப்படுகின்றது. அவ்வாறாயின் இலங்கையின் மொழிக்கொள்கையானது சட்டங்களை தமிழ்மொழி மூலம் ஆவணப்படுத்துவதில் பாதிப்பினைச் செலுத்தவில்லையா, இல்லையாயின் ஆவணப்படுத்தல் தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்கான அடிப்படைகள் யாவை? போன்ற வினாக்களும், அவற்றுடன் தொடர்பான தெளிவற்ற தன்மையும் தோற்றம் பெறுகின்றன. இத்தகைய விடயமே இவ் ஆய்விற்கான பிரச்சினையாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வு வினா மற்றும் நோக்கம்

இவ்வாய்வு இலங்கையில் தமிழ்மொழி மூலம் சட்டங்களை ஆவணப்படுத்தல் தொடர்பான நிலைப்பாட்டினை மொழிக்கொள்கையினை மையப்படுத்தி ஆய்வுசெய்கின்றது. இலங்கையில் சட்டங்களை தமிழ் மொழியில் ஆவணப்படுத்துவதில் குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றனவா என்பதே இவ்வாய்விற்கான வினாவாகும். இவ்வாய்வினுடைய நோக்கங்களாக, தமிழ் மொழிமூலம் சட்டங்களை ஆவணப்படுத்தும் நிலைப்பாட்டினை அடையாளம் காணல் மற்றும் தமிழ்மொழிமூலம் சட்டங்களை ஆவணப்படுத்துவதில் காணப்படும் சவால்களை அடையாளம் காணல் என்பன அமைகின்றன.

ஆய்வின் கருதுகோள்

தமிழ் மொழிமூலம் சட்டங்களை ஆவணப்படுத்துவதில் இலங்கையின் மொழிக் கொள்கை பாதிப்பினை ஏற்படுத்தவில்லை என்பதே இவ்வாய்வின் கருதுகோளாக அமைகின்றது.

தரவு சேகரிப்பும் ஆய்வு முறையியலும்

முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் நிலைத்தரவுகள் இவ்வாய்வின் நோக்கினை அடையும் வகையில் பயன்படுத்தப்படவுள்ளன. முதலாம் நிலைத்தரவுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக நேர்காணல் மற்றும் வினாக்கொத்துமுறை பின்பற்றப்படவுள்ளது. சட்டத்தரணிகள், சட்டத்துறைசார் 3 கல்விமான்கள் மற்றும் சட்ட மாணவர்கள் போன்றோர் நேர்காணலிற்கு உட்படுத்தப்படுவர். இரண்டாம்நிலைத்தரவுகளுக்காக சட்டநூல்கள், முன்னைய ஆய்வறிக்கைகள் மற்றும் தொடர்புடைய கட்டுரைகளும் பயன்படுத்தப்படவுள்ளன. இவ்வாய்வின் பகுப்பாய்வானது முழுமையாக பண்புசார் முறையியலைப் பின்பற்றியதாக அமையும்.

இலங்கையில் பனையும் பனைதொடர்பான மொழி வழக்குகளும்

க.இரகுபரன்

இலங்கைத் தீவில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, மழைவீழ்ச்சி குறைந்த ஒரு பிராந்தியம்; குடாநாடு என்று சொல்லப்படும் போதிலும் பெருநிலப்பகுதியோடான நிலத்தொடர்பு மிகச் சுருங்கியதாய், மாரிகாலத்தில் முற்றாகவே அத்தொடர்பு அற்றுப்போய் ஒரு தீவாக அமைந்துவிடக் கூடிய புவியியல் அமைப்பைக் கொண்டது. மழை நீரையும், அதனைச் சேமித்து வைத்துக் கடுங்கோடையில் முற்றாகவே வற்றிப்போகும் சிறு குளங்களையும் முழுவதுமாக நம்பியிருக்க முடியாத நிலையில், வலிய சுண்ணப்பாறைகளை உடைத்து மிக ஆழத் தோண்டி மிகுந்த பொருட்செலவோடும் கரும் உடலுழைப்பாலும் நிலத்தடி நீரைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயச் சூழ்நிலைக்கு ஆட்பட்ட பிராந்தியம்; வேளாண்மை செய்யக்கூடிய நிலப்பகுதியை மிகக் குறைந்த அளவிலேயே கொண்டது. அங்கு உற்பத்தி பண்ணப்படும் நெல்லும் சிறுதானிய வகைகளும் குடாநாட்டு மக்களின் தேவையில் ஒரு பகுதியையே நிறைவு செய்யக்கூடியனவாய் அமைந்தன. நவீன காலத்துக்கு முன்பாக பாதைகளும் பாலங்களும் செவ்வனே அமைக்கப்பெறாத நிலையில் பிற பிராந்தியங்களிலிருந்து நெல் முதலானவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வதும் சிரமமானதாகவே காணப்பட்டது. இத்தகு சூழ்நிலையில் குடாநாட்டு மக்களின் உணவும் சீவனோபாயமும் கணிசமான அளவில் பனையை நம்பியனவாகவே அமைந்தன.

இலங்கையின் பிற பிராந்தியங்களை விட குடாநாடு பனைவளம் மிகுந்ததாய் அமைந்தது. இயற்கையாகவே வளர்ந்து பயன்தருவதும் தாராளமாகக் கிடைப்பதுமாகையால், பனை குடாநாட்டு மக்களால் நன்கு பயன்கொள்ளப்பட்டது. பனையின் பழம், கிழங்கு, பதநீர் என்பனவற்றிலிருந்து பல்வேறு வகையில் உணவுத்தேவை நிறைவேற்றப்பட்டது. பனைமரம், ஓலை, மட்டை என்பன அவர்களின் உறைவிடத்தை அமைத்துக்கொள்ளப் பெருமளவில் உதவின. குடியிருப்புக்கள், தோட்டம் துரவுகளைப் பாதுகாக்கும் வேலியாகவும் அவை அமைந்தன. ஆழ்ந்த கிணறுகளிலிருந்து நீரை அள்ளி இறைப்பதற்கான கருவிகளை ஆக்கவும் பனையின் பாகங்களே பயன்பட்டன. சமயலறைப் பாத்திரங்கள், படுக்கைகள், விவசாய வியாபார உபகரணங்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள் என்று இன்னவை யாவும் பனைமூலம் பெறப்பட்டன. யாழ்ப்பாண ஆடவரின் களிமகிழ்வுக்கும் பனையிலிருந்து பெறப்படும் கள்ளே உதவியது.

பயன்பாட்டிலுள்ள எந்தப் பொருளும் அதற்குக் குறியீடாக அமைந்த சொற்களைக் கொண்டதாகவே விளங்கும் என்பது ஒரு மொழியியல் நியதி. “எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” (தொல்:640) என்னும்போது எல்லாப் பொருளும் சொல்லாற் குறிக்கப்படுவனவே என்ற உண்மையும் பெறப்படும். அந்த வகையில் பனை தொடர்பாகவும் பனையிலிருந்து பெறப்படும் பொருள்பண்டங்கள் தொடர்பாகவும் ஏராளமான சொற்கள் தமிழிலே உள்ளன. தமிழ்ச் சமுதாயம் முழுவதுமே பண்டைக்காலம் தொடக்கம் பனையின் பயனை அறிந்திருந்தது. சங்க இலக்கியங்கள், தொல்காப்பியம் என்பன முதற்கொண்டு பல நூல்களில் தொடர்பான செய்திகளை - பனைக்கு இருந்த முக்கியத்துவத்தை - அறிந்து கொள்கிறோம்.

யாழ்ப்பாணம் பனையின் பயனை மிகுதியாகப் பெற்ற சமுதாயமாகையால் யாழ்ப்பாண வழக்கில் பனை தொடர்பான ஏராளமான சொற்களைக் கண்டு கொள்ளலாம். அத்தகைய சொற்களின் சில தமிழ் நாட்டில் வழக்கற்றுப் போன நிலையில் இலங்கையில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்கிவருகின்றன. உதாரணமாக பனாட்டு என்ற சொல்லைக் குறிப்பிடலாம். பனம் பழத்திலிருந்து பெறப்படும் கழியை, பாயிலே பரவி, வெய்யிலிற் காய வைத்து, நீண்ட நாள் வைத்துப் பயன்படுத்தக்க வகையில், பதப்படுத்திப் பெறப்படும் ஒருவகைப் பனம்பண்டம் குறித்து வழங்கிவரும் சொல் அது. அச்சொல் பற்றி விசேடமான முறையில் தொல்காப்பியத்திலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் அண்மைக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட 'கிரியாவின் தற்காலத் தமிழகராதி' அச்சொல்லை 'இலங்கை வழக்கு' என்று குறிப்பிடுகின்றது. (இதன்மூலம் இலங்கைத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் தொன்மையை நிறுவவும் வாய்ப்புண்டு) இவ்வாறாக, பனையோடு தொடர்பு பட்டனவாய் இலங்கையிலே வழங்கிவரும் பல சொற்கள் அந்த அகராதியிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. சில பனம்பண்டங்கள் இலங்கையிலே ஒருவிதமாகவும் தமிழ் நாட்டில் வேறு விதமாகவும் வழங்கப்படுகின்றன என்பதையும் உணக் கூடியதாகவுள்ளது. உதாரணமாக இலங்கையில் 'பனங்கட்டி' எனப்படுவது, தமிழ் நாட்டில் 'பனை வெல்லம்' எனப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் இலங்கையிலேயே பனையோடு தொடர்புபட்டனவான தமிழ்ச் சொற்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன என்பது அகராதிகளை ஒப்பு நோக்கும்போதும் பிரதேச வழக்குகளை ஆராய்கின்றபோதும் தெரிய வருகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்திலும் பனையோடு தொடர்புபட்டனவாய் முன்பு வழங்கிய சொற்கள் பல வழக்கிழந்து போயுள்ளன; போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. காரணம் நூறு ஆண்டுகளுக்கு அல்லது ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த யாழ்ப்பாணம் வேறு இன்றைய யாழ்ப்பாணம் வேறு. இன்று யாழ்ப்பாணம் பனையை நம்பி இல்லை. யாழ்ப்பாணம் உலகமயமாகி விட்டது. நவீன துறைகளில் கல்வி; அதன் மூலம் பல்தேசிய வேலைவாய்ப்பு; புலப்பெயர்வு அதன் மூலமான வெளிநாட்டு வாழ்க்கை முறை; நவீன விஞ்ஞான தொழில் நுட்பம்; அதன் மூலம் நவீன விவசாய உற்பத்திகள்; போக்குவரத்து சாதனங்களின் வளர்ச்சி; வெளியிடத்துத் தொடர்புகள்; ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரம்; வெளியிலிருந்து நெல் முதலான உணவுப் பண்டங்கள் கொள்வனவு என்று மிகவும் மாறிவிட்ட நிலையில் மிக நவீன வாழ்க்கை முறையில் பனையின் பயன்பாடும் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. இத்தகு நிலையில் பனைப் பயன்பாட்டின் காரணமாகப் பயன்பட்டு வந்த சொற்களும் வழக்கிழந்து போகின்றன; போய்விட்டன (உ+ம் : உமல்; பட்டை). இத்தகு சூழ்நிலையில் அவற்றை ஆவணப்படுத்துவது அத்தியாவசியமான பணியாக அமைகின்றது. அப்பணியை முதன்மைப்படுத்துவதாக இந்த ஆய்வு அமையும்.

ஒரு காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பனைக்கு இருந்த முதன்மை காரணமாக பனை யாழ்ப்பாணத்தின் குறியீடாக அமைந்து விட்டது. யாழ்ப்பாணத்தோடு தொடர்புபட்ட நிறுவனங்களின் இலச்சினைகளிலும் யாழ்ப்பாணத்தின் அடையாளமாகக் கையாளப்படுகின்றது. இலங்கையில் பனை தொடர்பான இலக்கியங்கள் பல எழுந்தன. (உ+ம் : தாலவிலாசம்) பனையைக் குறியீடாகக் கொண்ட இலங்கியங்களும் பல எழுந்துள்ளன. (உ+ம் : 'கங்குமட்டை' சிறுகதை - செங்கை ஆழியான்) இலங்கைத் தமிழ்ச் சமுதாயம் முழுவதிலும் குறியீடாகவும் பனை பயன்படுத்தப்படுகின்றது. (உ+ம் : முறிந்த பனை) இவ்வாறான அம்சங்களையும் தொகுத்து நோக்குவதாக இந்த ஆய்வு அமையும்.

தமிழில் அச்சேறிய முதல் நூல்களும் அவற்றைக் கண்டுபிடித்த தனிநாயகம் அடிகளாரின் பெருமுயற்சியும்

தமிழ் நேசன்

முன்னுரை

“தமிழ்ச் சூழலில் ஆவணப்படுத்தலும் பேணிப்பாதுகாத்தலும்” எனும் தொனிப் பொருளில் இன்று நாம் சிந்திக்கும்போது 1950களில் அருட்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் இது விடயத்தில் எடுத்த அரிய முயற்சிகளைப் பற்றி அறிந்திருப்பது முக்கியமாகும். உலகத் தமிழ் அறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளாரின் பன்முகத் தன்மைகொண்ட தமிழ்ப் பணிகளுள் தமிழில் அச்சேறிய முதல் நூல்களை கண்டுபிடித்துத் தந்த பெரும் பணி பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

உ.வே.சாமிநாத ஐயர் தமிழகமெங்கும் சுற்றித் திரிந்து கண்டெடுத்த பல தமிழ் இலக்கிய ஏட்டுச் சுவடிகளை ஒப்புநோக்கியபின் திருத்திய பதிப்புக்களை வெளியிட்டு தமிழ் மொழிக்கு புத்துயிர் அளித்தார். அவருடைய முயற்சி இல்லையேல் அரிய பல பழந்தமிழ் நூல்கள் இன்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கமாட்டா. அதேபோன்றதொரு அரிய பணியைத்தான் தமிழ்த்துது தனிநாயகம் அடிகளாரும் மேற்கொண்டார். பதினாறாம் நூற்றாண்டிலும் அதன் பின்னரும் தமிழகத்தில் சமயப் பணியாற்ற வந்த மேனாட்டு கிறிஸ்தவ அறிஞர் சிலர் இயற்றிய நூல்கள் - தமிழில் அச்சேறிய முதல் நூல்கள் - மறைந்து கிடந்த சூழ்நிலையில் தனிநாயகம் அடிகளார் அவற்றைத் தேடும் முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டார். ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளுக்குச் சென்றபோதெல்லாம் அந்நாடுகளில் உள்ள நூலகங்களுக்குச் சென்று தமிழ் நூல்களை தேடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டார். அம்முயற்சியில் அவர் வெற்றி பெற்று மறைந்து கிடந்த பல நூல்களைத் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

தமிழ் மொழி இலக்கணக் கலை

‘முதல் ஐரோப்பியத் தமிழ் அறிஞர்’ என்று போற்றப்படத்தக்க என்றிக் என்றிக்கல் அடிகளார் தான் இரண்டு நூல்களை எழுதியதாக 1550ஆம் ஆண்டு குறிப்பிட்டுள்ளார். 1. தமிழ் மொழி இலக்கணக் கலை, 2. தமிழ் அகராதி என்பனவே அவை. இவையிரண்டும் அச்சேறாத நூல்கள். இவையே ஐரோப்பியர் ஒருவரால் தமிழ்த்துறையில் எழுதப்பெற்ற முதல் நூல்கள். இவற்றுள் அகராதி இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆனால் ‘தமிழ்மொழி இலக்கணக் கலை’ என்னும் நூலை தனிநாயகம் அடிகளார் லிஸ்பன் தேசிய நூலகத்தில் 1954ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடித்தார். கையெழுத்துப் படியில் 160 பக்க அளவில் போர்த்துகேய மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல் இது. இலத்தீன் மொழியிலக்கண அடிப்படையில் தமிழை ஆராய்ந்த என்றிக்கல் அடிகளார் அவ்வடிப்படையிலேயே தமிழ் இலக்கண நூலை யாத்துள்ள பாங்கினைத் தனிநாயகம் அடிகளார் காட்டுகின்றார்.

கார்த்தில்லா (Cartilha)

இது ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் மீட்புக்காக அறியவேண்டிய அனைத்தையும் சுருக்கமாகக் கூறும் நூல். 38 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் 1554ஆம் ஆண்டு போர்த்துக்கல் நாட்டின் லிஸ்பன் நகரில் அச்சிடப்பட்டது. முதன் முதலில் தமிழ் மொழியில் அச்சேறிய நூல் இதுவாகும். இந்நூல் தமிழ் எழுத்துக்களைக்கொண்டு அச்சிடப்பெறாமல் தமிழ்ச் சொற்கள் ஐரோப்பிய எழுத்துக்களில் பெயர்த்தெழுதப்பெற்றதாக, சொல்லுக்கு சொல் போர்த்துக்கேய மொழிபெயர்ப்புடன் வெளியாகியது. தனிநாயகம் அடிகளார் யுன் மாதம் 1954ஆம் ஆண்டில் லிஸ்பனுக்குச் சென்று இந்நூலைப் பார்வையிட்டு இதன் சிறப்பை எடுத்துரைத்தார்.

தம்பிரான் வணக்கம்

கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் வழிபாட்டின்போது பயன்படுத்தும் மந்திரங்களும், கத்தோலிக்க சமயப் போதனைகளின் சுருக்கமும் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. என்றிக் என்றிக்கஸ் அடிகளாரும் புனித இராயப்பரின் மனுவேல் அடிகளாரும் இணைந்து மொழிபெயர்த்த இந்நூல் 1578ஆம் ஆண்டு கேரளத்தில் உள்ள கொல்லம் என்னும் ஊரில் அச்சாகியது. இந்தியாவில் அச்சேறிய முதல் தமிழ் நூலாக நமக்குக் கிடைப்பது இதுதான். இதன் பிரதி ஒன்றே ஒன்றுதான் இப்போது கிடைக்கப்பெறுகிறது. இப்பிரதி அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் உள்ளது. அதன் ஒளிப்படப் பிரதிகளை அடிகளார் பெற்று அதுபற்றி ஆராய்ந்து தமிழ்ப் பண்பாடு (Tamil Culture) என்ற ஆங்கில இதழில் எழுதியபோதுதான் இந்நூல் பற்றிய செய்திகளை தமிழுலகம் அறிந்துகொண்டது.

கிரித்தியானி வணக்கம்

இது வினாவிடை முறையில் அமைந்த கிறிஸ்தவ மதப் போதனைகள் அடங்கிய நூலாகும். 120 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் 1579ஆம் ஆண்டு கொச்சியில் அச்சிடப்பட்டது. இந்நூலின் ஒரு பிரதி பிரான்ஸ் நாட்டில் உள்ள சொர்போன் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தது. பின் அது எப்படியோ அங்கிருந்து மறைந்துவிட்டது. அப்பிரதி சொர்போனில் இருந்தபோது எடுக்கப்பட்ட ஒளிப்படப் பிரதி தனிநாயகம் அடிகளார்க்குத் தூத்துக்குடி ஆயர் மேதகு ரோஜ் ஆண்டகையிடமிருந்து கிடைத்தது. இந்தப் பிரதியினை அடிகளார் அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டு ஹார்வர்ட் பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கடனாகக்கொடுக்க அவர்களும் அதன்பின் வேறு பலரும் அதை ஒளிப்படம் எடுத்து தங்கள் நூலகத்தில் இன்று பத்திரமாகப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கின்றனர். மறைந்துபோகும் ஆபத்தில் இருந்த இந்நூல் பாதுகாக்கப்படுவதற்குக் காரணம் தனிநாயகம் அடிகளாரின் முயற்சியாகும்.

அடியார் வரலாறு (Flos Sanctorum)

இது கத்தோலிக்க சமயத்தின் புனிதர்களுடைய வரலாறு பற்றிய நூலாகும். இந்நூல் 1586ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் உள்ள சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில் உள்ள புண்ணைக்காயலில் அச்சேற்றப்பட்டது. இதனால் தமிழ் மண்ணில் அச்சிடப்பட்ட முதல் தமிழ் நூல் என்ற பெருமை இந்நூலுக்கு உரியது. இது 669 பக்கங்களைக் கொண்ட பெரிய நூலாகும். வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்நூல் யாருடைய கண்ணுக்கும் அகப்படாமல் இருந்த சூழ்நிலையில் தனிநாயகம் அடிகளார் 1954ஆம்

ஆண்டு யுன் மாதத்தில் வத்திக்கான் நூலகத்தில் இந்நூல் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்து தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அறிஞர் பலர் பல ஆண்டுகளாகத் தேடிக்கொண்டிருந்த நூல் இது என்றும் இந்நூலைக் கண்டுபிடித்த முறையினையும், அதனால் தாம் அடைந்த அளவற்ற பெரும் மகிழ்ச்சியையும் 'ஒன்றே உலகம்' என்ற தன் நூலில் அடிகளார் விபரிக்கின்றார்.

முடிவுரை

மறைந்துகிடந்த இப்பழந்தமிழ் நூல்களை தனிநாயகம் அடிகளார் தேடிக் கண்டுபிடித்தார். அவர் இந்த முயற்சியில் ஈடுபடவில்லையென்றால் இவ்வரிய நூல்களை தமிழுலகம் இழந்திருக்கக்கூடும். முதன் முதலில் ஐரோப்பியர் ஒருவரால் தமிழ்த்துறையில் எழுதப்பெற்ற நூல், முதன் முதலில் தமிழ் மொழியில் அச்சேறிய நூல், முதன் முதலில் இந்தியாவில் அச்சேறிய தமிழ் நூல், முதன் முதலில் தமிழ் நாட்டில் அச்சேறிய தமிழ் நூல் போன்ற வரலாற்று முக்கியத்துவம் இந்நூல்களுக்கு உண்டு. பதினாறாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் நடை, அச்சுக்கலை, மேனாட்டு தமிழ் அறிஞர்களின் அரிய முயற்சிகள் போன்றவை பற்றிய பல உண்மைகளையும் தமிழுலகம் உணர அடிகளாரின் முயற்சி பேருதவியாக அமைந்தது.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கண வரலாறு

செல்வரஞ்சிதம் சிவசுப்ரமணியம்

01) முகவுரை

இலக்கியத்திற்கு வரலாறு இருப்பது போல இலக்கணத்திற்கும் வரலாறு இருக்கின்றது. தமிழ் இலக்கண வரலாறு தொடர்பாக சோழ இளவரசு இரா. இளங்குமரன் வேலுப்பிள்ளை போன்றவர்கள் எழுதியுள்ளனர். ஆனால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கண வரலாறு தொடர்பாக நூல்கள் எதுவும் வெளிவரவில்லை. கட்டுரைகள், ஆங்காங்கு வெளிவந்தன. இவ்வாய்வு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கண வரலாறு தொடர்பானதாக அமைகின்றது.

02) ஆய்வு நோக்கம்

இலக்கணப்புலமை சார்ந்த அறிஞர்கள் பலர் ஈழத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர். இலக்கியப் புலமையும் இலக்கணப்புலமையும் கொண்ட புலமையாளர்களும் வாழ்ந்துள்ளனர். அந்த ஆவணங்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. தமிழ்த்துறையில் சிரேஸ்ட விரிவுரையாளர் திரு. பொ. செங்கதிர்ச்செல்வன் தனது முதுமாணிப் பட்ட ஆய்விற்காக தமிழ் இலக்கணத்திற்கு இலங்கை அறிஞர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பு என்ற தலைப்பில் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். வேறுயாரும் இதனை முன்னெடுக்கவில்லை. இப்பின்னணியில் ஈழத்து இலக்கண வரலாறு எழுதப்பட வேண்டிய அவசியம் உணரப்படுகின்றது.

03) இலக்கண நூல்கள் எழுந்த பின்னணி

இலக்கணக்கல்வியின் அவசியம் உணரப்பட்டது. இலக்கணக் கல்வியை எளிமைப்படுத்த வேண்டும். அதனை இலகுநடையில் சொல்ல வேண்டும். இலக்கணத்தில் ஆய்வினை மேற்கொள்ள வேண்டும். என்ற சிந்தனை வலுப்பெற்றிருந்தது. இலக்கண நூல்களை பதிப்பித்தும் உரைகூறியும் வந்துள்ளனர்.

04) ஆய்விற்கான மூலங்கள்

01. ஆறுமுகநாவலர் - இலக்கணச் சுருக்கம், இலக்கண வினா விடை
02. சுன்னாகம் குமாரசாமிப்புலவர் - இலக்கண சஞ்சிகை 1879 என்ற நூலை வெளியிட்டார். வினைப்பகுபத விளக்கம் என்ற நூலை 1913 இல் எழுதி வெளியிட்டார்.
03. மு. சிதம்பரப்பிள்ளை தமிழ் வியாகரணம் என்ற நூலை 1886 இல் எழுதியுள்ளார். வசன அமைப்பில் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையைக் குறிப்பிடுகின்றார்.
04. சேர். பொன். இராமநாதன் - செந்தமிழ் இலக்கணம்
05. க. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை - நன்னூல் இலகுபோதம், நன்னூல் உதாரண விளக்கம், புதிய போத இலக்கணம்
06. சண்முகநாதையர். - 1933 பாட்டியல் வினாவிடையை எழுதினார்.
07. க. வீரகத்தி - மொழித்தேர்ச்சியும் இலக்கணமும் 1957, இலக்கண விளக்கம் 1968
08. க. சொக்கலிங்கம் - இலக்கணத்தெளிவு 1981 முதற்பதிப்பு 1989, இரண்டாம் பதிப்பு

09. சச்சிதானந்தம் - மஞ்சகாசினியம் இயங்குதமிழியல் (2001) தமிழ் யாப்பியலின் அடிப்படை என்ற நூலை ஆங்கில மொழியிலும் எழுதியுள்ளார். (2002)
10. பண்டிதர் நாகலிங்கம் - ஐந்து இலக்கணங்கள்
11. க. வேலுப்பிள்ளை - தமிழ் இலக்கண வரலாறு
12. அ. சண்முகதாஸ் - தமிழ் இலக்கண இயல்புகள்
13. எம். ஏ. நுஃமான் - அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம்
14. பொ. செங்கதிர்ச்செல்வன் - தமிழ் இலக்கணத்திற்கு இலங்கை அறிஞர்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பு (முதுமாணிப்பட்ட ஆய்வேடு)
15. சி. செல்வரஞ்சிதம் - ஐந்திலக்கண மரபு

05) ஆய்வின் அமைப்பு பின்வருமாறு அமையும்.

1. இலக்கண நூல்கள் எழுந்ததற்கான பின்னணி எடுத்துக் காட்டப்படும்.
2. ஈழத்தில் எழுந்த 'இலக்கண நூல்கள் வகைப்படுத்தப்படும்.
3. ஈழத்தில் எழுந்த இலக்கண நூல்களின் மதிப்பீடு அமையும்.
4. மொழியியல் சார்ந்த ஆய்வுகள் எடுத்துவிளக்கப்படும்.
5. பழைய இலக்கண நூல்களின் பேணுகை (பதிப்பு உரை)
6. அகராதி முயற்சிகள்

06) முடிவுரை

ஈழத்திற்கு என இலக்கணப் பாரம்பரியம் இருக்கின்றது. பழைய இலக்கணங்களைப் பேணுகின்ற மரபு இருந்து வந்துள்ளது. இலக்கண நூல்களை உருவாக்குவதிலும் இலக்கண ஆசிரியர்கள் ஆர்வம் கொண்டனர். ஈழத்தவர்களுக்கென தனியாக ஒரு இலக்கண வரலாறு இருக்கின்றது என்பது புலனாகின்றது.

கிழக்கிலங்கை கிறிஸ்தவ இதழ்கள் - தொண்டன், வெட்டாப்பு என்பன குறித்த சிறப்பு ஆய்வு

றுபி வலன்ர்னா பிரான்சிஸ்

அறிமுகம்:

இலங்கையில் தமிழில் இதழியலின் தோற்றம் பெரும்பாலும் மதம் சார்ந்திருந்தது. மதப் பரப்புதலுக்கான பிரதான ஊடகமாக கி.பி 19ம் நூற்றாண்டில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் பத்திரிகைகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். யாழ்ப்பாணத்தில் 1876 இல் வெளிவந்த சத்தியவேத பாதுகாலன் பத்திரிகையை இதற்கு உதாரணமாகக் கூற முடியும். தொடர்ந்து இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் தத்தம் மதப் பரப்புதலுக்காகப் பத்திரிகைகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். இந்துசாதனம், முஸ்லிம் நேசன் என்னும் பத்திரிகைகள் அத்தகையன.

இலங்கையில் வெளிவரும் இதழ்கள் குறித்த முழுமையான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கால கட்டத்தில் கிழக்கிலங்கையில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பில் வெளிவரும் கத்தோலிக்க இதழ்கள் குறித்த விபரங்களை வெளிக்கொணருவது முக்கியமானதாகும்.

நோக்கம்:

கிறிஸ்தவ இதழ்கள் குறித்த முழுமையான ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்படாத சூழலில் அவை குறித்த விபரங்களை வெளிக்கொணர்ந்து இவற்றை ஆவணப்படுத்தலுக்கு ஊக்குவிப்பதே இக் கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

கிறிஸ்தவம் என்னும்போது நோமன் கத்தோலிக்கம், கத்தோலிக்கமல்லாத ஏனைய கிறிஸ்தவ சபையினர் முதலான பல பிரிவினரையும் அப் பதம் குறிக்கும். கிழக்கிலங்கையில் இவர்களது இதழியல் பங்களிப்பு கணிசமானது. எனினும் ஆய்வு நோக்கமும் சுருக்கமும் கருதி கிழக்கிலங்கைக் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் மாதாந்த வெளியீடுகளாக வெளிவரும் தொண்டன், வெட்டாப்பு ஆகிய இரு இதழ்களே இங்கு நோக்கப்பட்டுள்ளன.

விடயம்:

இலங்கைக் கத்தோலிக்க திருச்சபையில் திருகோணமலை – மட்டக்களப்பு மறைமாவட்டமும் ஒன்றாக 1965 தொடக்கம் 2012 வரை இயங்கி வந்தது. (1893 தொடக்கம் 1964 வரை திருகோணமலை மறைமாவட்டத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழேயே மட்டக்களப்பு இயங்கி வந்தது. 2012 ஜூலை 03ம் திகதியின் பின்னர் திருகோணமலை மறைமாவட்டம் தனியாகவும் மட்டக்களப்பு மறைமாவட்டம் தனியாகவும் இயங்குகின்றன.) இக் குறித்த காலத்துள் மட்டக்களப்பு ஆயரகத்தை பிரதான முகவரியாகக் கொண்டு வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'தொண்டன்' என்னும் சஞ்சிகையும், 'வெட்டாப்பு' என்னும் பத்திரிகையுமே இங்கு கவனத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்விரு

இதழ்களும் கத்தோலிக்க சமய விடயங்களுக்கு அப்பால் கலை, இலக்கியம், வரலாறு, சமூகம் எனப் பல்துறை சார்ந்த விடயங்களைத் தம்மகத்தே உள்ளடக்கி வெளிவருகின்றன. எனினும் இவை அமைப்பிலும், பொருளிலும், நோக்கத்திலும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று சற்று வேறுபட்ட போக்கினையுடையனவாக உள்ளன. எனவே அவற்றை தனித்தனியாக நோக்குவதன் மூலம் அவ்வவற்றின் தனித்துவங்களை அடையாளப்படுத்த முடியும்.

தொண்டன்:

1969 தொடக்கம் இற்றைவரை இச் சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது. சமய நோக்கத்திற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச் சஞ்சிகை கால ஓட்டத்தில் கலை - இலக்கிய விடயங்களையும் உள்ளடக்கி மாதாந்தம் மட்டக்களப்பிலுள்ள சமூகத் தொடர்பு நிலைய வெளியீடாக (Social Communications Centre) வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இம் மறைமாவட்டத்தின் ஆயரால் சமூகத் தொடர்பு நிலையத்திற்கென நியமிக்கப்படும் இயக்குனர் (அவர் அருட்தந்தையாக இருப்பார்) இச் சஞ்சிகையின் பிரதான ஆசிரியராகப் பணியாற்றுவார். இதன் இணை ஆசிரியராக மிக நீண்ட காலமாக மலர்வேந்தன் பணியாற்றுகின்றார். சுமார் 30 பக்கங்களைக் கொண்டதாக இச் சஞ்சிகை அமைந்துள்ளது. பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக இச் சஞ்சிகை வெளிவருவது இதன் பெறுமதிக்குச் சான்றாகும்.

வெட்டாப்பு:

1992 தொடக்கம் இப்பத்திரிகை வெளிவருகின்றது. இம் மறைமாவட்டத்தின் மறைக்கல்வி நடுநிலைய வெளியீடாக (Catechetical Centre) மாதாந்தம் இது வெளிவருகின்றது. இம் மறைமாவட்டத்தின் ஆயரால் மறைக்கல்வி நடுநிலையத்திற்கென நியமிக்கப்படும் இயக்குனர் (இவர் அருட்தந்தையாக இருப்பார்) அதன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றுவார். கத்தோலிக்க சமய விடயங்கள் தொடர்பான விடயங்கள் இதில் பெருமளவு இடம் பிடித்திருந்தாலும் சமூகம் சார்ந்த விடயங்களும் சிறுவர் பகுதி, இளைஞர் பகுதி, முதியோர் பகுதி என ஒவ்வொரு நிலையினருக்குமான விசேட தனித்துவமான விடயங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளமை இப் பத்திரிகையின் சிறப்புக்களுள் ஒன்றாகும்.

மதிப்பீடு:

மட்டக்களப்பிலிருந்து வெளிவரும் இவ்விரு இதழ்களும் இன்றைய சூழலில் மிகப் பெறுமதி மிக்கனவாக விளங்குதலை அவதானிக்கலாம். மத எல்லைக்கு அப்பால் சமூகம், கலை, வரலாறு, அரசியல் முதலான பல விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதும், மத பேதமற்று சகலருக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளமையும் மிக முக்கியமான அம்சங்களாகும். இவ்விரு இதழ்களையும் ஆய்வு செய்து மதிப்பீட்டிற்கு உட்படுத்துவதன் மூலம் இவற்றின் பாங்களிப்பினை வெளிக் கொணர முடியும்.

நூலகவியல்

**இலங்கையின் உயர்கல்வித்துறையைச் சர்வதேச தரத்திற்கு உயர்த்துவதில்
நூலகத் தகவல் பரிமாற்ற சர்வதேச வலையமைப்பின் வகிபங்கு:
ஒரு புதிய எண்ணக்கரு தொடர்பான ஆய்வு**

**து.பிரதீபன்
மா. ரூபவதனன்**

குறிச் சொற்கள்: அறிவுப் பகிர்வு, நூலகத் தகவல் வலையமைப்பு, தரவுத் தளங்கள், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள், சர்வதேச தரவரிசைப்படுத்தல்.

இன்றைய உலகம் அறிவைத் தளமாகக் கொண்டே இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. மனித சமுதாயம் எதிர்நோக்கும் சகலவிதமான சவால்கள் மற்றும் தடைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், நிகழ்கால உலகளாவிய நெருக்கடி நிலைமைகளுக்கு வெற்றிகரமாக முகங்கொடுப்பதற்கும் மனிதனிடமுள்ள அறிவுப் பொக்கிஷம் அத்தியாவசிய சாதனமாக அமைகிறது. இத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அறிவை உருவாக்கி, விருத்திசெய்து, நிருவகித்து, பாதுகாத்துப் பரவலடையச் செய்து சமூகத்தின் அறிவு, ஆராய்ச்சித் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் சிறந்த பணியை உயர்கல்வி நிலையங்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. இப்பணியில் பெரும்பங்களிப்பினை வழங்குவன மேற்படி நிலையங்களின் நூலகங்களும் தகவல் மையங்களுமாகும். ஒரு நாட்டின் உயர்கல்வி என்பது நாட்டின் சகல துறைகளிலும் நேரடியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும், நாட்டின் எதிர்காலம் குறித்து எதிர்வுகூறும் முக்கிய துறையென்றவகையில், அத்துறையில் முதலீடு செய்து அறிவினூடே உலகை வென்றெடுத்து எழுச்சியிக்க நாட்டை உருவாக்கும் பாதையில் பயணிக்கும் இலங்கை போன்றதொரு நாடு, அத்துறையின் வெற்றிக்காக எடுத்துவைக்கும் ஒவ்வொரு நகர்வும் உன்னிப்பாக உற்றுநோக்கப்படவேண்டியதொன்றாகும். “குறைந்த செலவில் பயன்மிருந்ததும் தரம்வாய்ந்ததுமான கல்விமையம் ஆக்குவோம்” என்ற தூரநோக்கின் அடிப்படையில், இலங்கையின் உயர்கல்வி அமைச்சுப் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவும் இணைந்து, இலங்கையின் உயர்கல்வி முறைமையைத் தற்கால உலகத்திற்கு ஏற்றவாறு மிக விரிவான, அர்த்தமுள்ள நோக்குடன் மீளருக் கொடுப்பதற்குப் பயனுள்ள கருத்திட்டங்கள் பலவற்றை அமுல்படுத்தி வருகின்றன. அந்தவகையில் இலங்கையில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களைச் சர்வதேசமயப்படுத்துதல் தொடர்பான விசேட செயற்றிட்டத்தில் ஏழு பல்கலைக்கழகங்கள் (பேராதனை, கொழும்பு, மொறட்டுவ, யாழ்ப்பாணம், றுஹூணு, ஸ்ரீ ஜயவர்த்தனபுர மற்றும் களனி) தெரிவுசெய்யப்பட்டு செயற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இச் செயற்பாட்டில் நூலகத் தகவல் பரிமாற்ற வலையமைப்பு (Library Information Network) முறைமை தொடர்பாக முக்கிய கவனஞ்செலுத்தப்படவேண்டியுள்ளது.

கைத்தொழில் புரட்சி உலகளவில் பல்வேறு தளங்களிலும் உண்டுபண்ணிய மாற்றங்களை விட, தகவல்துறைப் புரட்சியானது பன்மடங்கு மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றது. உலக ஒழுங்கைத் தீர்மானிக்கின்ற மாபெரும் சக்தியாக, மூலாதாரமாக அது தன்னை நிலைநிறுத்திவிட்டது. சமகாலப் பேசுபொருளான அறிவுச் சமூகத்தின் ஆய்வுகளுக்கான அடித்தளமாக

விளங்குவதும், சர்வதேசஅளவில் உயர்கல்வித்துறையின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததுமான தகவல் தரவுத் தளங்களின் (Information Data Bases) பயன்பாட்டுத்தன்மையை, இலங்கையின் உயர்கல்வித்துறையின் சர்வதேசத் தரத்திற்கு உயர்த்தும் செயற்றிட்டத்தில் உள்ளீட்பதன் முக்கியத்துவத்தைப் புலப்படுத்தும் நோக்கில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

அறிவுச் சமூகத்தின் அதியுன்னத மையமான பல்கலைக்கழகங்களின் சர்வதேசத் தரவரிசைப்படுத்தல்களில், பல்கலைக்கழகங்களின் ஆராய்ச்சி வெளியீடுகள், குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய தரவுத் தளங்கள், சுட்டிகளில் இடம்பெற்றிருத்தலின் (Citation Indices & Citation Databases) இன்றியமையாமை மற்றும் தகவல் தரவு தளங்களுக்கான பெறுமதி என்பன முக்கிய இடம்பிடித்துள்ளன. அத்தகைய தரவரிசைப்படுத்தல்கள் பலவற்றைப் பகுப்பாய்வுக்குட்படுத்துவதனூடாகப் பெறப்படும் முடிவுகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் நிலையினை மதிப்பீடு செய்து, இலங்கையின் உயர்கல்வித்துறையினைச் சர்வதேசத் தரத்திற்கு உயர்த்துதல் தொடர்பான தற்போதய செயற்றிட்டத்தில் நூலகத் தகவல் பரிமாற்ற வலையமைப்புடான அறிவுப் பகிர்வின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதோடு, நாடுகளுக்கிடையில் கல்விசார் தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளும் செயற்பாட்டை இந்தியாவின் உயர்கல்விச் சூழலில் பயில்நிலையிலுள்ள info-net முறைமையுடன் இணைந்து மேற்கொள்வதன் சாதகத் தன்மையினையும் ஆராய்கின்றது. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடு என்பதனடிப்படையில் இலங்கையால் தனித்துநின்று முகம்கொடுத்துச் சர்வதேசத்தோடு போட்டிபோட்டு உயர்கல்வித்துறையைச் சர்வதேசமயப்படுத்துதல் திட்டத்தில் நூலக தகவல் வளங்களை, குறிப்பாக ஆராய்ச்சி மற்றும் அறிவியல்சார் தகவல் தரவு மூலங்களைத் தேசிய மற்றும் சர்வதேசத் தேவைகளை நிறைவு செய்யக்கூடிய வகையில் சர்வதேசத்துடன் பகிரும் செயற்பாடுகள் முடுக்கிவிடப்பட்டுள்ளனவா என்பதும் நோக்கப்படுகிறது.

அண்மைக்காலம்வரை இலங்கையின் எந்தவொரு பல்கலைக்கழகத்திலும் உள்ளக ஆய்வுத் தேவைக்கு மிகவும் அடிப்படையான ஆராய்ச்சி இணையத் தகவல் வளங்கள் இல்லாமையும் அவற்றினை உயர்கல்வித்துறையின் வளர்ச்சிக்கு பயன்படுத்தச் சிறந்த திட்டமிடல்கள் எவையும் மேற்கொள்ளப்படாமையும் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. இக்குறைபாடுகளை நிவர்த்திசெய்யப் புதிய எண்ணக்கருவை உள்வாங்குவதன்மூலம் ஒப்பீட்டளவில், மிகக் குறைந்த செலவில் தீர்வுகாண்பதற்கான சிபார்சுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் ஓர் வரலாற்றாய்வு

கணேசலிங்கம் ஜெயதீஸ்வரன்

அறிமுகம்

இலங்கையின் வடபகுதியில் அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாணப் பிரதேசமானது பண்டைக்காலம் முதல் பல்வேறு சிறப்புக்களைக் கொண்ட தனித்துவமான பிரதேசமாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. பண்டைய இலக்கியங்களில் நாகநாடு, நாகதீபம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இப்பிரதேசம் பிற்பட்ட காலங்களில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் என அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசமானது உள்நாட்டில் இடம்பெற்ற இனப் போராட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டாலும் போரின் பின் கிடைக்கும் ஓய்வு காலங்களை பாதுகாப்பானதாகக் கருதி உலக இயக்கத்திற்கேற்ப தன்னை தயார்ப்படுத்தி வந்தமை வரலாறு கண்ட உண்மையாகும். இன்று பல்வேறு மாற்றங்களை கண்டுவரும் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றை பின்னகத்திச் செல்லும்போது அதன் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளைக் அறிய முடியும். யாழ் குடாநாட்டு வரலாற்றிலும் சரி அதன் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளிலும் சரி இங்கு வாழ்ந்த மக்களது கல்வி, மற்றும் அறிவியல் துறைசார் திறமைகள் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளதுடன் அவர்களது தனித்துவமான பாரம்பரியங்களை அடையாளப்படுத்தவும் காரணமாக அமைந்துள்ளது. குடாநாட்டு மக்களது கல்வி மற்றும் அறிவியல் துறைசார் தகவல்கள் பாதுகாக்கப்படவும், பிற்பட்டகால சந்ததியினர் அறிவியல் ரீதியில் வளர்ச்சி பெறவும் அவர்கள் நிறுவியிருந்த நூல் நிலையங்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. அவ்வகையில் யாழ்நகரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள யாழ் பொதுசன நூல் நிலையம் குடாநாட்டு மக்களது வாழ்வின் எழுச்சியில் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த நூல்நிலையமாகத் திகழ்கின்றது.

குடாநாட்டு மக்கள் தமது அறிவியல் துறைசார் விடயங்களை பண்டைக் காலத்திலிருந்தே பாதுகாத்து வரும் பழக்கத்தை பின்பற்றியுள்ளதுடன் நூல்நிலையங்களை அமைத்து அறிவியல்துறை வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்பாற்றியுள்ளதையும் காணலாம். யாழ் மக்களது கல்வி, மற்றும் அறிவியல் பாரம்பரியங்கள் பண்டைக் காலங்களில் பனை ஓலைகளில் எழுதப்பட்டு ஏட்டுச் சுவடிகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மக்களது நூலகப்பாவனை கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்த யாழ்ப்பாணத்தரசர் காலத்திலேயே ஏற்பட்டிருந்ததைக் காணலாம். யாழ்ப்பாணத்தரசரின் பின் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஜரோப்பியர் காலத்தில் குறிப்பாக ஆங்கிலேயர் காலத்தில் மிஷனரி அமைப்பினர் தமது கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காக நூல் நிலையங்களை நிறுவியிருந்தனர். அக்காலத்தில் இந்துக்கள் தமது கல்வி நடவடிக்கைகளுக்காகவும் இந்துமத நூல்களை பாதுகாக்கும் வகையில் கல்விக்கூடங்கள், ஆலயங்கள் என்பவற்றில் நூல் நிலையங்களை நிறுவியிருந்தனர். இவ்வாறு பல கட்டங்களுடாக வளர்க்கப்பட்டு வந்த நூலகப் பாவனை நவீனகால யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் யாழ் பொதுசன நூல்நிலையம் எனும் மிகப்பெரும் நூல்நிலையமாக தோற்றம் பெற்றதைக் காணலாம்.

யாழ் பொதுசன நூல்நிலையம் தோற்றம் பெற்ற வரலாற்றை நோக்கும்போது 1933 ஆம் ஆண்டு அப்போதய நீதிமன்றக் காரியதரிசியாக விளங்கிய திரு.மு.க.செல்லப்பா அவர்களது அயராக உழைப்பின் மூலம் இலவச நூல்நிலையமாகத் தோற்றம்பெற்று 1934 ஆம் ஆண்டு முதல் யாழ்ப்பாணம் வைத்தியசாலை வீதியில் மின்சார நிலையத்திற்கு முன்பாக வாடகை அறை ஒன்றில் 844 நூல்களையும், 30 சஞ்சிகைகளையும் கொண்டு இயங்கி வந்தது. 1935 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்நூல் நிலையத்திற்கு நல்ல காலம் ஆரம்பமாவதைக் காணலாம். 1935 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் நகரசபை பொறுப்பேற்று நடத்தத் தொடங்கியதுடன் கச்சேரிவீதியில் வாடகை வீட்டிற்கு இடம்மாற்றப்பட்டு அங்கு சிறிது காலம் இயங்கிவந்தது. நூலக வளர்ச்சியின் முக்கிய கட்டமாக 1952 ஆம் ஆண்டு அதற்கென விசாலமான கட்டிடம் அமைக்கும் திட்டம் தோற்றம்பெற்று 1954 ஆம் ஆண்டு தற்போது இயங்கிவரும் இடத்தில் கட்டடத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. கட்டடப்பணிகள் நடைபெற்றுவந்த காலத்தில் குறிப்பாக 1958 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 'யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூல்நிலையம்' என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வந்தது. 1954 ஆம் ஆண்டு கட்டடப் பணிகள் நிறைவுபெறாத கட்டடத்தில் இருந்தபோது அப்போதய நகர பிதாவாக இருந்த அல்பிரட் துரையப்பா அவர்களால் கட்டடத்தின் கீழ்த்தளத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டு அன்றிலிருந்து இயங்கத் தொடங்கியது.

யாழ் மக்களது பொக்கிசமாக வளர்ந்து வந்த நூல்நிலையம் தன்வசம் வைத்திருந்த பல அரிய நூல்கள் மூலம் தென்கிழக்காசியாவில் அமைந்திருந்த நூலகங்களில் மிகச்சிறந்த நூலகம் என தனது பெயரைப் பதிவுசெய்து யாழ்குடாநாட்டை சர்வதேச அளவில் பிரபலப்படுத்தி வந்தது. யாழ் மக்களது அறிவியல் தேடலுக்கு களம் அமைத்து அவர்களது வளர்ச்சிக்கு பல பணிகளை ஆற்றிவந்த நூல்நிலையம் தமிழ் மக்களுடன் இரண்டறக் கலந்திருந்ததற்கு எடுத்துக்காட்டாக இலங்கையின் இனமுரண்பாட்டால் அழிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1981 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 1 ஆம் தேதி நடைபெற்ற தமிழர் மீதான இனவெறித் தாக்குதலின் போது தீவைத்து அழிக்கப்பட்டது. நூலகம் அழிக்கப்பட்டபோது அதன் வசம் இருந்த 97000 அரிய பல நூல்கள் அழிவடைந்தன. நூலகம் சாம்பலாகி கொடியவர் மனங்களையும் சாந்தப்படத்தியது. சிறிது காலம் பொலிவிழந்திருந்த நூலகத்தை மீண்டும் இயங்கவைக்கும் பணிகள் 1984 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் 2001 ஆம் ஆண்டில் அப்பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டு புதுப்பொலிவுடன் இன்று வரை இயங்கி வருவதைக் காணலாம்.

ஆய்வின் நோக்கம்

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் ஓர் வரலாற்றாய்வு எனும் தலைப்பின்கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வானது பல நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

1. யாழ்ப்பாணத் தமிழரது பண்பாட்டுக் கருவூலமாகத் திகழும் இந் நூல்நிலையத்தின் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்துவதை நோக்காகக் கொண்டுள்ளது
2. இந்நூல்நிலையத்தின் தற்போதய நிர்வாகக் கட்டமைப்புகள், மற்றும் அதன் வளங்கள் என்பவற்றை என்பவற்றை ஆய்வுசெய்தல்
3. யாழ் மக்களது வாழ்வியலில் பெற்றுள்ள செல்வாக்கு, மற்றும் அவர்களது அறிவியல் தேடலுக்கு ஆற்றிவரும் பங்களிப்பு என்பவற்றை நோக்காகக் கொண்டு இவ் ஆய்வுக்கட்டுரை அமைக்கப்படுகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்

எனது இவ்வாய்வுக் கட்டுரையானது நூல் நிலையம் தொடர்பாக அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்கள், சஞ்சிகைகள், நூல் நிலையம் தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட மலர்கள், பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திகள் மற்றும் ஆக்கங்கள், சேகரிக்கப்பட்ட புகைப்படங்கள், பிரதம நூலகர் வழங்கிய தகவல்கள், நூலக உத்தியோகத்தர்கள் வழங்கிய தகவல்கள் இணையத்தளத்திலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்கள் என்பவற்றை தரவுகளாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வின் கருதுகோள்

1. யாழ் மக்களது அறிவியல் பொக்கிசமாகத் திகழும் பொதுசன நூல்நிலையம் அவர்களது அறிவியல் துறைசார் விடயங்களை பாதுகாத்து வரும் கருவூலமாகத்திகழ்கின்றது.
2. யாழ்மக்களது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களின் பிரதிபலிப்பாக இந்நூல் நிலையம் விளங்கியுள்ளது.
3. குடாநாட்டு மக்களது கல்வி மற்றும் அறிவியல் துறை சார்ந்த வளர்ச்சியில் யாழ் பொதுசன நூல் நிலையத்தின் பங்களிப்பு மிக முக்கியம் வாய்ந்ததாகும்.

முடிவுரை

பண்டைக்காலம் முதல் அறிவியல் துறைசார் விடையங்களைப் பாதுகாத்து தனித்துவமான பிராந்தியமாக வளர்ந்து வந்த யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் அறிவியல் துறைசார் விடயங்களை அனைவரும் பெற்று வளர்ச்சியடையும் வகையில் நூல் நிலையங்களையும் அமைத்திருந்ததைக் காணலாம். அவற்றின் தொடர்ச்சியாக யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் 1933 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பொதுசன நூல்நிலையம் அமைக்கும் பணியை ஆரம்பித்திருந்தனர். அவர்களது அயராது உழைப்பின் மூலம் யாழ் பொதுசன நூல்நிலையம் அமைக்கப்பட்டு அதனது அதீத வளர்ச்சி மற்றும் சேவை என்பவற்றின் அடிப்படையில் தென்ஆசியாவிலே மிகச் சிறந்த நூல்நிலையங்களில் ஒன்றாகத் தனது பெயரை பதிவு செய்து கொண்டதுடன் குடாநாட்டு மக்களை பெருமை படுத்தியும் வந்தது. பெரும் புகழ் பெற்று விளங்கிய நூல்நிலையம் இலங்கையில் இடம் பெற்ற இனப்போராட்டத்தில் சிக்குண்டு 1981 ஆம் ஆண்டு முற்றாக அழிக்கப்பட்டாலும் மீண்டும் புனரமைக்கப்பட்டு தனது சேவையை தொடர்ந்து வழங்கி வருவதைக் காணலாம். இன்று யாழ்ப்பாண மக்களது கல்வி மற்றும் அறிவியல் துறைசார் வளர்ச்சிக்கு இந்நூல் நிலையம் ஆற்றிவரும் பங்களிப்பு மிக முக்கியம் வாய்ந்ததாகவே அனைவராலும் நோக்கப்படுகின்றது.

நூல்தேட்டம் : ஓர் மதிப்பீட்டு ஆய்வு

அனிதா கிருஸ்னசாமி
கல்பனா சந்திரசேகர்

இன்றைய தகவல் யுகத்தில், மனிதனுக்கான அடிப்படைத் தேவைகளுள் ஒன்றாகத் தகவலும் கருதப்படுகிறது. தகவல் பெருக்கம், மற்றும் தகவல் வெடிப்பின் காரணமாக பல்வேறு இடங்களில் சிதறிக் காணப்படும் தகவல் சாதனங்களிலிருந்து வாசகரொருவர் தமக்கு தேவையான தகவல் அனைத்தையும் தேடிப்பெற்றுக் கொள்வது கடினமானதாக உள்ளது. தகவல் தேடலுக்கான விரைவானதும், சுலபமானதுமான அணுகுமுறைகள், பல்வேறு அறிவுசார் துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதனவாக உள்ளன. வாசகரொருவரின் தேடலை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய பொருத்தமான தகவலை இலகுவாக அடையாளம் கண்டு, விரைவாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நூல்விபரப்பட்டியல்கள், சுட்டிகள் என்பன பெரிதும் உதவுகின்றன.

நூல்விபரப்பட்டியல் என்பது எழுதப்பட்ட மற்றும் வெளியிடப்பட்ட ஆவணங்களுடைய விபரங்கள் அடங்கிய பட்டியல்களை முறையான ஒழுங்கமைப்பில் தயாரிக்கும் செயற்பாடாகவே வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த வகையில், நூல்தேட்டம் எனும் வெளியீடானது, இலங்கையிலும் புலம்பெயர்நாடுகளிலும் வெளியிடப்பட்ட ஈழத்து தமிழ் ஆவணங்களின் விபரங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு நூல்விபரப்பட்டியலாகத் திகழ்கிறது. இதன் முதலாவது தொகுதி 2002ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இதுவரையில், எட்டு தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் 1000 நூல்களின் விபரங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறை சார்ந்த கற்கைநெறிகளுக்கு ஓர் உசாத்துணை சாதனமாக முன்மொழியப்பட்டுள்ள இந்நூல்விபரப்பட்டியல் தொடர்பான மதிப்பீடாக இவ்வாய்வு அமைகிறது.

உசாத்துணை சாதனமொன்றின் மதிப்பீட்டு பிரமாணங்களாக விளங்கும் அதிகாரவுடைமை (authoritative), நோக்கம் (purpose), வியாபகத்தன்மை (coverage), நம்பகத்தன்மை (reliability), உடனடித் தகவல் வழங்கல் (up-to-date information) என்பவற்றின் அடிப்படையில் இந் நூல் விபரப்பட்டியலானது மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நூல்தேட்டம் எனும் இந்நூல்விபரப்பட்டியலானது ஒரு தனிமனித முயற்சியாகவே இன்றுவரை தொடர்கிறது. இப்பணியில் கடந்த பல வருடங்களாக தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ள திரு. என்.செல்வராஜா அவர்கள் நூலகவியல் துறையில் நிறைந்த அனுபவமிக்கவர் என்பதோடு, வெளியீட்டுத்துறையிலும் நன்கு அறிமுகமானவர். அயோத்தி நூலக சேவைகள் எனும் நிறுவனத்தை ஸ்தாபித்து, அந்நிறுவனத்தினூடாக நூலகவியல் துறைசார்ந்த நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறார். இந்நூல்விபரப்பட்டியலும், இந்நிறுவனத்தினால் இலங்கையின் வெளியீட்டுத்துறையில் தமிழ் நூல்களுக்கான வெளியீட்டு நிறுவனங்களுள் முக்கிய இடத்தை பெற்றுள்ள குமரன் புத்தக இல்லம் எனும் வெளியீட்டாளரினது ஆதரவுடன் வெளியிடப்படுகிறது. எனவே, அதிகாரபூர்வமான ஒரு உசாத்துணை சாதனமாக இது ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியதே.

எனினும், திரு.என்.செல்வராஜா அவர்களினால் முன்னெடுக்கப்பட்டுவரும் இப்பணி, மேலும் பன்னெடுங்காலத்திற்கு தொடருவதற்கான காத்திரமான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

அடுத்து இந்நூல்விபரப்பட்டியலினுடைய முக்கிய நோக்கம் ஈழத்து தமிழ் பண்பாடு, கலாச்சாரம், பொருளாதாரம், சமயம், சமூகம், வரலாறு, மற்றும் ஏனைய துறைசார்ந்த வெளியீடுகளை ஆவணப்படுத்துவதும், அவை தொடர்பான தேடலை மேற்கொள்பவர்களுக்கு உசாத்துணை சாதனமாக விளங்குவதுமாகுமென இதன் ஆசிரியரினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இதற்கு மேலதிகமாக, பிரதேச ரீதியாக குறித்த இனம் சார்ந்த, மொழி சார்ந்த வெளியீடுகளை ஆவணப்படுத்தும் பாரிய முயற்சியாகவும், இச்சமூகம் சார்ந்த வரலாற்று பதிவுகளை அடுத்த தலைமுறைக்கு கையளிக்கும் செயற்பாடாகவுமே நோக்கப்பட வேண்டியதாகும். நிறுவன ரீதியான நிதியுதவிகள், ஆதரவுகள் எதுவுமின்றி, தனிமனித முயற்சியால் வெளிக்கொணரப்படும் இந்நூல்விபரப்பட்டியலானது, உரிய வாசகர்களை சரியான முறையில் சென்றடையவில்லை என்பது ஒரு குறைபாடாகவே காணப்படுகிறது.

இந்நூல்விபரப்பட்டியலில், அதிகளவில் தனிநூல்களே (monographs) இடம்பெற்றுள்ளன. இவைதவிர, தனிநூலாக கருதப்படக்கூடிய சிறப்புமலர்களும், சில கல்வெட்டுக்களும், ஞாபகார்த்த மலர்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், சஞ்சிகைகள், துண்டுப்பிரசுரங்கள், வரைபடங்கள், கையெழுத்துப்பிரதிகள், ஒலி - ஒளிப்பதிவு நாடாக்கள், இறுவட்டுக்கள் என்பன சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. விடயரீதியாக நோக்குகையில், சகல துறைசார்ந்த ஆவணங்களும் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. நூலியல் பதிவை பொறுத்தவரையில், அடிப்படை நூலியல் விபரங்களும், நூல் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பும் தெளிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன. நூலியல் பதிவுகளின் ஒழுங்கமைப்பில் சர்வதேச நூற்பட்டியலாக்க விதிமுறைகள் முறையாக பின்பற்றப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கமுடிகிறது. ஒரு நூலகவியலாளரினால் தொகுக்கப்பட்ட நூல்விபரப்பட்டியல் என்பதை இது அடையாளம் காட்டுகிறது. மேலும், ஒவ்வொரு ஆவணமும் முழுமையாக ஆராயப்பட்டே பதிவிற்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளதை, துல்லியமான பாரபட்சமற்ற தகவல்களை கொண்ட நூலியல் பதிவுகள் உணர்த்துகின்றன. கிடைக்கப்பெற்ற ஆவணங்களின் அடிப்படையிலேயே பதிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமையினால், காலஒழுங்கு மற்றும் நூல்களுக்கான தரக்கட்டுப்பாடு என்பன வரையறுக்கப்படவில்லை.

தனிமனித முயற்சியின் வெளிப்பாடாக விளங்கும் இந்நூல்விபரப்பட்டியல், ஈழத்தமிழருக்கான ஒரு தேசிய நூல்விபரப்பட்டியலின் தேவையை உணர்த்தி நிற்கின்றது. எதிர்காலத்தில், இம்முயற்சியானது நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டதாக மாற்றம்பெற்று, நூலுருவிடான, மற்றும் நூலுருவற்ற தகவல் சாதனங்களின் விபரங்களையும் உள்ளடக்கும்போது இது சாத்தியமாகலாம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திலுள்ள கிரந்த வரிவடிவத்திலுள்ள வடமொழி நூல்களை (குறிப்பாக இந்துசமய நூல்களை) ஆவணப்படுத்தல்

லதா உமாசங்கர்

கிரந்த வரிவடிவம் அல்லது கிரந்த லிபி தமிழகத்தில் கி.பி 7ம் நூற்றாண்டளவில் பல்லவர் ஆட்சியோடு தோற்றம் பெற்றது. இதற்கு முக்கிய காரணம் பக்தி இயக்கத்தைத் தொடர்ந்து தமிழக ஆய்வர்கள் ஆயமரபில் அமைக்கப்பட்டதோடு பிராமணர்கள் கிரியை செய்யும் முறையும் ஆரம்பித்தமையேயாகும். அத்துடன் வடமொழியும் வடமொழி இலக்கியச் செல்வாக்கும் தமிழத்தில் இருந்த மொழியோடும் இலக்கியத்தோடும் கலந்து கொண்டன வடமொழியை எழுதுவதற்கு தமிழில் எழுத்துக்கள் இல்லாத காரணத்தால் கிரந்தம் என்ற புதிய வரிவடிவம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதனால் வடமொழிச் சொற்கள் இலக்கியங்களில் மட்டுமன்றி கல்வெட்டுக்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. கிரந்த எழுத்துக்களில் பெரும்பாலானவை தமிழ் எழுத்துக்களோடு ஒற்றுமை கொண்டிருந்தாலும் அவற்றில் சிறிய வேறுபாடு காணப்பட்டமையால் கிரந்த வரிவடிவத்தின் பயன்பாடு குறுகிய காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றது. இதனால் காலப் போக்கில் இந்துமதம் சார்ந்த வடமொழி நூல்களை தமிழில் எழுதுவதற்கு கிரந்த எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமையே இவை தனி நூல்களாக வெளிவருவதற்குக் காரணமாகும். கிரந்த வரிவடிவமானது பல்லவர் காலத்தில் தோற்றம் பெற்றதால் இது பல்லவர் கிரந்தம் எனவும் அறிய முடிகின்றது. இன்றுவரை இவ்வெழுத்துமுறை வழக்கிலுள்ள போதும் அம்முறை அருகிவருவதைக் காணலாம் ஏனெனில் சமஸ்கிருதம் தேவநாகரி என்னும் வரிவடிவத்தை சிறப்பாகக் கொண்டுள்ளதும் சைவசமயக் குருமார்கள் கூடுதலாக அதைப்பயன்படுத்தும் காரணமாகலாம்.

கிரந்த வரிவடிவிலமைந்த சமஸ்கிருத நூல்கள் பலவற்றையும் தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் வாழ்ந்த அறிஞர்கள் பலரும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் தமிழ் சமஸ்கிருதம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் மிக்கவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுள் இலங்கையர்களான சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், சங்கர பண்டிதர், காசிவாசி செந்திநாதையர் வட்டுக்கோட்டை அம்பலவாண நாவலர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவார்கள். அவர்கள் சமஸ்கிருத நூல்களை கிரந்த லிபியில் எழுதினார்கள். அது மட்டுமன்றி கிரந்த வரிவடிவத்திலுள்ள நூல்களை தமிழிலும், தமிழ் நூல்களை கிரந்த வரிவடிவத்திலும் எழுதினார்கள். மேலும் கிரந்த வரிவடிவத்தில் உள்ள நூல்களுக்கு விளக்கவுரைகளையும், குறிப்புரைகளையும் தமிழில் கொடுத்துள்ளதை இந்நூல்களில் அவதானிக்கலாம். பெரும்பாலும் இந்நூல்கள் இந்துத்தத்துவம் இந்துசமயம் சார்ந்த நூல்களாக உள்ளதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் கிரந்த லிபி பயன்படுத்தப்பட்ட ஏறத்தாள நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் உள்ளன. அவற்றில் சைவசித்தாந்தம், இந்துசமயக் கிரியைகள் சார்ந்த நூல்கள் அதிகம் உள்ளன இந்நூல்களில் பல தனியே கிரந்த லிபியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஏனையவை தமிழும் கிரந்த லிபியும் கலந்து ஆக்கப்பட்டனவாகவும் உள்ளன. இவற்றைவிட சில நூல்கள் முழுவதும்

கிரந்த லிபியில் அமைந்துள்ள போதும் அவற்றின் தலைப்பு முன்னுரை போன்றவை தமிழிலும் எழுதப்பட்டுள்ளதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

யாழ். பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் உள்ள நூல்களின் விபரங்கள் அனைத்தும் கணனி மயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனினும் கிரந்த லிபியில் உள்ள நூல்கள் கணனியில் பதிவேற்றம் செய்யப்படவில்லை அந்நூல்களை வாசித்து அதிலுள்ள நூல்விபரங்களைப் பெறுவதில் தேர்ச்சியுள்ளவர்கள் இல்லாமையே எதிர்நோக்கிய முக்கிய பிரச்சனையாகும். இதனால் இந்நூல்கள் பற்றிய தகவல்கள் எவருக்குமே தெரியவராமல் பயன்படுத்தப்படாமலேயே கால ஓட்டத்தில் மறைந்து போய்விடும் என்ற அச்சமே மேலோங்கி இருக்கின்றது. இந்நூல்கள் மிகவும் பழமையானவையாகவும். தகுந்த பராமரிப்பு இல்லையேல் அழிந்துவிடக் கூடியவையாகவும் உள்ளன. இந்நூல்கள் பெரும்பாலும் இந்துசமயம் சார்பாக உள்ளன. இதன் மூலம் தமிழர் பண்பாடு, கலாச்சாரம், இந்துசமயம் மற்றும் வரலாறு சார்ந்து பல அறியப்படாமல் இருக்கும் விடயங்களை அறிய முடியும். இது எமது தமிழர் வரலாற்றுக்கு அதன் சிறப்பிற்கு மேலும் உரமூட்டும் என்பது திண்ணம். அத்துடன் இந்து நாகரிகத்தை ஒரு பாடமாகக் கொண்டிருக்கும் இப்பல்கலைக்கழகத்திற்கு இது அவசியமானதொன்றாகும். மேலும் இப்பல்கலைக்கழகம் தொடங்கியபோது தமிழிற்கும் இந்து நாகரிகத்திற்கும் உரிய முக்கியமான நிறுவனமாக பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. அந்த வகையிலும் இந்நூல்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது முக்கியமாகும். எனவே கிரந்த லிபி அறிவுடையோர் அருகி வரும் இக்காலத்தில் முதற்கட்டமாக அந்நூல்களில் அடங்கியுள்ள அம்சங்களை சுருக்கமாக எழுதி ஓர் சுருக்க நூல்விபரப்பட்டியலை (Annotated bibliography) வெளியிடுவது ஓர் பொருத்தமான செயல்வடிவமும் காலத்தின் தேவையுமாகும். மேலும் இந்நூல்களை அவற்றின் முக்கியத்தும் மற்றும் பயன் உணர்ந்த துறைசார்ந்த வல்லுனர்கள் உதவ முன்வருவார்களேயானால் நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளைப் பயன்படுத்தி இலத்திரனியல் புத்தகங்களாக மாற்றினால் அது மேலும் சிறப்பானதும் வரவேற்கத்தக்கதுமாகும்.

இலங்கையின் பொது நூலக முறைமை

மைதிலி விசாகரூபன்

நூலகவலை அறிந்து கொள்வது என்பது மனிதர் ஒவ்வொருவரதும் உரிமை ஆகும். தற்போது தகவலைப் பெறுவதற்குப் பல்வேறு வழிமுறைகள் உள்ளன, எனினும் இது தொடர்பில் நூலகங்களே கணிசமான முக்கியத்துவத்தினைப் பெறுகின்றன. நூலகங்கள் பொதுவாக மூன்று வகைப்படும். பொது நூலகங்கள், கல்வி நிறுவன நூலகங்கள், சிறப்பு நூலகங்கள் என இவை அமைகின்றன. இவற்றுள் தகவல் அபிவிருத்திக்குரிய உயிரோட்டமுள்ள அமைப்புக்களாகப் பொது நூலகங்கள் வரையறை செய்யப்படுகின்றன. அறிவைப் பெறுவதற்கான உள்ளூர் நுழைவாயில்களாகப் பொது நூலகங்களை நாம் இனங்காட்டலாம், எனினும் இந்நாட்டில் சீரான தகவல் சேவையை வழங்குவதில் இவை பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் சவால்களையும் எதிர்நோக்குகின்றன.

இப்பிரச்சினைகளை ஆய்வுசெய்வதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும். இலங்கையினுடைய பொது நூலகங்கள் சார்ந்து வெளிவந்த நூல்கள், பருவ இதழ், மின்பருவ இதழ்க் கட்டுரைகள் மற்றும் சட்ட வரைபுகள் முதலான பல்வேறு ஆவணங்களிலிருந்தும் பெறப்பட்ட தகவல்கள் இவ் ஆய்வுக்கான அடிப்படைத் தரவுகளாக உள்ளன. விளக்கவியல் ஆய்வு முறை, வரலாற்று ஆய்வு முறை, மதிப்பீட்டாய்வு முறை போன்ற ஆய்வு முறையியல்களின் அடிப்படையில் இவ் ஆய்வு முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. பொது நூலகங்கள் பற்றிய அடிப்படைக் கோட்பாடு, இலங்கையில் அதன் நடைமுறை, பொது நூலகங்களை நிர்வகிக்கும் உள்ளூராட்சி அமைப்புக்களின் தற்போதைய நிலை இதனால் பொதுநூலக சேவையில் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் மற்றும் தீர்வுகள் என்ற அடிப்படையில் இவ் ஆய்வு அமைந்து காணப்படும்.

பண்பாடு

கலை பண்பாடு நினைவுகளும் ஆவணப்படுத்தலும்

எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம்

கலை பண்பாடு நினைவுகளும் ஆவணப்படுத்தலும் என்னும் விடயப்பரப்பில் தமிழ் மக்களுடைய கலைகள் பண்பாடு பற்றிய மூல வேர்களையும் அவற்றின் சிறப்பம்சங்களையும் ஆராய்ந்து அதனை ஆவணப்படுத்ததலின் முக்கியத்துவத்தை விளக்க வேண்டியதாக உள்ளது.

பாரம்பரியக் கலைகளான பறை மேளக்கூத்து, கூத்து (வடமோடி, தென்மோடி, விலாசம்), வசந்தன் கூத்து, குரவைக்கூத்து, மகுடக்கூத்து, காமன் கூத்து, துணங்கைக்கூத்து, கொம்பு முறிப்பு, கரகம், காவடி, கும்மி, கோலாட்டம் போன்றவை பற்றியும், பண்பாடு பற்றியதாக : சேரநாட்டுப் பண்பாடு, இந்து சமயப் பண்பாடு, சமய சமரசப் பண்பாடு, சாதிப்பண்பாடு, தொழிற்பண்பாடு, ஒழுக்கமுறைப் பண்பாடு, நாட்டுப்பாடல் பண்பாடு, வடசேரிப்பண்பாடு, சமூக பொருளாதாரப் பண்பாடு, சட்டதிட்டப் பண்பாடு, கலை கலாசாரப் பண்பாடு, மொழி இலக்கியப் பண்பாடு, தமிழகத் தொடர்பு, இஸ்லாமியர், சிங்களவர், போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் முதலானோருடன் உள்ள தொடர்புகளால் பண்பாட்டு ரீதியில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் பற்றியெல்லாம் ஆய்வுதலின் போது விரிவாக நோக்க வேண்டும்.

கலைகளிலே முதலாவதாகக் கூத்தினை எடுத்துக்கொண்டால் அது எமது மிகப் பழமையான மரபுக்கலையாக உள்ளது. வடமோடக்கூத்து, தென்மோடக்கூத்து, விலாசம் என மூன்று வகையான கூத்துக்கள் உள்ளன. விலாசம் முற்றாக அருகிப் போய்விட்டது. ஏனைய வடமோடி, தென்மோடி இரண்டும் இன்றும் கிராமிய மக்களால் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இக்கூத்து இரண்டிற்கும் இடையில் ஆட்டம், பாட்டு, தாளம், ஒப்பனை, உடை ஆகியவற்றில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவை விரிவாகக் கட்டுரையில் எடுத்துக் காட்டப்படும்.

அடுத்ததாக பறைமேளக்கூத்தினை நோக்குமிடத்து இதுவும் தமிழர் கலைகளில் பாரம்பரியமானது. இதனை அண்மைக்காலம் வரை ஒரு சாகியத்தாரே ஆடி வந்துள்ளனர். இன்று அவர்களும் இதனைக் கைவிட்டுள்ளதால் கட்டாயம் ஆவணப்படுத்த வேண்டிய தேவையுள்ளது.

ஏனைய வசந்தன் கூத்து, மகுடக்கூத்து என்பன தனித்துவமான பல சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டவை. இன்று மகுடக்கூத்து முற்றாக அருகிப்போய்விட்டது. வசந்தன் கூத்து ஆங்காங்கே சமய நிகழ்வுகளிலும், பாடசாலை விழாக்களிலும் இடம்பெறுகின்றன. அடுத்துக் குரவைக்கூத்துப் பற்றி பார்க்கையில் பழந்தமிழர் வாழ்வில் இது கூத்தாக நிகழ்த்தப்பட்டது. இன்று ஆட்டம் ஒழிந்து இன்னொலி மாத்திரம் எஞ்சியுள்ளது. சாமத்திய வீடுகளிலும், கோயில் திருவிழாக்களின் போதும் குரவையொலிக்கப்படுகின்றது. இன்னுமொரு கலையான துணங்கைக்கூத்து முற்றாக இல்லாமல் போய்விட்டது. அடுத்ததாக மலையகத் தமிழ் மக்களுடைய வாழ்வில் இடம்பெறும் காமன் கூத்து, பொன்னர் சங்கர் ஆட்டம் இன்றும் அவர்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றது.

இன்னுமொரு பாரம்பரியக் கலையான கொம்பு முறிப்பு அருகிப்போகின்றது. மிகச் சிறப்புக்கள் கொண்டது கொம்பு விளையாட்டு, வடசேரி, தென்சேரி என இரு பிரிவாகப்பிரிந்து பாடல்களுடன் சேர்த்து இக்கலையாடலைச் செய்வர். மற்றும் கரகம், காவடி, கும்மி போன்ற கலைகள் பாடசாலை மாணவர்களது விழாக்களில் இடம்பெற்றுவருகின்றன.

இனி பண்பாடு பற்றி நோக்குமிடத்து தமிழர்தம் பண்பாடு அதி சிறப்புமிக்கதாக விளங்குகின்றது. பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தை நன்கு விளங்கிக்கொள்வதற்கு சேர நாட்டுப் பண்பாடு, இந்துசமயப் பண்பாடு, சமய சமரசம், சாதி, தொழில், ஒழுக்கமுறை, நாட்டுப்பாடல், வடசேரி, சமூக பொருளாதாரம், சட்டதிட்டம், கலை கலாசாரம், மொழி இலக்கியப் பண்பாடுகள் பற்றி விரிவாகப் பார்க்க வேண்டும். அத்தோடு தமிழ் நாட்டுத் தொடர்பு, இஸ்லாமியர், சிங்களவர், போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயரின் தொடர்புகளால் பண்பாட்டு ரீதியாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியெல்லாம் பார்க்க வேண்டும்.

பிறப்புத் தொடக்கம் மரணம் வரை தனித்துவமான பண்பாட்டுப்பாரம்பரியம் உள்ளது. மருங்கைச் செலவு, காதுகுத்து, மொட்டைவழித்தல், பல்லுக்கொழுக்கட்டை சொரிதல், சாமத்தியம், திருமணம் எனப் பல பண்பாட்டுப்பாரம்பரியச் சடங்குகள் இடம்பெறும். மரணம் சம்பவிக்கும் போது கூரைமுடி, வெள்ளை கட்டுதல், கால் கழுவுதல், வாய்க்கரிசி போடல், பாடை கட்டுதல், அடக்கம் செய்தல், கொள்ளிக்குடம் உடைத்தல், மாத்துக் கொடுத்தல், கல்லை வைத்தல், எட்டுச் செலவு, வைகுந்த அம்மாணைப் படித்தல், வாழி பாடுதல், திதி, ஆண்டுத் திவசம், மாளயம் என பல சம்பிரதாயப் பண்பாடு தமிழ் மக்களால் பின்பற்றப்படுகின்றது.

இன்னும் நம் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பல அருகிப்போகின்றன. கண்ணாறு, நாவுறு, காத்தணம், முறுக்கு நூல் போடுதல் ஆகியனவும் தற்பொழுது நடைமுறையில் இல்லை. சடங்குகள் என நோக்கும் போது சர்க்கரையமுது, தண்ணீர் சோற்றுப்பள்ளயம், வயிரவர்மடை ஆகியன வீடுகளிலே இடம்பெறுகின்றன. இவை சம்பந்தமான நடைமுறைகள் கட்டாயம் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியவையாகும்.

இவை தவிர இன்னும் சில பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்கள் கட்டுரையில் ஆராயப்படவேண்டும். அவற்றுள் மந்திரம், மாந்திரிகம், மனையடி சாஸ்திரம், வசியம் முதலானவையும் எண்ணெய்ச் சிந்து, காவடிச் சிந்து, அம்மன் காவியம், குளுத்திப் பாடல்கள், கிராமியக் கவிகள் சகலதும் கட்டாயம் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியவையாகும். இவை பற்றியெல்லாம் ஆய்வில் தெரிவுபடுத்தப்படவுள்ளன.

மருமக்க(ள்) தாயமும் தாய்வழி முதுசொமும்

வெல்லவூர்க் கோபால்

(சீ.கோபாலசிங்கம்)

நூய்வழி மரபானது (Matrilineal System) பழமையான சமூகங்களின் நீண்டகால பண்பாட்டினை அடியொற்றிவந்த பேணுகையாகும். இத்தாய்வழி மரபின் சிறப்பியல்பாக அமைவதே இந்திய நாட்டில் சேரநாடு என அறியப்பட்ட கேரளத்தின் மருமக்க(ள்) தாயமும் ஈழத்தே பண்டைய மட்டக்களப்புத் தேசம் மற்றும் புத்தளப் பிரதேசம் என்பவற்றின் தாய்வழி முதுசொமும் ஆகும். இதில் மருமக்கள் தாயம் என்பது மருமக்கள்வழி சொத்துரிமை எனப் பொருள்படும். அதேபோல் தாய்வழி முதுசொம் என்பது தாய்வழிப் பழமையான சொத்துரிமை எனப் பொருள்படும். இவை இரண்டுமே ஒரே அர்த்தப்பாட்டினைக் கொண்டவையாகும். இங்கு காணப்பட்ட முக்குவ தேசவழமைச் சட்டம் முழுக்க முழுக்க சேரத்தின் மருமக்கள் தாயத்தையே அடியொற்றியதாகும்.

மருமக்கள் தாயம் தொடர்பான ஆய்வுகளின்படி கேரளத்தில் இவ்வழக்காறுகள் விவசாயப் பெருங்குடியினரான நாயர் சமூகத்தில் பெருமாள்களின் ஆட்சிக் காலமான கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டில் நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டதாகவும் அவர்களது ஆட்சி முடிவுற்ற கி.பி 12ம் நூற்றாண்டின் பின்னர் கேரளத்தின் எல்லாச் சமூகமட்டத்திலும் இது விரிவுபட்டிருந்ததாகவும் தெரியவருகின்றது. இச்சட்டத்தின் நிலைநிறுத்தலானது 1933ல் சென்னை சட்ட நிர்ணய சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட மருமக்கள்தாய சட்ட மூலத்தின்படி (Marumakka thayam Act- 1933) உரித்துடைய அனைவருக்கும் தாய்வழிச் சொத்துக்கள் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கமைய காலாவதியானது.

மட்டக்களப்பு மற்றும் புத்தளப் பிரதேசங்களில் மரபுவழியாக விவசாயத்தை மேற்கொண்டிருந்த நிலவுடமைச் சமூகமான முற்குக சமூகத்தின் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட இச்சட்ட நடைமுறைகள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் கி.பி 19 ஆம் நூற்றாண்டுவரை நடைமுறையிலிருந்தாலும் இதன் முழுமையான செயல்பாடுகள் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் பிற்பகுதிமுதலே படிப்படியாக வலுவிழந்து வந்துள்ளமை ஆய்வுகளில் புலனாகின்றது. எனினும் மட்டக்களப்பு உயர்நீதி மன்றத்தில் 07.02.1916ல் தொடரப்பட்ட 4260ம் இலக்க காணி வழக்கில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பானது முக்குவ தேசவழமைச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்படும் தாய்வழி முதுசொம் சார்ந்தே அமைந்திருந்தது என்பதால் கி.பி 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை இதன் சிறப்பியல்புகள் முற்றாக அழிந்துவிடவில்லை என்பதனை உறுதிசெய்துகொள்ளலாம்.

சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகள் நடைமுறையிலிருந்ததாகக் கருதப்படும் தாய்வழி மரபான இச்சமூக வழக்காறுகள் விரிவாக ஆய்வுப்படுத்தப்படும் ஒப்புநோக்கப்படும் ஆவணப்படுத்தப்படுதல் மிகமிக முக்கியமானதாகும்.

கிறிஸ்தவத்தின் வருகை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்திய பன்முகத் தாக்கம்

மேரி வினிஃபிர்டா சந்திரசேகர்

ஐரோப்பியர்கள் வர்த்தக நோக்கம் கருதி இலங்கைக்கு வருகைத் தந்தாலும், இவர்களின் வருகையினால் கிறிஸ்தவம் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே பரவியதுடன், மக்களின் வாழ்வில் பன்முகத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியது. இவர்களின் வருகை சமூக, சமய, பண்பாட்டு, பொருளாதார, கல்வி, இலக்கியத் துறைகளில் பாரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் தமது ஆளுகையை இலங்கையில் உறுதியுடன் நிலைநாட்டிக்கொள்வதற்கென பல்வேறு வழிமுறைகளைக் கையாண்டனர். அவற்றுள் மிகவும் தாக்கம் செலுத்திய விடயம் அவர்கள் மேற்கொண்ட மறையை பரப்பும் நடவடிக்கைகள் எனலாம். இவர்கள் மறைப்பரம்பலுக்கென பல்வேறு ஊடகங்களையும் கையாண்டு வெற்றிக்கண்டார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐரோப்பியரின் வருகைக்கு முன்னர் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வுப் பின்னணி பன்முகப் பார்வையில் நோக்கப்பட்டு ஐரோப்பியரின் வருகைக்கு பின்னரான மாற்றங்கள் இவ் ஆய்வில் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் தெளிவுப்படுத்தப்படும். இங்கு போர்த்துக்கேயரின் வருகை வியாபார நோக்கம் கருதியதாக இருப்பினும் இவர்களின் வருகையின் பின்னர் கத்தோலிக்க மறை தமிழ் மக்களிடையே பரப்பப்பட்டது.

போர்த்துக்கேயரை எதிர்த்து அவர்களுக்கு போட்டியாக கீழைத்தேய வர்த்தகத்தை தம்வசமாக்கிக் கொள்ளும் நோக்குடன் ஒல்லாந்தர்கள் இலங்கைக்கு வருகைத் தந்தனர். இவர்களின் வருகையினால் புரட்டஸ்தாந்து மதம் இலங்கையில் பரவியது. இவர்களின் வருகையும் மக்களின் வாழ்வில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட காரணமாய் அமைந்தது. ஒல்லாந்தரின் ஆளுகையின் பின் இலங்கை பிரித்தானியர் வசமானது. இக்காலப்பகுதியில் மதச்சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டிருந்ததுடன், மக்கள் பகிரங்கமாக தாம் விரும்பிய மறையைப் பின்பற்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தது தெளிவு. இவ்விடயங்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட உள்ளன.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

ஆய்விற்கான தரவுகளைச் சில நூல்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகளில் இருந்து பெற்றுக் கொண்டதுடன், இலங்கையில் ஐரோப்பியரின் வருகை ஏற்படுத்திய பன்முகத் தாக்கம் என்னும் விடயம் முழுமையாகத் தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனக் கூறமுடியாதுள்ளது.

பெரும்பாலும் எல்லாக் கட்டுரைகளும் ஒரே தன்மையான தரவுகளையே முன்வைப்பதைப் பார்க்கக் கூடியதாயுள்ளது.

ஆய்வின் பரப்பு

கி. பி 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி. பி 20 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதி ஆய்வுப் பரப்பாகக் கொண்டமைந்துள்ளது.

இலக்கிய மீளாய்வு

இவ் ஆய்வுத் தலைப்புடன் தொடர்புடைய நூல்களையும், நூல்களில் வரும் கட்டுரைகளையும் பார்க்கும் போது அவை ஐரோப்பியர்களின் வருகை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்திய பன்முகத் தாக்கம் தொடர்பான கருத்துக்களை முன்வைக்கும் வகையில் முழுமையாக மேற்கொள்ளப்பட்ட கட்டுரைகளாகக் காண முடியாதுள்ளது. எனினும் ஒரு சில விடயங்களைக் கருத்தில் கொண்ட அடிப்படையில் சில நூல்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன.

ஆய்வின் நோக்கம்

- இவ்வாய்வு ஐரோப்பியர் இலங்கையை தமது ஆட்சிக்கு உட்படுத்திய காலப்பகுதியில் இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எவ்வாறான தாக்கங்கள் ஏற்பட்டன என்பதை ஆய்வுக்குட்படுத்துவது.
- இக்காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட பன்முக வளர்ச்சிப் பின்னணியை ஆய்வுக்குட்படுத்துவதுடன், ஐரோப்பியர்களின் வருகையினால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட சாதக, பாதக விளைவுகளையும் ஆய்வு செய்வது.
- ஐரோப்பியர்களின் வருகை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் எத்துறைகளில் தாக்கம் செலுத்தியது என்பதைத் கண்டறிவது.
- இக்காலப்பகுதியில் ஐரோப்பியர்களால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட விடயங்கள் மக்கள் வாழ்க்கையில் நன்மைகளையா, பாதிப்புக்களையா ஏற்படுத்தியது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துதல்.

ஆய்வின் பயன்பாடு

ஐரோப்பியர்களின் வருகை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் எத்துறைகளில் பாரிய வளர்ச்சி கண்டது என்பதை ஆய்வு செய்து வெளிக் கொண்டு வருதல்.

ஆய்வு முறையியல்

- நூல்களிலிருந்தும் பெறப்பட்ட கருத்துக்கள் விபரண, ஒப்பீட்டு ஆய்வு, பகுப்பாய்வு என்னும் முறையியல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.
- இவ் ஆய்வானது முதன்மை, துணைமை ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆய்வின் தரவுகள்

- இதன் முதன்மை ஆதாரமாக – வரலாற்று நூல்கள் முன்வைக்கும் தரவுகள் அமைகின்றன.
- துணை ஆதாரங்களாக - சஞ்சிகைகள், ஆய்வேடுகள், கட்டுரைகள், பத்திரிகைகள் முதலியன தரவுகள் அமைகின்றன

ஆய்வின் பயன்பாடு

- கிறிஸ்தவத்தின் வருகை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்திய பன்முகத் தாக்கம் குறித்தக் விடயங்கள் தொடர்பான தெளிவினைப் பெறுதல்.
- ஐரோப்பியர்களின் வருகை, அவர்களால் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றங்கள் குறித்த தெளிவை வரலாற்று ரீதியாக அறியக்கூடியதாய் இருத்தல்.

- ஐரோப்பியர்களின் வருகை எத்துறைகளில் பாரிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது என்பதை ஆழமாக அறியக் கூடியதாய் இருப்பது.
- கிறிஸ்தவ மறைப்பரம்பலுடன் தொடர்புடைய விடயங்கள் குறித்த ஆழமான அறிவைப் பெறக்கூடியதாய் இருத்தல்.

ஆய்வின் முடிவுகள்

- கிறிஸ்தவத்தின் வருகை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் பன்முகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது எனலாம்.
- ஐரோப்பியர்களின் வருகை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கையில் சாதக, பாதக விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது.
- மறைப்பரப்பு இவர்கள் கையாண்ட ஊடகங்கள் சமூகத்தில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.
- மிஷனரிமார் மக்கள் விரும்பி ஏற்கக்கூடிய, ஏற்கனவே அவர்களிடையே பயன்பாட்டில் இருந்த ஊடகங்களையே மறைப்பரப்பு கையாண்டார்கள் எனலாம்.
- கி. பி 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.20 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதியில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணியை ஆழமாக அறியக்கூடியதாயுள்ளது.
- மறைப்பரப்பாளர்கள் கையாண்ட மறைப்பரப்பு ஊடகங்களுள் கல்வி, இலக்கியம் என்பன சிறப்பிடம் பிடிக்கின்றன.

ஆவணப்படுத்தலின் அத்தியாவசியத்தை அவாவிநிற்கும், உடப்புக் கிராமத்தின் தனித்துவம் மிக்க சித்திரைச் செவ்வாய் சடங்கு நிகழ்ச்சியும் அதன்போது பாடப்படும் பாடல்களும்

தேவகுமாரி சுந்தரராஜன்

ஆய்வறிமுகம்:

புத்தளமாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளதொரு தமிழ்க்கிராமமே 'உடப்பு' கிராமமாகும். இலங்கையில் தமிழர்வாழும் ஏனைய பகுதிகளிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு வேறுபட்ட பல பாரம்பரியமான பண்பாட்டம்சங்களையும் கொண்டதாக இக்கிராமம் விளங்குகின்றது. இக்கிராமத்தின் தொன்மையையும் தனித்துவத்தையும் பறைசாற்றும் ஒரு சமயச் சடங்கு நிகழ்ச்சியாகவே சித்திரைச் செவ்வாயும் அந்நிகழ்வின் போது படிக்கப்படும் பாடல்களும் உள்ளன. இக்கிராமத்தில் மக்கள் குடியேறிய காலத்திலிருந்து இச் சடங்கு நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றுவருகின்றது. இதன் போது பாடப்படும் பாடல்கள் இக்கிராமமக்களின் பூர்வீகம், அவர்களுடைய பாரம்பரியப் பழக்கவழக்கங்கள், சமய நம்பிக்கைகள், வழிபாடுகள் போன்ற இன்னோரன்ன அம்சங்களையும் புலப்படுத்துகின்றன. நவீன நாகரிகத்தின் தாக்கம் காரணமாக அண்மைக்காலமாக இச்சடங்கு நிகழ்ச்சியிலும் அதன்போது பாடப்படும் பாடல்களிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவருகின்றமையினை அவதானிக்கமுடிகின்றது. அது மட்டுமன்றி இக்கிராமத்திலுள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் தொழில், கல்வி, இன்னும் பல்வேறு காரணங்களினால் இக்கிராமத்தைவிட்டு, நாட்டைவிட்டு வேறுநாடுகளில் குடியேறிவருகின்றனர். இவ்வாறானதொரு சூழ்நிலையில் எதிர்காலத்தில் இச்சடங்கு நிகழ்ச்சியுடன், அதன்போது பாடப்படும் பாடல் களும் முற்றாக மறைந்து போகக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் உருவாகலாம். இவ்வாறான வேளையில் இம் மக்கள் தொடர்பான பல தகவல்கள் அவர்களது சந்தியினரால் மட்டுமன்றி, யாராலும் அறிந்துகொள்ள முடியாத அபாயம் ஏற்படும். எனவே இந்நிகழ்ச்சி தொடர்பான தகவல்களும் அதன்போது பாடப்படும் பாடல்களும் ஆவணப்படுத்தப்படவேண்டியதன் அவசியத்தைப் புலப்படுத்துவதாகவே இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வுப் பரப்பு:

சித்திரை மாதத்தில் கிட்டத்தட்ட 12அல்லது 15 நாட்கள் நடைபெறும் சித்திரைச் செவ்வாய்ச் சடங்கினையும் அதன்போது படிக்கப்படும் பாடல்களையும் மையமாகக் கொண்ட ஆய்வாக இது அமைகின்றது.

ஆய்வாதாரங்கள்:

இச்சடங்கில் நேரடியாகக் கலந்து கொண்டும், பலவருடங்களாகப் பார்த்தும் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவ அறிவு, அனுபவம் வாய்ந்த முதியவர்களிடம் உரையாடிப் பொற்றுக்கொண்ட மேலதிகத் தகவல்கள், சேகரிக்கப்பட்ட பாடல்கள் என்பன முதன்மை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கும்மிப்பாடல்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் போன்றன துணை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அணுகுமுறைகள்:

வரலாற்று அணுகுமுறை, சமூகவியல் அணுகுமுறை, ஒப்பீட்டாய்வு அணுகுமுறை என்பன பயன்படுகின்றன.

தனித்தன்மை:

இலங்கையின் எப்பாகத்திலும் இடம்பெறாத 'சித்திரைச் செவ்வாய்ச் சடங்கு' என்னும் நிகழ்வு பற்றியதாக இவ்வாய்வு அமைவதே இதன் தனித்தன்மையாகும்.

ஆய்வின் நோக்கம்:

01. இச் சடங்கின் தனித்தன்மை தொன்மையை புலப்படுத்தல்.
02. சும்மிப்பாடல்களுக்கும் இச்சடங்கு நிகழ்ச்சிக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பு
03. இக்கிராமத்தில் வாழும் மக்களுடைய பூர்வீகம், பழக்கவழக்கம், பண்பாடு, வழிபாடுகள் போன்ற அம்சங்கள் இச்சித்திரைச் செவ்வாய்ச் சடங்கு பாடல்களில் சித்திரிக்கப்படுமாற்றினை வெளிக் கொணர்தல்.
04. இந்நிகழ்வில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள், மறைந்துவரும் பாடல்கள், ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியம்

ஈழத்தில் திரௌபதை வழிபாட்டின் பரம்பல் சமூக, பண்பாட்டியல் ஆய்வு

பா. சமன்

இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு மரபானது மிகத் தொன்மை வாய்ந்த வழிபாட்டு மரபாக நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிறது. அவ்வழிபாட்டு மரபில் ஒன்றாகிய திரௌபதை வழிபாடு இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் காணப்படுகின்றது. இந்தியாவில் தோற்றம் பெற்ற இவ்வழிபாட்டு மரபு இலங்கைக்கு கடத்தப்பட்ட விதமும், அது பின்னாட்களில் சமூக சூழலுடன் இணைந்து வளர்ந்தவாற்றையும் ஆய்வுசெய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

மகாபாரதம் ஓர் இதிகாச கதையாக தமிழ்ச் சூழலில் அறிமுகமாகியது. அக்கதை சங்க இலக்கியம், சிலப்பதிகாரம், பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்கள் என்பவற்றில் பரவலாக கையாளப்பட்டு, பின்னாளில் தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்ற கதையாக மாற்றம் பெற்று, தமிழ்ச் சூழலுக்குரிய ஒரு பனுவலாக நிலைபெற்றது. பெருந்தேவனார், வில்லிபுத்தூராழ்வார், நல்லாப்பிள்ளை முதலானோர்களினதும், அவர்களைத் தொடர்ந்தோர்களினதும் முயற்சிகளே அதனை தமிழ்ச்சூழலுக்கு உரித்தான பனுவலாக மாற்றியமைத்தது. பொதுவாகக் கூறின், வட இந்தியக் கதை மரபு தென்னிந்தியக் கதை மரபாக பின்னாளில் உருப்பெற்றது எனலாம். அதாவது, வட இந்தியக் கதை மரபை தன்மயப்படுத்திக் கொள்ளும் நிகழ்வொன்று நடந்தேறியுள்ளது.

தமிழ்ச் சூழலுக்கு உரிய கதையாக மாற்றம் பெற்ற பாரதத்தின் நிலைப்பினை ஓர் பனுவலாக மாத்திரம் குறுக்கிவிட முடியாதுள்ளது. அது பல நிலைகளில் தமிழ்ச் சூழலில், தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் கலந்து விட்டது. தமிழ்ச் சூழலில் பாரதத்தின் நிலைப்பினை கீழ்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம் :

01. ஓர் இதிகாசப் பனுவலாக அதன் நிலைப்பு
02. நிகழ்த்து கலைகள் (பிரசங்கம் நிகழ்த்துதல், கூத்துக்கள்)
03. திரௌபதையம்மன், அரவான், பஞ்ச பாண்டவர்கள் வழிபாடு
04. நாட்டார் இலக்கியங்கள்
05. செவ்வியல் இலக்கியங்களில் பாரதக் கதைக்கூறுகள் இணைதல்

இவ்வகைப்படுத்தலானது மகாபாரதம் தமிழ்ச் சூழலில் வேரூன்றுவதற்கு அக்கதை மரபு வழிபாடு, நிகழ்த்துகலை, நாட்டார் இலக்கியம் என வெகுசன பண்பாட்டுப் கதை மரபாக மாறியமையே காரணம் என்பதனையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

மகாபாரத இதிகாசத்தின் கதாநாயகியாக சித்திரிக்கப்பட்ட திரௌபதையை தெய்வ நிலைக்கு ஏற்றி வழிபடும் நிலைமை தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் பரவலாக காணப்படுகிறது. தமிழகத்தைப் பொருத்தவரையில் செக்கல்பட்டு (03), சேலம் (08), திருச்சிராப்பள்ளி (01), திருநெல்வேலி

(01), தென் ஆர்க்காடு (35), மதுரை (04), இராமநாதபுரம் (02), வட ஆர்க்காடு (09) முதலான மாவட்டங்களில் திரௌபதைக்கு வழிபாடு இயற்றப்பெறுகிறது. தமிழகத்தில் மேற்படி வழிபாட்டினை திரௌபதையம்மன் திருவிழா எனவும், பாரதத் திருவிழா எனவும் பெரும்பாலும் அழைக்கின்றனர். இவ்விழா பத்து நாட்கள் முதல் நூறுநாட்கள் வரை தமது வசதிக்கேற்ப மேற்கொள்ளப்படுகிறது. திரௌபதையம்மன் விழா கொடியேற்றம் முதல் தீ மிதிவிழா வரையில் பலவிதமான விழாக் கூறுகளைக் கொண்டதாகும். விழா நடைபெறும் காலத்தில் பாரதக் கதையின் முக்கியமான கதைப்பகுதிகள் தொடர்ச்சியாக நடத்திக் காட்டப்படுகின்றன. இவற்றுள் பல நிகழ்வுகள் சடங்குத் தன்மை பெற்றவை.

விழாக்காலங்களில் பிற்பகலில் பாரதப் பிரசங்கமும், இரவில் கூத்து நிகழ்வுகளும் இடம்பெறுகின்றன. மேலும், பாரதக் கதை நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட திரௌபதை கல்யாணம், திரௌபதியின் துகிலுரிதல், அருச்சுனன் தபசு மரமேறல், பகாசுரன் படுகளம், துரியோதனன் படுகளம் முதலான நிகழ்வுகளும் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுகின்றன. மேற்படி வழிபாட்டு மரபு ஈழத்திலும் பல பாகங்களில் நிலைபெற்றுள்ளது.

ஈழத்தில் திரௌபதையம்மன் ஆலயங்கள் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, புத்தளம் ஆகிய பிரதேசங்களில் நிலைபெற்றுள்ளன. மேற்குறித்த பிரதேசங்களில் நிலைபெற்றுள்ள எட்டு ஆலயங்கள் இதுவரை அறியப்பட்டுள்ளன (எனது கள ஆய்வின் அடிப்படையில்) அவையாவன :

01. மட்டக்களப்பு மாவட்டம்

- ❖ திருப்பமுகாமம் திரௌபதையம்மன் ஆலயம்
- ❖ புதுநகர் ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் ஆலயம்
- ❖ கற்குடா (மகிழுவெட்டுவான்) ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் ஆலயம்
- ❖ கல்லடித்தெரு (பாஞ்சாலிபுரம்) ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் ஆலயம்
- ❖ மட்டிக்கழி ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி ஆலயம்

02. அம்பாறை மாவட்டம்

- ❖ பாண்டிருப்பு ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் ஆலயம்

03. புத்தளம் மாவட்டம்

- ❖ முந்தல் திரௌபதையம்மன் ஆலயம்
- ❖ உடப்பு திரௌபதையம்மன் ஆலயம்

மேற்படி ஆலயங்களின் வரலாறுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் போது, ஈழத்தில் திரௌபதை வழிபாட்டின் பரவுகையை அடையாளப்படுத்த முடிகிறது. அந்தவகையில், ஈழத்தில் திரௌபதையம்மன் வழிபாட்டின் பரவலானது இருவேறு அடிப்படைகளில் இடம்பெற்றுள்ளது :

01. இந்திய உபகண்டத்திலிருந்து வந்தவர்களால் (இடப்பெயர்ச்சி, யாத்திரை) தோற்றுவிக்கப்பட்டன

02. ஈழத்தில் மேற்குறித்த அடிப்படையில் திரௌபதையம்மன் ஆலயங்கள் நிலைபெற்ற போது, அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏனைய பகுதிகளில் பரவலடைந்தமை

இந்திய உபகண்டத்திலிருந்து வந்தவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆலயங்களாக கீழ்வருவன விளங்குகின்றன:

- ❖ முந்தல் திரௌபதையம்மன் ஆலயம்
- ❖ உடப்பு திரௌபதையம்மன் ஆலயம்
- ❖ பாண்டிருப்பு ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன் ஆலயம்
- ❖ திருப்பமுகாமம் திரௌபதையம்மன் ஆலயம்

மேற்படி கடத்துகையை நிரூபணம் செய்யக்கூடிய சான்றுகள் பல கிடைக்கின்றன. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதன் பரவுகையை அடையாளப்படுத்துவதாகவும் ஈழத்தில் அவ்வழிபாடு நிலைபெற்று சமூக சூழலோடு இணைந்து வளர்ந்தவாற்றையும் இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்வதாக அமையும்.

மேற்படி கட்டுரை களஆய்வின் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களையும், அவதானிப்புக்களையும் மேலும் சில ஆவணங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டும் கட்டமைக்கப்படும்.

யாழ்ப்பாண மக்களின் பாரம்பரிய உணவுமுறைகளும் ஆரோக்கிய வாழ்வும் மருத்துவ ரீதியான ஆய்வு

திருமதி ச.விவியன்

அறிமுகவுரை

யாழ்ப்பாண மக்களின் பாரம்பரியத்தில் பாரம்பரியமான வைத்திய முறைகள் அவர்களுடைய உணவுப் பழக்கவழக்கங்களிலும், வாழ்க்கை நெறிமுறைகளிலும் கணிசமான பங்கினை வகித்துள்ளதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆங்கில வைத்திய முறைகள் பெரும்பாலும் மக்களை ஈர்த்து கொண்டதை மறுப்பதற்கில்லை. அதேவேளை இயற்கையோடு இணைந்த பழமை வாய்ந்ததுமான வைத்தியமுறைகளின் பலன்களையும், ஆரோக்கியத்தையும் முற்றாக மக்கள் மறந்துவிடவில்லை.

அதேபோல் கர்ப்பகாலங்கள், பாலூட்டும் காலங்கள், பூப்பெய்தும் காலங்கள், முதியோர் பராயங்கள் போன்றவற்றுள் ஆரோக்கியமான உணவுப்பழக்கவழக்கங்கள் மூலம் அவர்களைப்பராமரித்துள்ளனர். எமது மூதாதையர் கையாண்ட பழக்கவழக்கங்கள் அனைத்தையும் மூடத்தனமானவை என எண்ணுதல் தவறாகும். விஞ்ஞானரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பழக்கங்களும் அவர்களால் கையாளப்பட்டு உள்ளதை எவரும் மறக்க முடியாது. எமது பாரம்பரிய உணவுப் பழக்கவழக்கவழக்கம், சமூகப்பின்னணி கொண்டதாக அமைவதைக் காணலாம். எந்நாட்டிலும் சமூகத்தின் தேவைகட்கு அமைய அடிப்படையான வளங்கள் உள்ளன. ஆனால் எமது நாட்டில் அண்மைக்காலமாக மேலை நாட்டு கலாச்சாரம் அவை தொடர்பான விளம்பரங்கள் உயர்வடைந்தமையை காணலாம். இதனால் குழந்தைகள் உட்பட மூத்தோர் வரை சுவையூட்டிய உணவுகட்கு அடிமையாகிவிட்டோம். இந்நிலை தொடருமாயின் நாம் நடுத்தரவயதை அடையும் முன்பே நீண்டகால நோயாளி ஆகி உயிரை பணயம் வைக்கும் நிலை உருவாகும். எனவே நாம் எமது நாட்டின் தட்பவெட்ப நிலைக்கேற்ப இயற்கையான உணவுமுறைகளைப் பின்பற்றுவோமாயின் மேற்கூறிய பாதக நிலையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முடியும். பெரும்பாலும் எமது பாரம்பரிய உணவுகளில் அதிகளவான தானியங்கள், அதாவது சோளம், வரகு, தினை, கம்பு, பாசிப்பயறு ஆகியன முக்கிய இடம் வகித்துள்ளன. அதேபோன்று அதிகளவில் நார்பொருட்கள் அடங்கிய உணவுகளை தினசரி அவர்கள் உணவில் சேர்த்துள்ளார்கள். உதாரணமாக சாமை, குரக்கன், கீரைகள், ஓடியல்மா என்பன அடங்கி உள்ளன.

உணவுகளைத் தயாரிப்பது கூட ஓர் வகையான உடற்பயிற்சி முறையாக பாரம்பரிய முறைகளில் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. தற்காலத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் செயற்கை உணவுகளை (fast foods, readymade foods) போன்றவற்றை பயன்படுத்துகின்றனர்.

“உடம்பும் இரும்பும் இருக்கக் கெடும்” என்பது அனுபவமொழி. எனவே உடற்பயிற்சி, உடல்உழைப்பு ஆகியன அத்தியாவசியமானதாகும். இதனால் தீராத வியாதிகள் எம்மை அணுகாது இருப்பதோடு நாம் ஆரோக்கியமாக வாழ உடல் உழைப்பு அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும். உணவுகள் தயாரிக்கும்போது அம்மியில் அரைத்தல், உரலில் இடித்தல், ஆட்டுக்கல்லில் அரைத்தல்

என்பன உடற்பயிற்சிகளாகவும் அமைகின்றன. எனவே பாரம்பரிய உணவுகள், தயாரிப்புமுறைகள், வாழ்க்கைநெறிகள் என்பன மருத்துவரீதியில் ஏற்படையனவே. அடுப்பில் சமைப்பதில் கூட ஆரோக்கியம் உள்ளது. சிலவகை உணவுகளை தயாரிக்க சிலவகையான விறகுகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனால் சுற்றாடலும் தூய்மையாக்கப்படுகின்றது.

பொதுவான நோக்கு

யாழ்ப்பாண மக்களிடையே பாரம்பரிய உணவுமுறைகளை இனம்கண்டு அவற்றினை மருத்துவரீதியாக விளக்கி இன்றைய சமுதாயமும் பயனடையச் செய்தல்.

பிரத்தியேக நோக்குகள்

- ❖ கர்ப்பகால, பாலூட்டும்கால, பூப்பெய்தும், மூத்தோர் பருவங்களில் பாரம்பரியமானதும் மருத்துவ முக்கியத்துவமுடையதுமான உணவுப்பழக்கங்களை கூடுதலாக பின்பற்றும் பிரதேசங்களை இனம்காணல்.
- ❖ அப்பிரதேசவாசிகளில் பாரம்பரியமான உணவுப்பழக்கங்களை பின்பற்றுவோரை தெரிவுசெய்து அவர்களிடம் வினாக்கொத்துக்களை வழங்கி தகவல்களை சேகரித்தல்.
- ❖ கிராமவாசிகளிடம் இருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களையும் சித்த மருத்துவத்துவ பாடவிதான நூல்களில் குறித்த பருவகாலத்தில் பயன்படுத்துபவற்றையும் இனம்காணல்.
- ❖ பாரம்பரிய உணவுப்பழக்கங்களினை மருத்துவரீதியாக இனம்கண்டுகொள்ளல்.
- ❖ இன்றைய இளைய சந்ததியினரிடையே இவ்வுணவுப்பழக்கங்கள் சம்பந்தமான விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை இனம்காணல். பாரம்பரிய உணவுமுறைகள் கீழ்வரும் முக்கிய பராயங்களின்கீழ் ஆராயப்படது.
 1. பூப்பெய்தும் காலம்
 2. கர்ப்ப காலம்
 3. பாலூட்டும் காலம்
 4. மூத்தோர் பராமரிப்பு

